

371.4
ด 384 ด
ร. 3

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์
สังกัดกรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท

ของ

ยุพดี ปิตตะคุ

24 พ.ย. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

191688

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ เดือน..... พฤษภาคม..... พ.ศ. 2537

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง อาจารย์ทัศนาศ ทอภักดี และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ ที่กรุณาให้คำปรึกษาพร้อมทั้งให้แนวคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ทาสิตะพันธ์ อาจารย์พรพนมศ วาณิชการ อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการประสิทธิ์ กุณาศล และคณาจารย์โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ณภาพร ราชโรจน์ อาจารย์อุทัย ภาสอน อาจารย์อัมพร วิบูลย์พันธ์ อาจารย์บุญเกิด สิทธิชัย อาจารย์บุญปลูก เนินกลาง และอาจารย์ฉวีวรรณ เกตุผดุง ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 และ 6/3 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ ปีการศึกษา 2536 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอด ขอขอบคุณ ร.ต.อ.ประกอบ ปิตตะคุ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและให้ทุนทรัพย์ในการทำวิจัยจนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบุญศักดิ์ จุลละสุภา คุณแม่จันทิ สึงธิ ผู้ซึ่งเป็นที่เคารพรักยิ่งของผู้วิจัยที่ได้ให้โอกาสทางการศึกษา ห่วงใยให้ความช่วยเหลือและเป็นที่กำลังใจตลอดมา

ทูลเกล้าและประ โยชนอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้ให้การศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน จนผู้วิจัยประสบผลสำเร็จ

ยุพดี ปิตตะคุ

พฤษภาคม 2537

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนแห่งการเรียนรู้	16
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
	ประชากร	23
	กลุ่มตัวอย่าง	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารวบรวมข้อมูล	24
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	25
	การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม	26
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	29
	วิธีดำเนินการทดลอง	30
	วิธีจัดการทำข้อมูล	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการศึกษาค้นคว้า	34
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	34
ผลการศึกษาค้นคว้า	35
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
บทย่อ	42
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	42
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	42
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	43
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
การดำเนินการทดลอง	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	45
อภิปรายผล	46
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	57
ประวัติย่อของผู้วิจัย	190

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	เปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง	35
2	เปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว	36
3	เปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียน กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ	37
4	เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการแนะแนว และ กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ	38
5	เปรียบเทียบคะแนนความคงทนของความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระหว่าง 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง	39
6	แสดงความถี่ของความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	183
7	แสดงความถี่ของความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	184
8	แสดงคะแนนความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง	185
9	แสดงคะแนนความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว	186
10	แสดงคะแนนความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ	187

11	แสดงคะแนนผลต่างของความซ้นห้นเพียรในการเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว และการสอนแบบปกติ	188
12	แสดงคะแนนความคงทนของความซ้นห้นเพียรในการเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดการแนะแนวและ การสอนแบบปกติ	189

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ภาพแสดงระยะต่าง ๆ ของการทดลอง	30
2 มีพื้นฐานของความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	40
3 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 1 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	167
4 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 2 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	168
5 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 3 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	169
6 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 4 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	170
7 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 5 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	171
8 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 6 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	172
9 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 7 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	173
10 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 8 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ	174
11 ความถี่ของความชันห้้นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 1 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	175

12	ความถี่ของความชันหันเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 2	
	ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	176
13	ความถี่ของความชันหันเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 3	
	ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	177
14	ความถี่ของความชันหันเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 4	
	ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	178
15	ความถี่ของความชันหันเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 5	
	ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	179
16	ความถี่ของความชันหันเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 6	
	ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	180
17	ความถี่ของความชันหันเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 7	
	ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	181
18	ความถี่ของความชันหันเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 8	
	ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ	182

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากร กล่าวคือ ถ้าประชากรมีคุณภาพดี ได้แก่ มีการศึกษา มีความรู้ความสามารถ มีความขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาประเทศก็จะได้ผลดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าประชากรขาดคุณภาพก็จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ (ปรีชา ศรีสมยศ. 2528 : 1) และการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ในอนาคตเกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความสำคัญ มากเพราะเป็นการวางรากฐานของชีวิตและการศึกษาที่สูงขึ้น ในการจัดการศึกษาต้องเน้น การสร้างความสมดุลย์ของเด็กในเรื่องการให้ความรู้ให้เด็กเกิดปัญญาควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม (ไทยรัฐ 4 พฤศจิกายน. 534 : 8) ดังวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ระดับประถมศึกษาว่าให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ มีความ เป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย มีคุณธรรม จริยธรรม โดยเน้นการมีวินัย ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทนและรับผิดชอบ (กองนโยบายและแผน. ม.ป.ป. : 1) ความขยัน หมั่นเพียรมีความหมายตรงกับวินัยในคุณธรรมอีกธิบาท 4 อันเป็นคุณธรรมซึ่งเป็นวิถีทางที่จะนำ ไปสู่ความสำเร็จในชีวิต กล่าวถึงความเพียรพยายามแม้จะพบความล้มเหลวบ้างก็ไม่ท้อแท้ ซึ่ง ควรจะปลูกฝังให้เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชนไทย (ชัยวัฒน์ อดิพัฒน์. 2527 : 86) เพื่อ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ความขยันหมั่นเพียรมีประโยชน์ ต่อตนเองและประเทศชาติ คนที่ขยันหมั่นเพียรในการทำงานย่อมทำมาหากินหาทรัพย์เงินให้เพิ่มพูน ส่วนคนที่ขยันหมั่นเพียรในการเรียนย่อมทำให้เป็นคนที่มีความรู้กว้างขวาง มีปัญญาเฉลียวฉลาด และมีไหวพริบดี ส่งผลให้คิดค้นประดิษฐ์สิ่งที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์ ในทางตรงกันข้าม หาก ประเทศชาติใด ประชากรขาดความขยันหมั่นเพียร เป็นคนเกียจคร้าน ไม่เอาจริงเอาจ้างกับงาน

ประชากรจะเป็นคนยากจน ทำให้ประเทศชาติล้มหลัง (ชม ภูมิภาค. 2525 : 171)
 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย
 ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะ ชยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ ประหยัดและอดทน (กระทรวงศึกษาธิการ.
 2533 : 2) ซึ่งแสดงว่าความชยันหมั่นเพียรเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับบุคคลในชาติ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนของชาติ ซึ่งจะเป็นกำลังของประเทศต่อไปภายหน้า ดังที่รัฐบาล
 ได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นหลักในการดำเนินการพัฒนาเยาวชนไว้ จึงกล่าว
 ในข้อ 4 ว่า

"ปลูกฝังให้เยาวชนมีคุณลักษณะดี มีจิตใจเข้มแข็ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 รักเหตุผล ยึดมั่นในระเบียบวินัยและความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา อดทน เสียสละ
 เกื้อกูลซึ่งกันและกัน รู้จักการทำงานร่วมกัน ชยันหมั่นเพียร ประหยัด สู้ภัยใน
 สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย
 (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี. 2522 : 2518)

จากประสบการณ์การสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษาของผู้วิจัย และจากการสำรวจ
 ปัญหาทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ โดยใช้
 แบบสำรวจ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 80 ให้ความเห็นว่า ร้อยละ 20 ของนักเรียนชั้นประถม
 ศึกษปีที่ 6 จำนวน 6 ห้องเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็น
 ถึงความเกียจคร้าน ได้แก่ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เอาใจใส่งานที่ได้รับมอบหมาย ไม่กระตือรือร้น
 ในการทำงาน ส่งงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนด บางครั้งถ้าครูไม่ติดตามก็ไม่ทำ ยอมให้ครู
 ทำโทษและดุด่ากล่าวตักเตือน ไม่ช่วยเหลือและไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน
 พฤติกรรมทั้งหลายเหล่านี้มีผลเสียต่อการเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
 ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูแนะแนว มีความสนใจที่จะนำชุดการแนะแนวไปใช้ในการพัฒนาความชยัน
 หมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน เพราะชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ
 ซึ่งประกอบด้วยเทคนิควิธีการและสื่อต่าง ๆ เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การอภิปรายกลุ่ม การ
 แสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสม สำหรับสื่อประสมสามารถ
 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน จากการเรียนด้วยประสบการณ์ตรง
 หรือการรับรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (ไวยงค์ พรหมวงศ์. 2521 : 86) ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการศึกษาของ ปรีติดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 46) ; จินตภรณ์ อังสุวรรณชาติ (2525 : 62) ; กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 34) ; ทิพย์มาศย์ นิมลศักดิ์ (2530 : 52) ; กมล ประทีปธีรนันต์ (2530 : 77) และธีระ ชัยยุทธยรรยง (2533 : 55) ซึ่งต่างได้ผล สอดคล้องกันว่า ชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะสร้างชุดการแนะแนวและศึกษาผลของการใช้ ชุดการแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน ศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 12 ปี เป็นวัยเริ่มคิดและ ตัดสินใจเองได้ รู้จักรับผิดชอบ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น มีความอยากรู้อยากเห็น ตลอดจนเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ได้เร็ว (กรมวิชาการ. 2529 : 22) จึงสมควรที่จะได้รับการปลูกฝังความขยันหมั่นเพียรในการเรียน เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักเรียนใน การศึกษาระดับที่สูงขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความขยันหมั่นเพียรด้านอื่น ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ ชุดการแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอน แบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุด การแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการใช้ชุด การแนะแนว
2. นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมุ่งมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูแนะแนว ครูประจำชั้น และครูผู้สอนที่จะนำชุดการแนะแนวนี้ไปใช้ในการพัฒนาความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ ซึ่งได้มาจากการประเมินความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยครูผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และจากการสังเกตของผู้วิจัย นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาระดับปานกลาง จำนวน 45 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาระดับปานกลาง จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระคือวิธีพัฒนาความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่
 - 3.1.1 การให้ชุดการแนะแนว
 - 3.1.2 การสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้ชุดการแนะแนว หมายถึง วิธีพัฒนานักเรียนที่มีความขยันหมั่นเพียรใน

การเรียนรู้ให้สูงขึ้น โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การทำงานเป็นกลุ่ม การใช้สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม และกรณีตัวอย่างซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียน พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนเป็นสื่อประสม ได้แก่ วีดิทัศน์ สไลด์ แพนมัมและแผ่นโปสเตอร์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ และขั้นสรุป

ชุดการแนะแนว ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือการวัด ซึ่งได้แก่แบบประเมินพฤติกรรมการหมั่นเพียรในการเรียน และแบบบันทึกพฤติกรรมการหมั่นเพียรในการเรียน

1.2 โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว เรื่องความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีสอนนักเรียนเพื่อเพิ่มความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียนให้สูงขึ้น เพื่อเรียนรู้ในเรื่องความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียน โดยใช้วิธีการบรรยายพร้อมสื่อประสม ได้แก่ วีดิทัศน์ สไลด์ และแผ่นโปสเตอร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ขั้นนำ ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาและซักถามนักเรียนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในเรื่องที่กำหนด

2.2 ขั้นสอน ผู้วิจัยบรรยายพร้อมสื่อประสม แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม

2.3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
วิธีนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

3. ความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในด้านการเรียน โดยแสดงความตั้งใจ เอาใจใส่ มีความมานะพยายาม อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากตัวนักเรียนเองหรือสิ่งแวดล้อม ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด มีความกระตือรือร้น เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับ

เพื่อนในการทำงานเพื่อให้ได้รับผลสำเร็จ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยศึกษาความขยันหมั่นเพียรในการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต แบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนขณะที่ครู บรรยาย และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนขณะที่ครูบรรยาย ได้แก่

3.1.1 ตั้งใจฟังครูอธิบาย ได้แก่ ไม่พูดคุย เล่น ในขณะที่ครูสอน ไม่นำงานของวิชาอื่นอันมากมาทำ ไม่นำหนังสือการ์ตูนอื่นมาอ่าน มองครูขณะที่ครูสอน ไม่นั่งเหม่อลอย ทำท่าครุ่นคิดเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับบทเรียน ไม่สนใจเรียนมองออกไปนอกห้องเรียน

3.1.2 ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

3.1.3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

3.2 ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ

3.2.1 ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม ได้แก่ ช่วยเพื่อนทำงาน ช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงาน และไม่ปฏิเสธเมื่อเพื่อนมอบหมายงาน

3.2.2 มีความรับผิดชอบต่องาน ได้แก่ ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายทำงาน ทำรายงาน โดยให้เสร็จทันเวลา และก่อนเวลาที่กำหนด

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หมายถึง ความสามารถทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนที่ได้คะแนนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ ระหว่างร้อยละ 40-59 ตามเกณฑ์การประเมินผลระดับประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 2) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้

4	ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ	80 ขึ้นไป
3	ดี	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ	70-79
2	ค่อนข้างดี	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ	60-69
1	พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ	40-59
0	ต้องแก้ไข	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ	40

5. เชาว์ปัญญาระดับปานกลาง หมายถึง ระดับความสามารถทางสมองของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบเชาว์ปัญญา Standard Progressive Matrices ของราเวน (Raven. 1958) มีค่าระหว่าง 90-109

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการฝึกหัดคันคว้า

ผู้วิจัยเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนหมั่นเพียร
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนหมั่นเพียร
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนหมั่นเพียร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

- 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

ความหมายของชุดการแนะแนว

ชุดการแนะแนว (รายงานการประชุมเจ้ากระทรวงปริญญานิพนธ์. 2531 : 2)

คือเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสอน ประกอบด้วย

1. คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือวัด เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การให้แบบสอบถาม

2. โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ชุดการแนะแนวเรื่องความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ คู่มือครูและโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องความยั่งยืนหมั่นเพียรในการเรียน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การรายงานเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล การแสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง

สถานการณ์จำลอง การแก้ปัญหาพร้อมทั้งมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ ได้แก่ วัสดุทัศน แผนภูมิ แผ่นภาพ แผ่นโปรงใส ฯลฯ เพื่อช่วยให้เด็กเรียนเกิดการเรียนรู้เหตุการณ์ตามวัตถุประสงค์

ชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสอนนักเรียน เพื่อให้เด็กเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม ในการใช้ชุดการแนะแนวนั้น ประกอบด้วย วิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การรายงานเป็นกลุ่มและรายบุคคล การแสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ฯลฯ และมีการใช้สื่อประสม เช่น วัสดุทัศน แผนภูมิ แผ่นภาพ แผ่นโปรงใส ฯลฯ สำหรับการสร้างชุดการแนะแนวของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างชุดการแนะแนว ทั้งนี้เพราะว่าชุดการสอนเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน และหัวเรื่องเพื่อช่วยให้เกิดเหตุการณ์ตามเป้าหมายและเกิดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

ความหมายของชุดการสอน แคปเฟอร์ และแคปเฟอร์ (Kapfer and Kapfer. 1972 : 3 - 10) ให้ความหมายของชุดการสอนว่าเป็นรูปแบบของการสื่อความหมายระหว่างครูกับนักเรียน ประกอบด้วยคำแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุเหตุการณ์ตามเป้าหมาย การรวบรวมเนื้อหาที่จะนำมาสร้างชุดการสอนนั้น ได้จากขอบข่ายความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเนื้อหาจะต้องถูกต้องชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดเหตุการณ์ตามเป้าหมายของการเรียนการสอน

ฮุสตัน และคนอื่น ๆ (Houston and others. 1972 : 10 - 15) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่เป็นสื่อกลางให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ชุดการสอนจะมีรูปแบบต่าง ๆ กันออกไปแต่จะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 5 ส่วนคือ คำชี้แจง จุดมุ่งหมาย การประเมินผลเบื้องต้น การกำหนดกิจกรรม และการประเมินผลครั้งสุดท้าย

กอร์ดอน (Gordon. 1973 : 10) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นชุดของวัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่ ความมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล

โฮเวล (Howell. 1973 : 127) อธิบายว่า ชุดการสอนจะต้องประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม รายการเนื้อหาวิชาและกิจกรรม หรือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงพฤติกรรมขั้นสุดท้าย และวิธีการวัดผลความก้าวหน้าของนักเรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เปรี๊ยะ กุมภ (2518 : 1) กล่าวถึงชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสม (Multi-Media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อ เนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย โดยจัดไว้เป็นชุดหรือกล่องหรือซอง ภายในจะมีคู่มือการใช้ที่ประกอบด้วยรายละเอียดและคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็นสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 55) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า หมายถึง สื่อการสอนประสมที่จัดอย่างมีระบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้

วาสนา ช่างหา (2522 : 55) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า หมายถึง การใช้สื่อประสม เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยจัดเป็นชุดในลักษณะซองหรือกล่อง

นอกจากนี้ นวลนง มังตรีสรรค์ (2530 : 5) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน และหัวเรื่อง เพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย และเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดการสอนประกอบด้วย คำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน

จากความหมายของชุดการสอนที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดการสอนหมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน หัวเรื่อง วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา และประสบการณ์ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย

การสร้างชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 89-97) กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นระบบการนำวัสดุอุปกรณ์ (เครื่องมือ) และวิธีการ (กิจกรรม) มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน

ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือการจัดสื่อการสอนให้อยู่ในรูปของ "ชุดการสอน" ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางการใช้สื่อการสอนที่เริ่มจะมีบทบาทต่อการเรียนการสอนทุกระดับ มีหลักเกณฑ์วิธีการสร้างดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์
 2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน
 3. กำหนดหัวเรื่อง
 4. กำหนดมโนทัศน์ และหลักการให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระและหลักเกณฑ์ที่สำคัญเอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
 5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมที่ชัดเจน
 6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สำหรับกิจกรรมการเรียนนี้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน
 7. กำหนดแบบประเมินผล ในการประเมินนั้นต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบสอบเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนรู้มาเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
 8. เลือกและผลิตสื่อการสอนให้สอดคล้องกับ "หัวเรื่อง" และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยแยกเป็นหมวดหมู่ตามลำดับหัวเรื่อง
 9. ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล
 10. นำชุดการสอนไปใช้
- คุณค่าของชุดการสอน
- เปรี๊ยะ กุญ (2518 : 2) กล่าวถึง คุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้
1. ทำให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนที่สร้างขึ้น ได้รับการวิเคราะห์ระบบมีการตรวจแก้ไขอย่างดี

2. ทำให้การเรียนรู้มีความสมบูรณ์ และมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง เพราะเก็บบทเรียนที่สำเร็จอยู่ในตัว

3. ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง และได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจ หรือความต้องการของตนเอง

4. ช่วยแก้ไขสถานการณ์ขาดแคลนครู และคุณภาพของการเรียนได้

5. ให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอน จะช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอน

ส่วนชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 174-175) ให้ความสำคัญคุณค่าของชุดการสอนไว้เช่นเดียวกันคือ

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สั่งสมชั้นชั้นและมีลักษณะ เป็นนามธรรมสูง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้

2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น มีการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยสอนความรู้พร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที

5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียน เรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีความขัดข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดการสอนที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสร้างชุดการสอนเป็นการนำเอาวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมจัดไว้เป็นระบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และมีการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนก่อนที่จะนำไปใช้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นชุดการสอนจึงสามารถช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน และทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน ผู้วิจัยได้นำมาเป็น

แนวทางในการสร้างชุดการแนะแนว ซึ่งมีลักษณะที่ใช้สื่อประสมและวิธีการสร้างชุดการแนะแนวเสร็จแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ก่อนนำไปทดลองให้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้อีกครั้งหนึ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์เปอร์ (Harper, 1972 : 5669-A) ได้ทดลองสร้างชุดการสอนประกอบด้วยการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสของมหาวิทยาลัยฮาร์เวน เมื่อสอนไปได้หนึ่งภาคเรียน จึงสรุปผลได้ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนปกติ ความก้าวหน้าของนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีความก้าวหน้ากว่านักเรียนกลุ่มปานกลาง

บราวน์เลย์ (Brawley, 1975 : 4280) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพการใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสม เรื่องการบอกเวลาสำหรับเด็กเรียนช้า โดยให้กลุ่มทดลองใช้ชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วยอุปกรณ์และชุดการสอน 12 ชุด ใช้เวลาสอน 15 วัน ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถของการบอกเวลาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

แมคโคเลแมน (Maccoleman, 1975 : 109-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ชุดการสอนเพื่อการรวมกลุ่มในการสอนวิชาสังคมศึกษาแก่นักเรียนระดับ 9 จำนวน 24 ห้องเรียน โดยจัดสอนนอกห้องละ 3 กลุ่ม รวม 72 กลุ่ม การแบ่งกลุ่มตามระดับสติปัญญา อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ใช้ชุดการสอนร่วมกับการอภิปรายเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ใช้ชุดการสอนเพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนเพียงอย่างเดียว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฟราเซียร์ (Frazier, 1975 : 2589) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนโดยใช้ชุดการสอนอบรมครูในโปรแกรมการอบรมครูประถมศึกษา ระดับ 1 เพื่อให้ครูนำความรู้จากการอบรมไปใช้สร้างชุดการสอนสำหรับสอนเด็กระดับ 1 โดยทำการทดลองกับครูจำนวน 66 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 26 คน กลุ่มทดลอง 40 ผลการศึกษพบว่า คะแนนทั้งสองกลุ่มมีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือครูที่ได้รับการอบรมด้วยชุดการสอนสามารถนำความรู้ไปใช้สร้างชุดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1982 : 4795-A) ได้สร้างชุดการสอนด้วยตนเองเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา กับนักเรียนระดับเตรียมประถมศึกษา โดยให้ชุดการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มทดลอง และให้ชุดการสอนแบบบรรยายกับกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่สอนโดยชุดการสอนด้วยตนเอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มที่สอนด้วยการสอนแบบบรรยาย

จากผลการวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนพบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนมีความสามารถในการบอกเวลา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และมีความสามารถในการสร้างชุดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ หรือการสอนแบบบรรยาย

งานวิจัยภายในประเทศ

ญาณี ทองพลับ (2525 : 58-59) ได้ทดลองสอนความมีวินัยทางสังคมโดยใช้ชุดการสอนในกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน ในจังหวัดพัทลุง ผลปรากฏว่า ความมีวินัยทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังเรียน ด้วยชุดการสอนศึกษาวินัยทางสังคมสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความมีวินัยทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอนศึกษาวินัยทางสังคมแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยแผนการสอนของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประสิทธิ์ โตอ่อน (2526 : 51) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เกิดจากการใช้ชุดการสอนด้วยตนเองที่ให้ผลย้อนกลับแบบต่าง ๆ จากนักเรียนจำนวน 105 คน จังหวัดสิงห์บุรี ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลการเรียนรู้ต่างกัน โดยกลุ่มทดลองของทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วน พรรณิศา สันติวงษ์ (2526 : 74) ได้สร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางการอ่าน แก่เด็กก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมในการอ่าน โดยสร้างชุดการสอนจำนวน 2 ชุด ทดลองกับผู้ปกครองจำนวน 15 คน และเด็กในปกครอง 15 คน ผลปรากฏว่า

ชุดการสอนทั้ง 2 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และชุดการสอน ช่วยให้ผู้ที่ปกครอง และเด็กมีผลการเรียนรู้ภายหลังจากที่เรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน

สำหรับ พวงทอง อ่อนจำรัส (2528 : 96) ได้ทดลองสร้างชุดการสอนด้วยวิธี วิเคราะห์ระบบเพื่อพัฒนาความร่วมมือและความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น จำนวน 66 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุด การสอนเพื่อพัฒนาความร่วมมือ และความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทยที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ ระบบ มีความพร้อมในด้านการเรียนและมีความสามารถในการเขียนพยัญชนะ ไทยสูงกว่าก่อนการ แสดงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนตามแผนการสอนในคู่มือ ครูของกรมวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยภายในประเทศ สรุปได้ว่า ผลของการใช้ชุดการสอนสามารถพัฒนาและ สร้างเสริมความมีวินัยทางสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชากลุ่ม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มีความพร้อมทางการอ่าน ความพร้อมและความสามารถในการ เขียนพยัญชนะไทยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการ ตลอดจนพัฒนา คุณธรรมของผู้เรียนให้เกิดขึ้นได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

ปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 45) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนพนมสารคาม "พนมอดุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการแนะแนว อาชีพโดยใช้ ชุดการแนะแนวอาชีพ กลุ่มควบคุมได้รับการแนะแนวอาชีพแบบเดิมที่ทางโรงเรียน ปฏิบัติอยู่แล้ว ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ สถิติที่ระดับ .01

จินตารณ์ อังสุวรรณชาติ (2525 : 62) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรม แนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนว ด้วยชุด การสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีการบรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนกิจกรรม

แนะแนวอาชีพมีคะแนนปัญหาในการเลือกอาชีพทุกด้านต่ำกว่า ก่อนได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 34) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีปกติ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกจางกัน ทิพย์มาศย์ นิมลศักดิ์ (2530 : 52) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยให้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมปอง สุขสงเคราะห์กิติ (2530 : 65) ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสำคัญด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยชุดการแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสำคัญด้านอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กมล ประทีปธีรานันต์ (2530 : 76) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักปรัชญาชีวิต เพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านปรัชญาชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักปรัชญาชีวิตมีคุณธรรมด้านปรัชญาชีวิตสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นวลนง มังตรีสรณ์ (2530 : 43) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสิ่งแวดล้อม 4 ที่มีต่อคุณธรรมด้านสิ่งแวดล้อม 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน

โดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสังคมวัตถุ 4 มีคุณธรรมด้านสังคมวัตถุ 4 เพิ่มขึ้น
มากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิลาวัณย์ บุญวัฒน์ (2531 : 68) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
กันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนใช้ชุดการแนะแนว ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอน
ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวมีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสิ่งแวดล้อมให้โทษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2533 : 53) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มี
ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอ
บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน 24 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน
แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนชาย 6 คน และนักเรียนหญิง 6 คน กลุ่มทดลองได้รับการ
สอนโดยใช้ชุดการแนะแนว ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียน
ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับ
การสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า
การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว หรือชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว สามารถช่วยลดปัญหาในการเลือก
อาชีพ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ พัฒนาการตัดสินใจเลือกอาชีพของผู้เรียน มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมให้โทษสูงขึ้น พัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้ และ
พัฒนาคุณธรรมของผู้เรียนได้สูงขึ้นกว่าการใช้วิธีการสอนแบบปกติ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียร

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียร

ความหมายของความขยันหมั่นเพียร

กู๊ด (Good. 1973 : 132) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียร
ว่าหมายถึง ความมุ่งมั่นในการใช้ความมานะพยายาม เพื่อทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

พจนานุกรม เวปสเตอร์ (Webster International Dictionary. 1973 :

281) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า หมายถึง ความพยายามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จในงานที่ทำ และทำด้วยความระมัดระวัง เอาใจใส่และอดสาหัส

มิลินทร์ สำเภาเงิน (มิลินทร์ สำเภาเงิน. 2524 : 11) กล่าวว่า ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยการทำการบ้านและงานสม่ำเสมอ ตั้งใจเรียนด้วยความเอาใจใส่ ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ทำงานอดิเรกเมื่อมีเวลาว่าง ตั้งใจทำงานที่มอบหมายให้ มีความกระตือรือร้นในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค. 2525 : 169) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า หมายถึง ความขยันหมั่นเพียร เอาการเอางาน มีความพยายาม มีความบากบั่นมั่นคงไม่ทอดทิ้ง ตั้งใจเห็นได้ว่า ความขยันหมั่นเพียรนี้ประกอบด้วยลักษณะย่อย 3 ประการ

ประการแรก คือ ความขยันขันแข็ง ทำอะไรก็รวดเร็วจริงจังไม่ชักช้า เหมะนาบ

ประการที่สอง คือ ความพยายาม นั้นหมายความว่างานนั้นต้องกระทำด้วยความเหนื่อยด้วยความลำบาก แต่ก็พยายามทำให้ได้

ประการที่สาม เกี่ยวข้องกับเวลา ความผิตนลงและความล้มเหลว แม้จะเสียเวลานาน แม้จะพบกับความล้มเหลวบ้างก็ไม่ทอดทิ้ง พยายามหาทางแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จให้ได้

นอกจากนี้ยังได้กล่าวไว้อีกว่า ความขยันหมั่นเพียรจะประสบผลสำเร็จได้ดี ก็ด้วยอาศัยคุณธรรมควบคู่คือ อภิทิบาท 4 ได้แก่

ฉันทะ คือ ความพอใจในสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติต่อเรื่องนั้น เมื่อมีทัศนคติที่ดี มีความพอใจในเรื่องนั้น ก็ย่อมจะกระตือรือร้นที่จะประกอบงานนั้น

วิริยะ คือ ความเพียรบากบั่น แม้พบความล้มเหลวไม่ยอมทอดทิ้ง ไม่ท้อแท้

จิตตะ คือ ความเอาใจใส่ด้วยความตั้งใจ เพ่งเล็งต่องาน เป็นความตั้งใจที่จะทำงานให้สำเร็จ

วิมังสา คือ การหมั่นตรึกตรอง พิจารณาสอบสวนในการปฏิบัติงาน กระทำงานด้วยการใช้สติปัญญาตรึกตรองหาเหตุผล ให้ประจักษ์ชัดว่างานนั้นจะอย่างไร โดยวิธีใดจึงจะสำเร็จผลตามความต้องการ

ส่วนกรรมาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ (2523 : 61) ให้ความหมาย ความ
 ข้นหมั่นเพียรว่า เป็นธรรมที่ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในชีวิต ควรใช้ร่วมกับปัญญา และ
 จริยธรรมในหมวด อธิบาส 4 ที่เน้นความพอใจ ความเพียร ความมีใจจดจ่อ และ
 ความไตร่ตรอง การฝึกปฏิบัติควรเน้นการควบคุมตนเอง ลักษณะพฤติกรรมที่ซึ่งได้แก่

1. มาโรงเรียนสม่ำเสมอ ไม่ขาด ถ้าไม่จำเป็น
2. กระตือรือร้นและรักที่จะมาโรงเรียน โดยไม่ต้องให้ใครเตือน
3. ตั้งใจทำงานที่ครู อาจารย์กำหนดให้ และทำเสร็จภายในเวลาทุกครั้ง
4. อ่านหนังสือทุกครั้งที่มีเวลาว่าง
5. จัดช่องใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ
6. เข้าเรียนทุกรายวิชา ไม่ขาดถ้าไม่จำเป็น
7. พยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
8. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเข้มแข็ง อดทน เอาธุระไม่ทอดทิ้ง
9. มีความมานะ บากบั่น ที่จะทำงานให้ดีที่สุด
10. ชอบศึกษาค้นคว้า สอนถาม หาความรู้ ความจริงอยู่เสมอ
11. ไม่ละเลย หรือทอดทิ้งภาระการทำงานของตน
12. ทำงานต่าง ๆ เช่น อ่าน เขียนหนังสือ คิดคำนวณ สังเกตสิ่งแวดล้อมเป็น
 กิจวัตรหรือสม่ำเสมอ
13. ควบคุมตนเอง ให้ใช้เวลาในการทำงานได้ตามกำหนดเสมอ
14. มีความตื่นตัวในการทำงานสม่ำเสมอ
15. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ ไม่ละทิ้งหน้าที่ของตนและพยายามทำ
 จนสำเร็จ
16. ตรวจสอบปรับปรุงวิธีทำงานให้มีประสิทธิภาพ และก้าวหน้าอยู่เสมอเวลา
17. แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอโดยเฉพาะในสายวิชางานของตน
18. ใช้เวลาว่างของตนทำงานที่เป็นประโยชน์
19. แนะนำเพื่อน หรือผู้ใกล้ชิดให้ขยันในการเรียน
20. ทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ

21. ช่วยเหลืองานของครู อาจารย์หรือเพื่อนเท่าที่จะช่วยได้ด้วยด้วยความเต็มใจ
22. ช่วยทำงานบ้าน เพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง
23. เข้าร่วมทำงานกับหมู่คณะด้วยความเต็มใจ และทำให้ดีที่สุด
24. ช่วยเหลือกิจการงานของบ้านและทางโรงเรียนด้วยความเต็มใจและตั้งใจทำให้ดีที่สุด

25. ช่วยแนะนำ และถ่ายทอดความรู้ให้แก่เพื่อนที่ยังไม่เข้าใจด้วยความเต็มใจ
26. ให้ความคิดเห็น และความร่วมมือในการทำงานของหมู่คณะด้วยความเต็มใจ
27. ให้ความเอาใจใส่ คอยช่วยเหลือช่วยเหลือกิจกรรมของเพื่อน ผู้ใกล้ชิดให้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคใด ๆ

28. หมั่นฝึกเตือนเพื่อนร่วมงาน ให้ทำด้วยความเต็มใจและอดทน
29. ช่วยดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียน และบริเวณโรงเรียนให้สะอาดอยู่เสมอ
30. ช่วยเหลือกิจกรรมของหมู่คณะตามความรู้ ความสามารถของตนอย่างเต็มที่

สำหรับ สุมาพร จันทร์ศิริโยธิน (2526 : 7) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จด้วยความมานะ อดทน มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ยอมแพ้อุปสรรคที่เกิดขึ้น มีความพยายามสม่ำเสมอปฏิบัติหน้าที่การงานจนสำเร็จ

และ นิตา ด้านวิริยะกุล (2527 : 8) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า หมายถึง ความพยายามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จในงานที่ทำ และทำด้วยความระมัดระวัง เอาใจใส่ และอดทน

นอกจากนี้ หน่วยงานพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 3) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรว่า หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การงาน และการประกอบอาชีพที่สุจริตอย่างกระตือรือร้น และตั้งใจจริงให้สำเร็จด้วยความมานะอดทน และได้กำหนดขอบข่ายของความขยันหมั่นเพียรไว้ 3 ด้าน คือ

1. ความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรักความตั้งใจมุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียน ไม่ย่อท้อ แม้บางครั้งบทเรียนจะยากหรือมีอุปสรรคต่าง ๆ บ้างก็มานะทำจนกระทั่งสำเร็จเมื่อมีเวลาว่างก็ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาล่าเรียนของตนโดยอ่านหนังสือศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปทุกวัน

และเตรียมตัวศึกษาทบทวนมาล่วงหน้าทุกครั้ง เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยด้านการเรียนก็พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อคลี่คลายปัญหาของตนอยู่เสมอ

2. ความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงานของตน หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจที่จะทำงานศึกษางานฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถ ความชำนาญในงานที่เกี่ยวกับตนเอง ในด้านอาหาร (เช่น พยายามฝึกหัดปรุงอาหารรับประทานเอง ฯลฯ) ที่อยู่อาศัย (เช่น ตกแต่ง ซ่อมแซมและรักษาความสะอาดเป็นประจำ) เครื่องนุ่งห่ม (เช่น พยายามซ่อมแซม ตัดแปลง และซักหรืออยู่เสมอ) ให้เวลาวางศึกษาหาความรู้ในงานดังกล่าวอยู่เสมอ และคิดสร้างสรรค์งานอันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง

3. ความขยันหมั่นเพียรในงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม หรือชุมชน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรัก ความตั้งใจทำงานสุจริตและเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานดังกล่าว ร่วมงานทุกครั้งด้วยความเต็มใจและปรารถนาดี ไม่เลือกงานหรือรังเกียจงานโดยยึดถือวัตถุ (เงิน สถานที่ ฯลฯ) หรือตัวบุคคล พยายามคิดศึกษาและสร้างสรรค์งานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม หรือชุมชนอยู่เสมอ

และสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 35) ให้ความหมายของความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนว่า หมายถึง การที่นักเรียนมีความรับผิดชอบ และมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนให้มากที่สุด

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่นักเรียนแสดงออกด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ มีความมานะพยายาม อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น จากตัวนักเรียนเองหรือสิ่งแวดล้อม ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด มีความกระตือรือร้น เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียร

มิลินทร์ สำเภาเงิน (2524 : 74, 75, 134-140) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนจากการประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 และ 2521 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่ศึกษา ได้แก่ ความมีวินัย ความขยันหมั่นเพียร การให้

ความร่วมมือ การช่วยเหลือ การเสียสละ ความซื่อสัตย์ และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในโรงเรียนทดลอง มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้ง 7 ด้าน ไม่สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนควบคุม การวิจัยเฉพาะภาคสนาม พบว่าพฤติกรรมการให้ความร่วมมือ และพฤติกรรม ความซื่อสัตย์แตกต่างกัน ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พฤติกรรมการให้ความร่วมมือมีความสัมพันธ์ กับเหตุผลเชิงจริยธรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์ กับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ส่วนพฤติกรรมความมีวินัย ความขยันหมั่นเพียร การช่วยเหลือตนเอง การเสียสละ และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กษิมา วิริยะ (2526 : 115 - 118) ศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยม พื้นฐานเรื่องการพึ่งตนเอง ความขยันหมั่นเพียร และความรับผิดชอบของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับที่พึงประสงค์ คืออยู่ในระดับที่ 4 และระดับที่ 5 แต่มี บางความคิดรวบยอดที่อยู่ในระดับที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การใช้ความรู้ความสามารถของตน ในการศึกษา การทำงานโดยไม่เลื่องงาน และไม่ดูถูกงานที่ลู่จืด การตรงต่อเวลาในการ นัดหมาย และการยอมรับผิดในการกระทำของตน ในงานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนชายและ หญิงมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐาน เรื่องการพึ่งตนเอง ความขยันหมั่นเพียรและ ความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีสภาพ เศรษฐกิจสังคมแตกต่างกัน มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานดังกล่าวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชายและหญิง และสภาพเศรษฐกิจสังคมของ ผู้ปกครอง ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐาน เรื่องการพึ่งตนเอง ความขยันหมั่นเพียร และความรับผิดชอบ

นิตา ด่านวิริยะกุล (2527 : 92 - 99) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้าน ความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบฉบับนี้วัดจริยธรรมด้านความ ขยันหมั่นเพียรของนักเรียนทั้งหมด 4 ด้าน คือ ความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน ความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงานของตน ความขยันหมั่นเพียรในการช่วยเหลืองานของ ครอบครัว และความขยันหมั่นเพียรในกิจกรรมของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบ

ทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.10 ถึง 17.22 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยวิธีแบ่งครึ่งแบบทดสอบ โดยที่แบบทดสอบตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.6605 แบบทดสอบตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.6625 และแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเชื่อมั่นเท่ากับ 0.6620 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ หาโดยใช้ Know-Group Technique มีค่าตั้งแต่ 1.87 ถึง 6.99 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ หาโดยใช้ Know-Group Technique มีค่าตั้งแต่ 1.87 ถึง 6.99 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ หาโดยวิธีสหสัมพันธ์แบบอันดับ ระหว่างอันดับของนักเรียนที่สอบแบบทดสอบกับอันดับของนักเรียนที่ได้จากอาจารย์ประจำชั้นมีค่าเท่ากับ 0.685 และแบบทดสอบทั้งสองตอนมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ 0.7872

วาสนา ปัทมาลัย (2529 : 74 - 77) ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเลยนุกุลวิทยา จังหวัดเลย จำนวน 14 คน นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย พบว่า มีการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนในเรื่องความขยันหมั่นเพียร ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานความขยันหมั่นเพียร มีการศึกษาบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ซึ่งแสดงว่า ความขยันหมั่นเพียรเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่สามารถพัฒนาได้ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาโดยใช้ชุดการแนะแนวมาพัฒนาความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรดีขึ้นหรือไม่เพียงใด ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ในระดับการศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 ที่มีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ ซึ่งได้มาจากการประเมินพฤติกรรมความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนโดยครูผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ และจากการสังเกตของผู้วิจัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ และมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง จำนวน 45 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 ที่มีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

2.1 สำนวณพฤติกรรมความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนทั้ง 6 ห้องเรียน จำนวน 216 คน โดยครูผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้น้ำหนักพฤติกรรมความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนในแต่ละห้องลงในแบบประเมินพฤติกรรมความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ทั้ง 6 ห้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน เพื่อหาจำนวนนักเรียนที่มีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนต่ำ จาก 6 ห้อง โดยเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีชื่อตรงกันระหว่างการประเมินจากครูผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและการสังเกตของผู้วิจัย และถ้ามีนักเรียนที่ผู้วิจัยพบมีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียนต่ำ แต่ครูผู้สอนมิได้ประเมินมาผู้วิจัยจะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้นักเรียนทั้งหมด 48 คน ดังนี้

นักเรียนชั้น ป.6/1 จำนวน 8 คน

นักเรียนชั้น ป.6/2 จำนวน 10 คน

นักเรียนชั้น ป.6/3 จำนวน 10 คน

นักเรียนชั้น ป.6/4 จำนวน 5 คน

นักเรียนชั้น ป.6/5 จำนวน 6 คน

นักเรียนชั้น ป.6/6 จำนวน 9 คน

2.3 ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนจากข้อ 2.2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ ระหว่างร้อยละ 40 - 59 ตามเกณฑ์ประเมินผลระดับ
ประถมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2521 ได้นักเรียน จำนวน 45 คน จาก
6 ห้องเรียน ดังนี้ ชั้น ป.6/1 = 7 คน ชั้น ป.6/2 = 9 คน ชั้น ป.6/3 = 10 คน
ชั้น ป.6/4 = 5 คน ชั้น ป.6/5 = 6 คน และชั้น ป.6/6 = 8 คน

2.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญา Standard Progressive
Matrices ของ เจ.ซี.ราเวน (J.C. Raven) ไปทดสอบนักเรียนในข้อ 2.3 เพื่อ
คัดเลือกนักเรียนที่มีเชาว์ปัญญาระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าระหว่าง 90 - 109 ได้นักเรียน
จำนวน 45 คน

2.5 ผู้วิจัยสุ่มห้องเรียนที่นักเรียนมีพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรต่ำ มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ มีเชาว์ปัญญาระดับปานกลางและสมัครใจเข้า
ร่วมการทดลอง จากข้อ 2.4 มา 2 ห้องเรียน คือห้อง ป.6/2 และ ป.6/3 จาก 6 ห้องเรียน

2.6 มีนักเรียนสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จากข้อ 2.5 ห้องละ 8 คน แล้ว
สุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง ให้นักเรียนห้อง ป.6/2 เป็นกลุ่มทดลอง และ ป.6/3 เป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ดังนี้

1. แบบประเมินพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
2. แบบบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

3. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว

4. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบประเมินพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีลำดับขั้นในการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาดารุ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิยามพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียน

1.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ครูผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน

1.3 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.4 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียน แล้วนำไปให้ผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ คืออาจารย์อุทัย ภาสอน ตรวจสอบ เพื่อคัดเลือกเฉพาะพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน แล้วนำมาจัดทำแบบประเมินพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียนเพื่อใช้ในการคัดเลือกนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบบันทึกพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียน มีลำดับในการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต และหลักการบันทึกพฤติกรรม

2.2 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน และสัมภาษณ์ครูผู้สอนคนเดิมที่สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียน

2.3 ผู้วิจัยสร้างนิยามและแบบบันทึกพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียน นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบ ได้แก่ ผศ.ดร.กาญจนา ทาสิตะพันธุ์ อาจารย์วรรณพิศ วาณิชการ และอาจารย์ไพศาล อ้นประเสริฐ

2.4 นำแบบบันทึกพฤติกรรมความซนหมั่นเพียรในการเรียนที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว

ไปสังเกต และบันทึกพฤติกรรมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตพฤติกรรม และบันทึกพฤติกรรมนักเรียน ตลอดจนหาค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต

2.5 นำแบบบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนที่ทดลองใช้แล้วไปใช้ บันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

ลักษณะของแบบบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน เป็นแบบบันทึกที่ได้จากการสังเกตตามช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในขณะที่ครูสอนและครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำงาน โดยจะบันทึกพฤติกรรม ครึ่งละ 10 ช่วง ช่วงละ 4 นาที สังเกตนักเรียนคนละ 30 วินาที และพัก 1 นาที ในแต่ละช่วง (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

การให้คะแนน

ถ้าพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ให้นับเพียง

1 ครั้ง โดยเขียนเลข 1 ลงในช่วงเวลาที่เกิดขึ้น

ถ้าพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนไม่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ให้นับเพียง

1 ครั้ง โดยเขียนเลข 1 ลงในช่วงเวลาที่เกิดขึ้น (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

ถ้าพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนไม่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ให้เขียนเลข 0 ลงในช่วงเวลานั้น

การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม มีขั้นตอนดังนี้

1. มีผู้สังเกต 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยอีก 1 คน คือ อาจารย์ญาณพร ราชโรจน์ หัวหน้ากลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์

2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ศึกษาและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้

3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ศึกษาเนื้อหาของพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

พร้อมทั้งศึกษาแบบบันทึกการสังเกตให้เข้าใจตรงกัน เพื่อให้สามารถใช้บันทึกการสังเกตได้อย่างถูกต้อง

4. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสังเกตแบบช่วงเวลา (Time Sampling)

โดยสังเกตพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในชั่วโมงวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งมีการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 5 ครั้ง จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 สัปดาห์ ในการสังเกตแต่ละครั้งจะสังเกตพฤติกรรมเป็นเวลา 50 นาที ติดต่อกัน โดยแบ่งการสังเกตออกเป็นช่วง ๆ รวม 10 ช่วง ช่วงละ 4 นาที สังเกตนักเรียนคนละ 30 วินาที และพัก 1 นาที ในแต่ละช่วง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มทดลอง สังเกตและบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน วันจันทร์ และวันพุธ เวลา 10.40 - 11.30 น.

กลุ่มควบคุม สังเกตและบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน วันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 10.40 - 11.30 น.

5. ผู้วิจัยเขียนแผนผังที่นั่งนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสะดวกในการสังเกต

6. วิธีการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะเข้าไปสังเกตนักเรียนในห้องเรียน เมื่อครูสอนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เริ่มดำเนินการสอน และจะนั่งอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นพฤติกรรม และได้ยินเสียงของนักเรียนชัดเจน ผู้สังเกตคอยระวังไม่ให้ผู้รับการทดลองรู้ตัวและเห็นแบบบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ทั้งในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะหลังทดลอง

ดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต

การหาดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต หาได้จากสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องระหว่างผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยซึ่งใช้เวลาในการสังเกต 2 สัปดาห์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป การสังเกตนั้นจึงเชื่อถือได้ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 48 - 50 อ้างอิงจาก Wright. 1966 ; Sulser and Moyer. 1972 และ ชัยพร วิชาวุธ. 2533) โดยใช้สูตร

จำนวนช่วงเวลาที่ยืนบันทึกตรงกัน

ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง = $\frac{\text{จำนวนช่วงเวลาที่ยืนบันทึกตรงกัน}}{\text{จำนวนช่วงเวลาที่ยืนบันทึกตรงกัน} + \text{จำนวนช่วงเวลาที่ยืนบันทึกต่างกัน}}$

จำนวนช่วงเวลาที่ยืนบันทึกตรงกัน + จำนวนช่วงเวลาที่ยืนบันทึกต่างกัน

3. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว มีลำดับขั้นในการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน จากบทความ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสม กับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

3.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการแนะแนวจากเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

3.3 ศึกษาวิธีสร้างชุดการสอนจากตำรา เอกสาร และผลงานวิจัย

3.4 สร้างโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3.5 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผศ.ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์ อาจารย์พรพนิต วาณิชการ และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ ตรวจสอบ ในเรื่องความสอดคล้อง ระหว่างวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล แล้วนำไปแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.6 นำโปรแกรมที่สร้างและแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียง กับกลุ่มตัวอย่าง โดยไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน

3.7 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว ประกอบด้วย การทดลองทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที โดยทดลอง 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง คือ วันจันทร์ และวันพุธ หลังเลิกเรียนตอนเย็น เวลา 15.30 - 16.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

4. โปรแกรมการสอนแบบปกติ มีลำดับขั้นในการสร้าง ดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติ เรื่อง ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ และเนื้อหา เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง แต่ใช้ครูเป็นผู้บรรยาย พร้อมสื่อประกอบการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัย แสดงความคิดเห็น และมีการสรุป

4.2 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับที่พิจารณา

โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว 3 คน ตรวจสอบในเรื่องของความสอดคล้องระหว่าง วัตถุประสงค์
วิธีดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล

4.3 นำโปรแกรมที่สร้างและแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียง

กับกลุ่มตัวอย่างโดยไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัด
กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องของโปรแกรมการสอน
แบบปกติ ตลอดจนเวลาที่ใช้

4.4 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนแบบปกติ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับโปรแกรมการสอนแบบปกติ ประกอบด้วย การทดลองทั้งหมด 12 ครั้ง ๆ ละ
50 นาที โดยฝึก 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง คือวันอังคาร และวันพฤหัสบดี หลังเลิกเรียน
ตอนเย็น เวลา 15.30 - 16.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

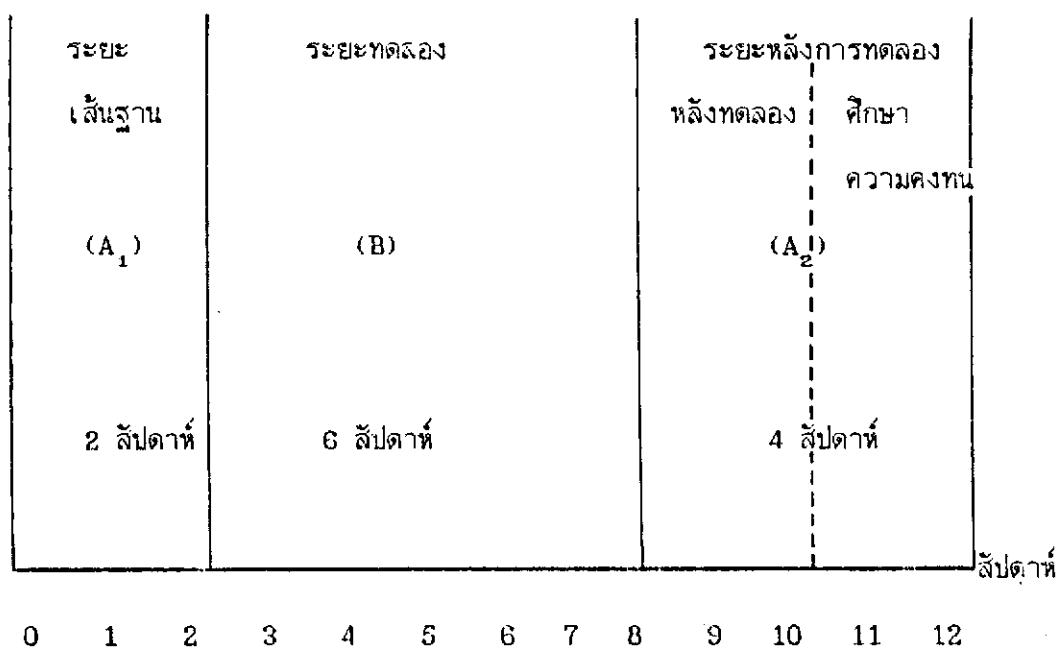
การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบสลับกลับ (ABA Reversal Design) (ผ่องพรรณ
เกตุพิทักษ์. 2530 : 217 - 218) แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย
ทำการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (A_1) ระยะเส้นฐานพฤติกรรม หาเส้นฐานพฤติกรรมเป็นเวลา
2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 1 - 2) โดยใช้คะแนนดิบเขียนกราฟ เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของ
พฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนก่อนการทดลอง และใช้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนใน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นการทดสอบก่อนการทดลอง

ระยะที่ 2 (B) ระยะทดลองใช้โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มทดลอง
และใช้โปรแกรมการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 6 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 3 - 8)
จะใช้คะแนนดิบของแต่ละคนเขียนกราฟ เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียร
ในการเรียน ในระยะทดลอง

ระยะที่ 3 (A_2) ระยะหลังการทดลองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 9 - 12) แบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงหลังการทดลองและช่วงศึกษาความคงทน ใช้คะแนนดิบสำหรับเขียนกราฟ เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมหลังการทดลอง และใช้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทดสอบหลังการทดลอง

แผนภูมิแสดงระยะเวลาการทดลอง

ภาพประกอบ 1 แสดงระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ตลอดทั้ง 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 (A_1) เป็นระยะก่อนทดลอง เริ่มสัปดาห์ที่ 1 - 2 ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2536 - 16 ธันวาคม พ.ศ. 2536 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นเส้นฐานพฤติกรรม โดยบันทึกพฤติกรรม กลุ่มทดลอง

และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที โดยแบ่งการสังเกตออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงเวลาที่ครูบรรยาย สังเกตประมาณ 25 นาที และช่วงที่ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ สังเกตประมาณ 25 นาที เพื่อเป็นเส้นฐานพฤติกรรม ได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ .89 และ .87 ตามลำดับ

ระยะที่ 2 (B) เป็นระยะทดลอง เริ่มสัปดาห์ที่ 3 - 8 ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2536 - 27 มกราคม พ.ศ. 2537 โดยผู้วิจัยใช้โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มทดลองและใช้โปรแกรมการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มทดลอง ทดลองวันจันทร์ และวันพุธ ระหว่างเวลา 15.30 - 16.20 น.
2. กลุ่มควบคุม สอนวันอังคารและวันพฤหัสบดี ระหว่างเวลา 15.30 - 16.20 น.

ในช่วงการทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ .94 และ .92 ตามลำดับ

ระยะที่ 3 (A₂) เป็นระยะหลังการทดลอง ใช้เวลา 4 สัปดาห์ เริ่มสัปดาห์ที่ 9 -12 โดยแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงหลังทดลอง สัปดาห์ที่ 9 - 10 ตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2537 - 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 และช่วงศึกษาความคงทน สัปดาห์ที่ 11-12 ตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 - 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยบันทึกพฤติกรรมกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 2 ครั้งครั้งละ 50 นาที โดยแบ่งการสังเกตออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงเวลาที่ครูบรรยาย สังเกตประมาณ 25 นาที และช่วงที่ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ สังเกตประมาณ 25 นาที ได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ .97 และ .95 ตามลำดับ

ตลอดเวลาในการทดลอง จะทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยบันทึกพฤติกรรมกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มทดลอง สังเกตและบันทึกการสังเกตวันจันทร์ และวันพุธ ระหว่างเวลา 10.40 - 11.30 น.
2. กลุ่มควบคุม สังเกตและบันทึกการสังเกตวันอังคาร และวันพฤหัสบดี ระหว่างเวลา 10.40 - 11.30 น.

วิธีการทำข้อมูล

หลังจากได้คะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนในห้องเรียนของนักเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนการใช้ชุดการแนะแนวและก่อนการสอนแบบปกติ
2. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว
3. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
4. เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนระหว่างกลุ่มที่ใช้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ
5. เปรียบเทียบคะแนนความคงทนของพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนระหว่างกลุ่มที่ใช้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ
6. ใช้คะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคนเขียนกราฟ เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงความถี่ของพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน ในแต่ละระยะคือ ระยะพื้นฐาน ระยะทดลอง และระยะหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่ามัธยฐาน (Median)
 - 1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation)
2. สถิติสำหรับทดสอบสมมุติฐาน
 - 2.1 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 111)

2.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ก่อน และหลังการสอนแบบปกติ โดยการใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 111)

2.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนระหว่าง กลุ่มที่ใช้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยการใช้การทดสอบของ แมน - วิทนี (The Mann - Whitney U-Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 149) โดยใช้สูตร

$$U_1 = \frac{n_1 n_2}{2} + \frac{n_1 (n_1 + 1)}{2} - \sum R_1$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2}{2} + \frac{n_2 (n_2 + 1)}{2} - \sum R_2$$

n_1	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากร กลุ่มที่ 1
n_2	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากร กลุ่มที่ 2
$\sum R_1$	แทน	ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1
$\sum R_2$	แทน	ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2
U	แทน	ค่าสถิติที่นำไปใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยหาค่า U_1 และ U_2 ค่าที่น้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
Mdn	แทน	ค่ามัธยฐานของกลุ่มตัวอย่าง
Mdn_{diff}	แทน	ค่ามัธยฐานของผลต่างของกลุ่มตัวอย่าง
Qd	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของกลุ่มตัวอย่าง
Qd_{diff}	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของผลต่างของกลุ่มตัวอย่าง
R^+	แทน	การจัดอันดับค่าผลต่างที่มีค่าเป็นบวกของความชันหนึ่งเพียร์ในการเรียนที่สังเกตได้
R^-	แทน	การจัดอันดับค่าผลต่างที่มีค่าเป็นลบของความชันหนึ่งเพียร์ในการเรียนที่สังเกตได้
$\sum R_1$	แทน	ผลรวมของตำแหน่งที่ได้จากกลุ่มทดลอง
$\sum R_2$	แทน	ผลรวมของตำแหน่งที่ได้จากกลุ่มควบคุม
U	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann - Whitney U Test)
T	แทน	ผลรวมของค่า R ที่มีจำนวนน้อยกว่า ซึ่งใช้พิจารณาในการทดสอบของวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการใช้ชุดการแนะแนว และกลุ่มควบคุม ก่อนการสอนแบบปกติ
2. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว
3. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
4. เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ
5. เปรียบเทียบคะแนนความคงทนของพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ
6. แสดงการเปลี่ยนแปลงความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการเขียนกราฟเส้น

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn	Qd	U
กลุ่มทดลอง	8	57.5	4.0	22.5
กลุ่มควบคุม	8	53.5	5.0	

จากตาราง 1 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 2 เปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว

กลุ่มทดลอง	N	Mdn	Qd	T
ก่อนการทดลอง	8	55.7	4.5	0**
หลังการทดลอง	8	168.5	5.5	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏในตาราง 9 ในภาคผนวก)

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม
ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	N	Mdn	Qd	T
ก่อนการทดลอง	8	53.5	4.5	0**
หลังการทดลอง	8	124.5	7.0	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 10 ในภาคผนวก)

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนความซ้หน้ันเพียรในการเรียนก่อนและหลัง
การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการแนะแนว และกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอน
แบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn _{diff}	Qd _{diff}	U
กลุ่มทดลอง	8	106.5	7.0	0**
กลุ่มควบคุม	8	74.5	3.0	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

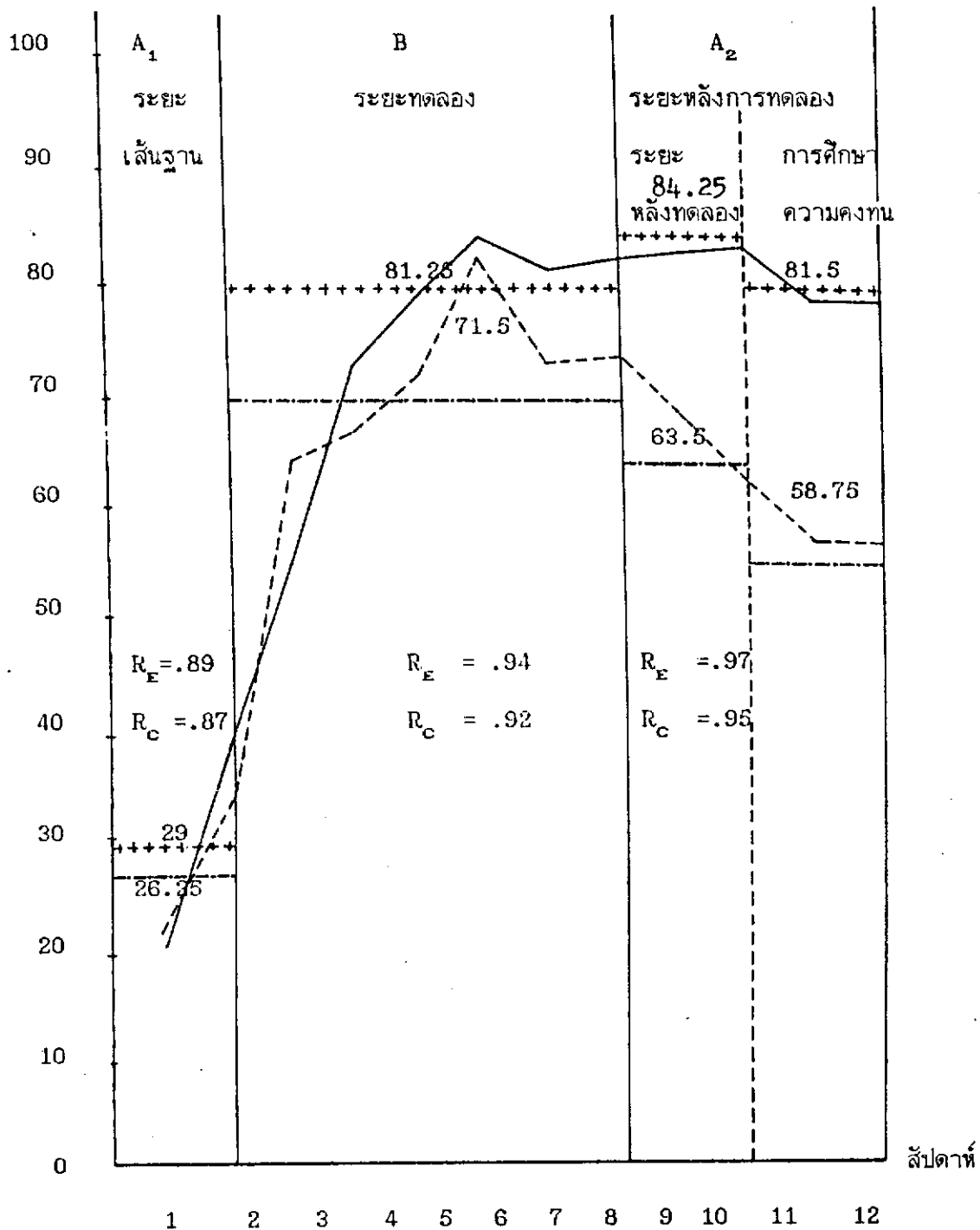
จากตาราง 4 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมี
ความซ้หน้ันเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏใน
ตาราง 11 ในภาคผนวก)

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนความคงทนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระหว่าง 2 สัปดาห์หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn	Qd	U
กลุ่มทดลอง	8	-5.5	6.0	23.5
กลุ่มควบคุม	8	-0.5	5.0	

จากตาราง 5 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวและ
กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคงทนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความถี่ของความชันหมั่นเพียรในการเรียน

ภาพประกอบ 2 มัธยฐานของความถี่ของความชันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

————	ค่ามัธยฐานของผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองในแต่ละสัปดาห์
-----	ค่ามัธยฐานของผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมในแต่ละสัปดาห์
+++++	ค่ามัธยฐานเฉลี่ยของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองในแต่ละช่วง
-----	ค่ามัธยฐานเฉลี่ยของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมในแต่ละช่วง
R_E	ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยกลุ่มทดลอง
R_C	ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยกลุ่มควบคุม

จากภาพประกอบ 2 จะเห็นว่า ค่ามัธยฐานของความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการแนะแนว ในระยะเริ่มต้นและระยะทดลองสูงขึ้น จาก 29 เป็น 81.25 และเมื่อพิจารณาความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนในระยะหลังทดลองเพิ่มเป็น 84.25 และในระยะติดตามความคงทนลดลงเล็กน้อยเป็น 81.5 แสดงว่า การใช้ชุดการแนะแนวทำให้ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้น

สำหรับกลุ่มควบคุม ที่ใช้การสอนแบบปกติ ในระยะเริ่มต้นและในระยะทดลองสูงขึ้น จาก 26.25 เป็น 71.5 และเมื่อพิจารณาค่ามัธยฐานของความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนในระยะหลังทดลองลดลงเป็น 63.5 และในระยะติดตามความคงทนลดลงเป็น 58.75 แสดงว่าการสอนแบบปกติทำให้ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมสูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้ง 3 ระยะ ปรากฏว่า ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มสูงขึ้นไปในระยะเริ่มต้นและระยะทดลอง ส่วนระยะหลังการทดลองกลุ่มทดลองสูงขึ้นเล็กน้อย แต่กลุ่มควบคุมค่อย ๆ ลดลง ในระยะหลังการทดลองค่ามัธยฐานของความคงทนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมค่อย ๆ ลดลงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามค่ามัธยฐานของความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มสูงขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมในทุกระยะของการทดลอง

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน โดย

1. เพื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
2. นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 ที่มีความซันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ และมีเชาวนปัญญาาระดับปานกลาง จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินพฤติกรรมความซันหมั่นเพียรในการเรียน
2. แบบบันทึกพฤติกรรมความซันหมั่นเพียรในการเรียน
3. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว
4. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

การดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยฝึกสังเกตและบันทึกพฤติกรรมความซันหมั่นเพียรในการเรียน เนื้อหาดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต จนได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของกลุ่มทดลอง เท่ากับ .89 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ .87

2. ขั้นตอนการทดลอง การทดลองในครั้งนี้เป็นการทดลองแบบสลับกลับ (ABA Reversal Design) ใช้ระยะเวลา 12 สัปดาห์ โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 (A_1) ระยะเส้นฐานพฤติกรรม เริ่มสัปดาห์ที่ 1-2 ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ.2536 - 16 ธันวาคม 2536 ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมความซ้นห้นเพียรในการเรียน เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที โดยใช้คะแนนดิบสำหรับเขียนกราฟ เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของความซ้นห้นเพียรในการเรียนก่อนการทดลอง และใช้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นการทดสอบก่อนการทดลอง ได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ .89 และ .87 ตามลำดับ

ระยะที่ 2 (B) ระยะทดลอง เริ่มสัปดาห์ที่ 3-8 ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2536 - 27 มกราคม 2537 โดยผู้วิจัยใช้โปรแกรมชุดการแนะแนวกับกลุ่มทดลอง และใช้โปรแกรมการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมความซ้นห้นเพียรในการเรียนเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที โดยใช้คะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคนเขียนกราฟเพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของความซ้นห้นเพียรในการเรียนในระยะทดลอง ได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ .94 และ .92 ตามลำดับ

ระยะที่ 3 (A_2) ระยะหลังการทดลอง เริ่มสัปดาห์ที่ 9 - 12 ตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2537 - 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมความซ้นห้นเพียรในการเรียน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที โดยใช้คะแนนดิบสำหรับเขียนกราฟ เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของความซ้นห้นเพียรในการเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมเท่ากับ .97 และ .96 ตามลำดับ

3. หลังสิ้นสุดการทดลอง ดำเนินการตามลำดับดังนี้

- 3.1 นำผลการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องระหว่างผู้สังเกต 2 คน เพื่อหาดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตในช่วงการทดลอง
- 3.2 นำผลการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมมาวิเคราะห์ ตามวิธีการทางสถิติ
- 3.3 เสนอข้อมูลด้วยกราฟเส้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของ พฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน ก่อนการทดลอง ใช้ชุดการแนะแนว และก่อนการสอนแบบปกติ โดยการทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Tets)
2. เปรียบเทียบคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลัง การใช้ชุดการแนะแนว โดยการทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test)
3. เปรียบเทียบคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการสอนแบบ ปกติ โดยการทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)
4. เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนที่ใช้ ชุดการแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยการทดสอบของ แมน-วิทนี (The Mann - Whitney U Test)
5. เปรียบเทียบคะแนนความคงทนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ โดยการทดสอบ ของ แมน-วิทนี (The Mann - Whitney U test)
6. ใช้คะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคนเขียนกราฟ เพื่อการเปลี่ยนแปลงความถี่ของ พฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน ในแต่ละระยะ คือ ระยะเส้นฐาน ระยะทดลอง และระยะหลังการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า สรุปผลได้ดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อน และหลังการใช้ชุดการแนะแนว ปรากฏว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เมื่อเปรียบเทียบความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ ปรากฏว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เมื่อเปรียบเทียบผลต่างของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ ปรากฏว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เมื่อเปรียบเทียบความคงทนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏว่านักเรียนมีความคงทนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนหลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ใช้ชุดการแนะแนวมีความคงทนของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ใช้การสอนแบบปกติ

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนภายในกลุ่ม

1.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวรรณ์ บุญวัฒน์ (2532 : 56) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสิ่งเสียดสีให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษานพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ วลัยลักษณ์ ภักดีพล (2533 : 37) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความไม่ประมาทในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษานพบว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว ทำให้นักเรียนมีความไม่ประมาทในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงว่า การใช้ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาพฤติกรรม ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนได้สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการใช้ชุดการแนะแนว มุ่งให้ ประสบการณ์ตรงกับนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการ ต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปรายกลุ่ม สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่ใช้เป็นสื่อประสม อาทิเช่น วิดีทัศน์ สไลด์ แผ่น โปร่งใส จึงช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ แล้วเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามเป้าหมาย ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 88) ที่กล่าวว่า สื่อประสมสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนได้จากการเรียนด้วย ประสบการณ์ตรงหรือการเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม

ผู้วิจัยสังเกตพบว่าในระยะก่อนการทดลอง นักเรียนจะไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายไม่ถาม คำถามและ ไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน ไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน ไม่ ร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่มและ ไม่มีความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย หลังจาก ที่นักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียนแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรในการเรียนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยตั้งใจฟังครูอธิบาย ถามและตอบคำถามครู แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการ ทำงานกลุ่ม และมีความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย โดยทำงานเสร็จทันเวลาที่ครูกำหนด ทุกครั้ง

1.3 นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร ในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 โดยสอดคล้องกับ วาสนา ปัทมาลัย (2529 : 79) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน เลย์อนุกุลวิทยาลัย จังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอน แบบปกติ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ วลัยลักษณ์ ภักดีพล (2533 : 39) ที่ได้ศึกษาผลของการ ใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความไม่ประมาทในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความไม่ประมาทในการเรียนสูงกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษา^๕แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบปกติเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนา พฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนด้วยตนเองทั้งสองกลุ่ม ซึ่งในกลุ่มควบคุมที่ใช้การการสอนแบบปกตินั้นจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยจัดให้มีการปฐมนิเทศ ทำให้เกิดความคุ้นเคยเป็นกันเองกับนักเรียนมากขึ้น นักเรียนจึงมีความสนใจ กระตือรือร้นที่จะเรียนในครั้งต่อไป ซึ่งในครั้งต่อ ๆ มาผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการสนทนาซักถาม เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนผ่านมาแล้ว เชื่อมโยงกับเรื่องที่จะเรียนต่อไป โดยผู้วิจัยใช้วิธีการบรรยาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม แสดงความคิดเห็นและมีการสรุป จากการที่กลุ่มควบคุมมีจำนวนไม่มากนัก ทำให้ผู้วิจัยสามารถกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นการเรียนรู้อยู่ด้วยวิธีการสอนแบบปกติจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนา พฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนให้สูงขึ้นได้

2. ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับชุดการแนะแนวและ ชุดการแนะแนวอาชีพ ดังที่ ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์ (2530 : 52) ได้ศึกษาผลของการใช้ ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ ชั้นต้นปีที่ 3 ผลการ ศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีการตัดสินใจเลือก อาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และวิลาวัลย์ บุญวัฒน์ (2532 : 56) ได้ศึกษา ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน แบบปกติ และยังสอดคล้องกับวลัยลักษณ์ ภักดีพล (2533 : 37) ได้ศึกษาผลของการใช้ ชุดการแนะแนวที่มีต่อความไม่ประมาทในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษานพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีความไม่ประมาทในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงว่า การใช้ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาพฤติกรรมการความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ และแม้ว่าการสอนแบบปกติจะทำให้ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้น แต่การใช้ชุดการแนะแนวทำให้ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นมากกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว เป็นวิธีการสอนที่มีระบบมีขั้นตอน มุ่งให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงโดยการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผ่านการใช้วิธีการของกระบวนการกลุ่มหลาย ๆ อย่าง เช่น การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง การทำงานเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งมีสื่อที่เป็นของจริง และสื่อประเภทวีดิทัศน์ สไลด์ แผ่นโปสเตอร์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ วินิจ เกตุขำ และคมเพชร จิตรพงศ์กุล (2522 : 170) ที่เชื่อว่า การสอนโดยการให้ประสบการณ์ตรง จะทำให้เกิดความประทับใจมากกว่าการสอนโดยมุ่งพัฒนาความรู้เพียงอย่างเดียว และจากการสังเกตของผู้วิจัยที่ได้ทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง ทำให้มองเห็นความแตกต่างของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้อย่างชัดเจนว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติจะมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนระยะทดลองสูงขึ้นแล้วค่อย ๆ ลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอนแบบปกตินั้นใช้เฉพาะการบรรยายและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเท่านั้น จึงสร้างความสนใจในการเรียนของนักเรียนได้น้อยกว่าการใช้ชุดการแนะแนว

นอกจากนี้การเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในสัปดาห์ที่ 11-12 พบว่า ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะในระยะการทดลองนักเรียนได้รับการกระตุ้นสร้างความสนใจแบบต่อเนื่อง เมื่อถึงระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยยุติการทดลอง จึงอาจจะมีผลทำให้ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนเริ่มลดลง แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนลดลงเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับระยะทดลอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ เรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน สามารถพัฒนาความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนได้ ดังนั้นชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติน่าจะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ครูทั่ว ๆ ไปและครูแนะแนวจะนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยพิจารณาใช้ตามความเหมาะสม

1.2 ครูผู้สอนสามารถนำเรื่องจากโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนวเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ไปใช้ให้เหมาะสมกับสภาพความขยันหมั่นเพียรที่เป็นปัญหาของนักเรียน

1.3 ครูผู้สอนอาจนำชุดการแนะแนวไปใช้ในชั่วโมงโฮมรูมหรือชั่วโมงที่สอนแทนครูที่ไม่มาทำการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอน

1.4 การนำชุดการแนะแนวไปใช้ อาจยืดหยุ่นเวลาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนมากขึ้น

1.5 ควรมีการติดตามผลความขยันหมั่นเพียรในการเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว 6 เดือนหรือ 1 ปี

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองใช้ชุดการแนะแนวเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งน่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ได้ด้วย

2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้ชุดการแนะแนวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน ว่าวิธีใดส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนมากที่สุด

נכרן ארצות

บรรณานุกรม

- กมล ประทีปธีรนันต์. ผลการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักสัปรีสธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านสัปรีสธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- กฤษฎา จันทรวินาศ. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- กษิมา วิริยะ. การศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่อง การพึ่งตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ. การทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทยชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม. กรุงเทพฯ : เจริญวิทยการพิมพ์, 2525.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์. หลักพุทธศาสนา. รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2527, 299 หน้า.
- ญาณิ ทองพลับ. การทดลองสอนความมีวินัยทางสังคมด้วยชุดการสอนในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

- ทพยมาศย์ นิมลศักดิ์. การใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่ต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน
นาฏศิลป์ชั้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ธีระ ชัยยุทธธรรม. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- वलนง มังศรีสวรรค์. ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสิ่งแวดล้อม 4 ที่มีต่อคุณธรรม
ด้านสิ่งแวดล้อม 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อัดสำเนา.
- นโยบายและแผน, กอง. สาระสำคัญของแผนการศึกษาฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539).
กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,
ม.ป.ป.
- นิภา ศรีไพโรจน์. สถิติอนุพาราเมตริก. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2529.
- นิตา คำนวิริยะกุล. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เพียรระดับชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ประสิทธิ์ โตอ่อน. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชา
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เกิดจากการใช้ชุดการเรียน
ด้วยตนเองที่ใช้ผลย้อนกลับแบบต่าง ๆ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ปริญดา บุญศิลาเลิศ. การทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

เป็รื่อง กุมท. ชุดการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2518. อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย,
2530. อัดสำเนา.

"แผนฯ 7 ตั้งหลักใหม่จัดระบบผลิตครู," ไทยรัฐ. 4 พฤศจิกายน 2534, หน้า 8.

✓ ปรรณิภา สันติพงษ์. การสร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางการอ่าน
แก่เด็กก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมในการอ่าน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

✓ ผวงทอง อ่อนจำรัส. การสร้างชุดการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบ เพื่อพัฒนาความพร้อมและ
ความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณินพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

มิลินทร์ สำเภาเงิน. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนจากการประเมิน
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 และ 2521. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

✓ รายงานการประชุมพิจารณาชื่อเรื่องเค้าโครงปรินญาณินพนธ์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531.

วลัยลักษณ์ ภักดีพล. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความไม่ประมาทในการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

วาสนา ช่าวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2522.

วาสนา ปัทมาลัย. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเลยอุบลวิทยา จังหวัดเลย. ปรินญาณินพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม. แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2523.

———. คู่มือการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2529.

วิลาวัลย์ บุญวัฒน์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อม

ให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่นทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2531. ถ่ายเอกสาร.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ยูไนเต็ดโปรดักส์, 2520.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย. "การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา,"

ชุดปฏิบัติการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐานเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.

สมปอง สุขสงเคราะห์. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่ต่อความสำนึกด้านอาชีพของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

สุภาพร จันทศิริโยธิน. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

อัดสำเนา.

———. "สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ," วิทยากรกับการปลูกฝังและเสริมสร้าง
ค่านิยม. โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.

———. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521.

- Anderson, R.M. "Self Instruction as A method of Preparing Elementary School Social Studies Teacher Trainees to Apply an Inductive Teaching Model," Dissertation Abstracts International. 42 : 4795-A ; May, 1982.
- Brawley, Oletha Danials. "A Study to Evaluate the Effects of Using Multimedia Instructional Modules to teach Time Telling to Retarded Learners," Dissertation Abstracts. 35(7) : 4280-A January, 1976.
- The English Language Institute of America. The New Grolier Webster International Dictionary. 3rd. ed., 1973. 678 p.
- Frazier, Jenice Grogory. "Effect of Systemotic Inservice Training Model on Teaching Performance and Skill of a Group of first Grade Teacher," Dissertation Abstract International. 36(5) : 2589-A, 1975.
- Good, Carter, V. Dictionary of Education. 3rd. ed., New York : McGraw-Hill, Inc., 1973, 681 p.
- Gordon, Lawrence. Module on Module O-A. Florida : Florida Department of Education, 1973.
- Harper, Martha Jane Armstrong. "The Development and Evaluation of Multi-Medif Self-Instructional Packages in Beginning of Tarrent Country Junior College," Dissertation Abstract International. 32(1) : 5669-A, April, 1972.
- Houston W. Robert and others. Development Instructional Modules : A Modular System for Writing Modules. Houston : College of University of Houston 1972.
- Howell, Bruce. "TULSAPAC ; Anatomy of a Learning Package," in Learning Package in America Education. New Jersey : Educational Technology Publication, Englewood Cliffs, 1973.
- Kapfer Philip and Miriam Kapfer. Introduction to Learning Package. "Rearning Package in American Education," New Jersey : Educational Technology, 1971.

✓ McColeman, James Wesley. "Relationship Between the Use of Learning Activity Packages, Group Activities and the Preferences of Students toward the Social Studies Course," Dissertation Abstracts International. 36(1) : 109-A, July, 1975.

การคำนวณ

ภาคผนวก

1. แบบสอบถามพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน
2. แบบประเมินพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนวิชา
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้ากลุ่มตัวอย่าง
3. แบบบันทึกพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน
4. คำอธิบายพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน
5. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว
6. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

แบบสอบถามพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

โปรดกรุณาทำเครื่องหมาย / ลงหน้าพฤติกรรมที่ท่านพบเจอนักเรียนในชั้นเรียนของท่าน
(ทำเครื่องหมายได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ไม่พูดคุยหรือเล่นในขณะที่ครูสอน
- 2. ไม่นำเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำ
- 3. ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
- 4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ
- 5. มีความกระตือรือร้นในการเรียน
- 6. เตรียมบทเรียนล่วงหน้า
- 7. เอาใจใส่งานที่ได้รับมอบหมาย
- 8. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
- 9. ใช้เวลาว่างของตนทำงานที่เป็นประโยชน์
- 10. ตั้งใจเรียนด้วยความเอาใจใส่
- 11. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนขณะเรียน
- 12. ทำกิจกรรมทุกครั้งที่คุณกำหนด
- 13. ทำงานที่คุณมอบหมายให้เสร็จและส่งงานทันเวลาที่กำหนดให้
- 14. ศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ
- 15. อื่น ๆ โปรดระบุ
-
-

คำอธิบายพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน

พฤติกรรม	คำอธิบายพฤติกรรม
ความซื่อสัตย์ในการเรียน <u>ขณะที่ครูบรรยาย</u> 1. ตั้งใจฟังครูอธิบาย 2. ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน 3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน	1.1 ไม่พูดคุยเล่นในขณะที่ครูสอน 1.2 ไม่นำเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำ 1.3 ไม่นำเอาหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน 1.4 มองครูขณะที่ครูสอน 1.5 ไม่นั่งเหม่อลอย ทำท่าครุ่นคิดไม่เกี่ยวกับบทเรียน 1.6 ไม่สนใจออกไปนอกห้องเรียน 2.1 ถามคำถามครูเกี่ยวกับบทเรียน 2.2 ตอบคำถามครูเกี่ยวกับบทเรียน แสดงความคิดเห็นโดยการเสนอแนะแนวความคิด และร่วมอภิปรายเรื่องเกี่ยวกับบทเรียน
ความซื่อสัตย์ในการเรียน <u>ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้ทำงานทำ</u> 4. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม 5. มีความรับผิดชอบต่องาน	4.1 ช่วยเพื่อนทำงาน 4.2 ช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงาน 4.3 ไม่ปฏิเสธเมื่อเพื่อนมอบหมายงาน 5.1 ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมาย 5.2 ทำงานให้เสร็จทันเวลาและก่อนเวลาที่กำหนด 5.3 ทำรายงานให้เสร็จทันเวลาและก่อนเวลาที่กำหนด

แบบประเมินพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

โรงเรียน.....ครูประจำวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/.... จำนวนนักเรียน.....คน

คำชี้แจง พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในด้าน การเรียน โดยแสดงความตั้งใจ เอาใจใส่ มีความมานะพยายาม อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ที่เกิดขึ้นจากตัวนักเรียนเองหรือสิ่งแวดล้อม ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือ ก่อนเวลาที่กำหนด มีความกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จ โดยพิจารณาจากความซื่อสัตย์ในการเรียนขณะที่ครูบรรยายและขณะที่ ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ มีดังนี้

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนขณะที่ครูบรรยาย ได้แก่

1. ตั้งใจฟังครูอธิบาย ได้แก่ ไม่พูดคุย เล่น ในขณะที่ครูสอน ไม่นำเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำ ไม่นำหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน มองครูขณะที่ครูสอน ไม่นั่งเหม่อลอย ทำท่าครุ่นคิด ไม่เกี่ยวกับบทเรียน ไม่สนใจออกไปนอกห้องเรียน
2. ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน โดยการเสนอแนะแนวความคิดและร่วมอภิปรายเรื่องเกี่ยวกับบทเรียน

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนที่ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ ได้แก่

1. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม โดยช่วยเพื่อนทำงาน ช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงาน และไม่ปฏิเสธเมื่อเพื่อนมอบหมายงาน
2. มีความรับผิดชอบต่องาน โดยตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมาย ทำงาน ทำรายงานให้เสร็จทันเวลาและก่อนเวลาที่กำหนด

โปรดระบุน้ำหนักพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในช่องที่มีพฤติกรรมแต่ละด้านกำกับอยู่ สำหรับความหมายของพฤติกรรมแต่ละด้าน มีดังนี้

- 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง
- 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมบางครั้ง
- 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง
- 0 หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรมเลย

ความซื่อสัตย์ในการเรียน ขณะที่ครูบรรยาย				ความซื่อสัตย์ในการเรียน ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้ทำงานทำ		
นักเรียน คนที่	ตั้งใจ ฟังครู อธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือ กับเพื่อนในการ ทำงานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบ ต่องานที่ครูมอบ หมาย	รวม
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						

ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ขณะที่ครูบรรยาย				ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้ทำงานทำ		
นักเรียน คนที่	ตั้งใจ ฟังครู อธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือ กับเพื่อนในการ ทำงานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบ ต่องานที่ครูมอบ หมาย	รวม
20						
21						
22						
23						
24						
25						
26						
27						
28						
29						
30						
31						
32						
33						
34						
35						
36						
รวม						

แบบบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

ครั้งที่ ชื่อผู้สังเกต สถานที่
 สังเกตช่วงเวลาละ 4 นาที คนละ 30 วินาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/..... กลุ่ม
 วันที่ เดือน พ.ศ. เวลาที่สังเกต น.

คำชี้แจง

การบันทึกพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ตามช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยจะบันทึกพฤติกรรมครั้งละ 10 ช่วง ช่วงละ 4 นาที สังเกตนักเรียนคนละ 30 วินาที และพัก 1 นาทีในแต่ละช่วง พฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในขณะที่ครูสอนแบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ขณะที่ครูบรรยาย สังเกต ช่วงที่ 1 - 6
 ระยะที่ 2 ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ สังเกตช่วงที่ 7 - 10

การให้คะแนน

1. ในช่วงเวลาที่สังเกตนักเรียน ถ้านักเรียนแสดงพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ไม่ว่าจะแสดงกี่ครั้งก็ตาม ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยเขียนเลข 1 ลงในช่องตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น
2. ถ้านักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมในช่วงเวลาที่สังเกต ให้ใส่เลข 0 ลงในช่องตรงกับพฤติกรรมที่นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรม

นวัตกรรมการรวมความยั่งยืนหนึ่งเพื่อยรในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความยั่งยืนหนึ่งเพื่อยรในการเรียน ขณะที่ครูบรรยาย			ความยั่งยืนหนึ่งเพื่อยรในการเรียน ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้งานทำ		รวม
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย	
1	1						
	2						
	3						
	4						
	5						
	6						
	7						
	8						

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน			ความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน		รวม
		ขณะทำข้อสอบ			ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับมอบหมาย	
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน			
2	2						
	3						
	4						
	5						
	6						
	7						
	8						
	1						

นวัตกรรมการความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน ขณะที่ครูบรรยาย			ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้ทำงาน		รวม
		ตั้งใจ ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย	
3	3						
	4						
	5						
	6						
	7						
	8						
	1						
	2						

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์ในการเรียน			ความซื่อสัตย์ในการเรียน		รวม
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย	
4	4						
	5						
	6						
	7						
	8						
	1						
	2						
	3						

พฤติกรรมการความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน			ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน		รวม
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความตั้งใจ เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับมอบหมาย	
5	5						
	6						
	7						
	8						
	1						
	2						
	3						
	4						

พฤติกรรมการความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน			ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน		รวม
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย	
6	6						
	7						
	8						
	1						
	2						
	3						
	4						
	5						

นวัตกรรมการรวมความเข้มข้นเพื่อนการเรียนรู้

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความเข้มข้นเพื่อนการเรียนรู้			ความเข้มข้นเพื่อนการเรียนรู้ ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้ทำงาน	
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย
7	7					
	8					
	1					
	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
						รวม

พฤติกรรมความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน			ความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน		รวม
		ตั้งใจ ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย	
8	8						
	1						
	2						
	3						
	4						
	5						
	6						
	7						

พฤติกรรมความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์ เที่ยรในการเรียน ขณะที่ครูบรรยาย			ความซื่อสัตย์ เที่ยรในการเรียน ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้่งานทำ		รวม
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย	
9	1						
	2						
	3						
	4						
	5						
	6						
	7						
	8						

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความซื่อสัตย์ในการเรียน			ความซื่อสัตย์ในการเรียน ขณะที่ครูแบ่งกลุ่มให้ทำงานทำ	
		ตั้งใจฟัง ครูอธิบาย	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบทเรียน	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียน	ให้ความร่วมมือกับ เพื่อนในการทำ งานกลุ่ม	มีความรับผิดชอบต่อ งานที่ครูมอบหมาย
10	2					
	3					
	4					
	5					
	6					
	7					
	8					
	9					
						รวม

ภาคผนวก
โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว
และ
โปรแกรมการสอนแบบปกติ

โปรแกรมการใช้ชุดการแนะนำ เรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
สำหรับกลุ่มทดลอง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มและระหว่างนักเรียนกับครู 3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะนำ เรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน	1. ครูสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนโดยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเอง 1.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกม "ผลไม้หลายรส" โดยชี้แจงว่ามีผลไม้หลายชนิดที่คนทั่วไปรู้จักดี และนิยมรับประทาน ถ้าบอกชื่อพันธุ์ของผลไม้แต่ละชนิด ก็จะมีรู้ทันทีว่าเป็นผลไม้ชนิดใด 1.2 ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น โดยนักเรียนจะต้องจับคู่กันให้ได้ตามที่กำหนด ทั้งนี้จะเฉลยเมื่อนักเรียนจับคู่ได้ครบแล้วว่าตรงกับที่กำหนดไว้หรือไม่ 1.2.1 เชียวเสวย-น้ำดอกไม้ 1.2.2 ชะนี-หมอนทอง 1.2.3 ทองดี-ขาวน้ำผึ้ง 1.2.4 แขกดำ-โกโก้ เมื่อนักเรียนพบคู่แล้วให้ผลัดกันซักถามเรื่องของเพื่อนคนละ 2 นาที โดย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2-3	ตั้งใจฟังครูอธิบาย	1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน โดยขณะเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย ได้แก่ ไม่พูดคุยหรือเล่น ไม่นำเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำ ไม่นำหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน มองครูขณะที่ครูสอนไม่นั่งเหม่อลอย	พยายามทำความเข้าใจกันให้มากที่สุด 1.3 ให้นักเรียนแต่ละคนเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับคู่ของตนให้สมาชิกในกลุ่มฟัง 1.4 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศ 2. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนว เรื่องความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน 3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยและนัดหมาย สถานที่ วัน เวลาที่จะพบเพื่อร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป <u>ครั้งที่ 2</u> ผู้วิจัยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> -ครูสนทนากับนักเรียนถึงประสบการณ์ในการเรียนและวิธีที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน จะต้องยึดหลักหัวใจของนักปราชญ์ คือ การฟัง, การคิด, การถาม, การเขียน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
		หรือสนใจออกไปนอกห้องเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย	(สุ, จิ, ปุ, ลิ) -ครูให้นักเรียนพูดถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบาย และผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย 2. <u>ขั้นแสดง</u> -ครูหาอาสาสมัครเพื่อแสดงบทบาทสมมติ -แจกเอกสารเรื่องสั้นและให้ผู้แสดงอ่านบทบาทสมมติ เตรียมตัวแสดงพร้อมทั้งจัดสถานที่ -เริ่มแสดงบทบาทสมมติตามบทบาทที่กำหนดให้ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยมีผู้ชมเป็นผู้สังเกตการณ์ 3. <u>ขั้นอภิปราย</u> -ครูนำนักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดไว้ 4. <u>ขั้นแสดงเพิ่มเติม</u> -ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม ซึ่งเป็นบทที่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย 5. <u>ขั้นสรุปและประเมินผล</u> -นักเรียนสรุปจากสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติและครูสรุปเพิ่มเติม

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
4-5	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับบท เรียน	1. เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรม ขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยถามและตอบคำถามของ ครูเกี่ยวกับบทเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึง ผลดีของการถามและตอบ	<u>ครั้งที่ 3</u> ผู้วิจัยใช้การอภิปรายกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้ 1. <u>ชั้นนำ</u> -ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ เรื่องการตั้งใจฟังในขณะที่ครูอธิบาย จะมีผลดีอย่างไร และการไม่ตั้งใจ ฟังครูอธิบายจะมีผลเสียอย่างไร 2. <u>ชั้นทำกิจกรรม</u> 2.1 ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์เรื่อง ตั้งใจฟังหน่อย 2.2 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม อภิปรายตามประเด็นที่กำหนดให้ 3. <u>ชั้นสรุป</u> 3.1 ตัวแทนกลุ่มรายงานสรุปเรื่อง ที่กำหนดให้ 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติม <u>ครั้งที่ 4</u> ผู้วิจัยใช้กรณีตัวอย่าง ซึ่ง แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ชั้นนำ</u> -ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ วิธีที่จะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น จะทำอย่างไรได้บ้าง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
		คำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์และควรทำ 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสียของการไม่ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน	<u>2. ขั้นทำกิจกรรม</u> 2.1 ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่างให้นักเรียนทุกคน (แจกทีละกรณี) 2.2 ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนปรึกษาในการตอบปัญหาทำกรณีตัวอย่าง 2.3 แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่มอภิปรายประเด็นที่กำหนดให้ <u>3. ขั้นสรุป</u> 3.1 ตัวแทนกลุ่มรายงานสรุปเรื่องที่กำหนดให้ 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติม <u>ครั้งที่ 5</u> ผู้วิจัยใช้การอภิปรายกลุ่มซึ่งมีวิธีดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 3
6-7	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ในการเรียนโดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจผลดีของการแสดงความคิดเห็นและผลเสียของการไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน	<u>ครั้งที่ 6</u> ผู้วิจัยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้ <u>1. ขั้นเตรียม</u> ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของการทดลองในแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบและให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท <u>2. ขั้นดำเนินการกิจกรรม</u> นักเรียนแสดงบทบาทไปตามลำดับ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที 3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นที่กระบวนการและบรรยากาศของการแสดง 4. <u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนช่วยกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม <u>การประเมินผล</u> - สังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียน - สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปราย และการสรุป <u>ครั้งที่ 7</u> ผู้วิจัยใช้กรณีตัวอย่าง ซึ่งมีวิธีดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 4
8-9	ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม	1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน โดยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความ	<u>ครั้งที่ 8</u> ผู้วิจัยใช้การทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งมีวิธีดำเนินการ 3 ขั้น ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูสนทนากับนักเรียนว่าในการทำงานกลุ่ม นักเรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
		สำคัญและประโยชน์ของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม และผลเสียของการไม่ร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม	อย่างไรบ้าง 2. <u>ขั้นทำกิจกรรม</u> 2.1 ครูฉายสไลด์เรื่อง ร่วมแรงร่วมใจให้นักเรียนดู 2.2 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ตัวแทนแต่ละกลุ่มรายงานสรุปเรื่องที่กำหนดให้ 3.2 นักเรียนร่วมกันสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม ครั้งที่ 9 ผู้วิจัยใช้สถานการณ์จำลองซึ่งมีวิธีดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 6
10-11	มีความรับผิดชอบต่องาน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนโดยมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้สึกว่าการมีความรับผิดชอบต่องาน การตั้งใจทำงานที่ครู	ครั้งที่ 10 ผู้วิจัยใช้บทบาทสมมติซึ่งมีวิธีดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 2 ครั้งที่ 11 ผู้วิจัยใช้การทำงานกลุ่มซึ่งมีวิธีดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 8

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
12	ปัจฉิมนิเทศ	มอบหมายให้เสร็จทันเวลา หรือก่อนเวลาที่กำหนด เป็น สิ่งที่ต้องมีประโยชน์และควร กระทำ 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ผลดีของการทำงานที่ครูมอบ หมายและผลเสียของการไม่ ทำงานที่ครูมอบหมาย 1. เพื่อให้นักเรียนอภิปรายสรุป ประโยชน์ที่ได้จากการทดลอง 2. เพื่อให้นักเรียนสรุปเรื่อง ความขยันหมั่นเพียรในการ เรียน โดยเน้นคุณค่าและ ประโยชน์เพื่อให้นักเรียนเห็น แนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้อภิปรายถึงสิ่งที่ได้รับจาก การเข้าร่วมโปรแกรมครั้งนี้ แล้วให้ ส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟัง 2. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุป เรื่อง ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยเน้นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้ รับเพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติใน ชีวิตประจำวันและครูสรุปเพิ่มเติม 3. ครูกล่าวตอบใจนักเรียนและกล่าว ปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 50 นาที

ชุดการแนะแนวเรื่อง क्रमसंधान เพื่อใช้ในการเรียน

ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. คู่มือการใช้ชุดการแนะแนวสำหรับครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้และเครื่องมือวัด
2. โปรแกรมกิจกรรมเรื่องความเข้มแข็งเพื่อการเรียน ประกอบด้วย ชื่อ กิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ และการประเมินผล

คู่มือการใช้ชุดการแนะแนวสำหรับครู

คำชี้แจงทั่วไป

ชุดการแนะแนว เรื่องความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งเนื้อหาเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียนออกเป็นตอน ๆ ได้แก่ ใจใจจริง คุรุธิบาย ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบต่องานโดยใช้สื่อต่าง ๆ ได้แก่ วัสดุสิ่งของ สไลด์ แผนภูมิและแผ่นโปสเตอร์ ใช้เวลาทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ชุดการแนะแนวชุดนี้ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัดถ้ำประสังค์

1. เพื่อพัฒนาความซำหรั้มซำหรั้มในการเรียนเองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีอยุธยาสุรสรณ์ - สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีโครงสรำหรั้มซำหรั้มในการเรียนต่ำให้สูงขึ้น
2. เพื่อเป็นคู่มือสำหรั้มครูในการจัดกิจกรรมโครงสรำหรั้ม เรื่องความซำหรั้มซำหรั้มในการเรียน

ວິທີໃໝ່

1. ก่อนการสอนครูผู้สอนควรศึกษาโปรแกรมการจัดกิจกรรมเรื่องความยั่งยืนหมั่นเพียร

ในการเรียนโดยละเอียด ศึกษาคู่มือการใช้ชุดแนะแนว เพื่อจะได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์
วิธีดำเนินการและการประเมินผล

2. สืบหาสิ่งที่มีอยู่ในแต่ละเรื่อง และเตรียมสื่อให้พร้อมก่อนที่จะนำไปใช้ประกอบ
การสอน

3. จัดสถานที่และเตรียมเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ แผ่นโปร่งใส ~~วีดิทัศน์~~ เครื่อง
~~ฉายสไลด์~~ ~~แผ่นสไลด์~~ ~~แผ่นภูมิ~~ จอภาพ จลากลสถานการณ์ต่าง ๆ จลาบทบาทสมมติ และ
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมใช้พร้อมก่อนที่จะนำไปใช้ประกอบการสอน

4. ครูควรดำเนินการตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในโปรแกรมจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง

เครื่องมือวัด

เครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนคือ แบบบันทึกการสังเกต
พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเรียน

ครั้งที่ 1

เรื่อง ประมุขนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน
2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มและนักเรียนกับครู
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนวเรื่องความยั่งยืน

หมั่นเพียรในการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ครูสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนโดยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำ

ตนเอง

1.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกม "ผลไม้หลายรส" โดยชี้แจงว่ามีผลไม้หลายชนิดที่คนทั่วไปรู้จักดีและนิยมรับประทาน ถ้าบอกชื่อพันธุ์ของผลไม้แต่ละชนิด ก็จะรู้ทันทีว่าเป็นผลไม้ชนิดใด

1.2 ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น โดยนักเรียนจะต้องจับคู่กันให้ได้ตามที่กำหนด ทั้งนี้จะเฉลยเมื่อนักเรียนจับคู่ได้ครบแล้วว่าตรงกับที่กำหนดไว้ตั้งนี้หรือไม่

1.2.1 เชียวเสวย - น้ำดอกไม้

1.2.2 ชะนี - หมอนทอง

1.2.3 ทองดี - ขาวน้ำผึ้ง

1.2.4 แรกดำ - โกโก้

เมื่อนักเรียนพบคู่แล้วให้ผลัดกันซักถามเรื่องของเพื่อนคนละ 2 นาที โดยพยายามทำความรู้จักกันให้มากที่สุด

1.3 ให้นักเรียนแต่ละคนเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับคู่ของตนให้สมาชิกในกลุ่มฟัง

1.4 นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมประมุขนิเทศและครูสรุปเพิ่มเติม

2. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนวเรื่อง ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และนัดหมายสถานที่ วัน เวลาที่จะพบเพื่อร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

อุปกรณ์ บัตรคำ

สรุป

1. การที่จะรู้จักคนอื่น ควรสนใจที่จะเข้าไปพูดคุย เพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่จะทำให้รู้จักกันมากขึ้น

2. เพื่อนของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แต่เราจะอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่ม เพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในระยะเวลา 6 สัปดาห์ ขอให้ทุกคนตั้งใจร่วมกิจกรรม

การประเมินผล

1. ประเมินความคุ้นเคยกัน โดยสังเกตจากการพูดคุยกันของสมาชิกในกลุ่ม

2. ประเมินความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์และกระบวนการทดลอง โดยการซักถามแล้วนักเรียนตอบได้ครบถ้วน

3. ประเมินความรู้ลึกที่ได้เข้าร่วมการทดลอง โดยการซักถามและการสังเกตสีหน้าท่าทางของนักเรียนแต่ละคน

ครั้งที่ 2

เรื่อง ตั้งใจฟังครูอธิบาย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยขณะเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย ได้แก่ ไม่พูดคุย เล่น ในขณะที่ครูสอน ไม่นำเอางานของวิชาอื่นเข้ามาทำ ไม่นำหนังสือการ์ตูนเข้ามาอ่าน มองครูขณะที่สอน ไม่เหม่อลอยทำท่าครุ่นคิดถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับบทเรียน ไม่สนใจมองออกไปนอกห้องเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย

วิธีการดำเนินการ ผู้วิจัยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ชี้แนะ

1.1 ครูสุทนาซักถามนักเรียนถึงประสบการณ์ในการเรียนและวิธีที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน จะต้องยึดหลักหัวใจของนักปราชญ์คือ การฟัง, การคิด, การถาม และการเขียน (สุ, จิ, ปุ, ลิ)

1.2 ครูให้นักเรียนพูดถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบาย และผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย

2. ชี้แสดง

2.1 ครูหาอาสาสมัครเพื่อแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง "บทเรียนสอนใจ"

2.2 ครูแจกเอกสาร บทบาทสมมติของแต่ละคนให้ผู้แสดงอ่าน เตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่

2.3 เมื่อผู้แสดงพร้อมแล้วเริ่มแสดงบทบาทสมมติ ตามบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู ในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์ กำหนดให้ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

3. ชั้นอภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนแสดงบทบาทสมมติเสร็จแล้ว ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย และส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟัง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. สมศักดิ์ได้รับบทเรียนสอนใจและปรับปรุงตัวใหม่เพราะเหตุใด
- ข. ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์ นักเรียนจะทําอย่างสมศักดิ์หรือไม่ เพราะเหตุใด
- ค. จากเรื่องนี้ การไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอนมีผลเสียอย่างไร
- ง. การตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอน มีผลดีอย่างไร

3.2 ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอน ที่ทำให้เกิดผลเสียหายนต่นเองทีละคนจนจบ

4. ชั้นแสดงเพิ่มเติม

ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม ซึ่งเป็นบทที่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย

5. ชั้นสรุป

5.1 นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติและครูสรุปเพิ่มเติมดังนี้

ก. สาเหตุที่ทำให้สมศักดิ์ได้รับบทเรียนและปรับปรุงตนเอง เพราะสมศักดิ์ถูกตัดคะแนนภาคปฏิบัติ เนื่องจากการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายขณะที่ครูสอน ทำให้ไม่ทราบว่าครูให้ทำงานอะไร และทําอย่างไร จึงไม่มีผลงานส่งครู

ข. การตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอน จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ครูพูด ซึ่งจะทำให้นักเรียนปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามที่ครูมอบหมาย และมีผลงานส่งครู

5.2 ให้นักเรียนสรุปผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบาย และผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย

5.3 ให้นักเรียนสรุปประโยชน์ของการตั้งใจฟังและยกตัวอย่างการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่องสั้น การแสดงบทบาทสมมติเรื่อง บทเรียนสอนใจ
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาทสมมติ ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

การประเมินผล

1. ให้นักเรียนสรุปผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบาย และผลเสียของการไม่ตั้งใจฟัง

ครูอธิบาย

2. ให้นักเรียนสรุปประโยชน์ของการตั้งใจฟังและยกตัวอย่างการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์

ประโยชน์

เนื้อเรื่อง บทบาทสมมติ เรื่อง บทเรียนสอนใจ

สมศักดิ์เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖.๕ ซึ่งมีผลการเรียนอ่อน ในเวลาเรียน ขณะที่ครูอธิบาย สมศักดิ์มักจะนั่งเหม่อลอยมองออกไปนอกห้องเรียน โดยไม่ฟังครูสอน บางครั้งก็หยิบหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน หรือไม้ก่ขวนเพื่อนข้าง ๆ คุย เมื่อครูสั่งให้ทำงาน สมศักดิ์ก็จะเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำหรือไม้ก็เอาเศษกระดาษมาวาดรูปเล่น จนกระทั่งสมชาย ซึ่งเป็นหัวหน้าห้องต้องเตือนว่าครูให้ส่งงานในชั่วโมง สมศักดิ์จึงจะทำ โดยให้สมชายช่วยอธิบายงานที่ครูสั่งให้ทำ สมศักดิ์ทำอย่างนี้ทุกครั้งจนสมชายรู้สึกรำคาญ แต่ก็ยอมอธิบายเพราะสงสารเพื่อนที่เรียนอ่อนอยู่แล้ว

วันหนึ่งสมชายได้ไปปรึกษาครูสมศรี เกี่ยวกับเรื่องของสมศักดิ์ที่ไม่ตั้งใจฟังเมื่อครูอธิบายและสั่งงาน แต่จะให้สมชายอธิบายให้ฟังทุกครั้ง จนสมชายรู้สึกเบื่อและรำคาญ ครูสมศรีแนะนำให้สมชายร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในห้อง ไม่ยอมบอกสมศักดิ์อีกว่าครูให้ทำงานอะไรและทำอย่างไร เพื่อให้สมศักดิ์ได้รับบทเรียนและปรับปรุงตนเอง ดังนั้นเมื่อครูสมศรีเข้าสอนในชั่วโมงสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และได้อธิบายวิธีการทำกล่องสลับลาย พร้อมกับแสดงวิธีทำให้นักเรียนดู แล้วบอกให้นักเรียนลงมือทำ โดยครูแจกอุปกรณ์ให้และให้นำมาส่งท้ายชั่วโมง เพราะจะเป็นการเก็บคะแนนภาคปฏิบัติ หลังจากทีครูสมศรีสั่งงานแล้ว นักเรียนทุกคนก็ตั้งใจทำ ยกเว้นสมศักดิ์คนเดียวที่กำลังเพลินกับการอ่านหนังสือการ์ตูน เมื่อหมดเวลาครูสมศรีให้ทุกคนนำผลงานมาส่ง ปรากฏว่าไม่มีผลงานสมศักดิ์ เมื่อครูสมศรีซักถาม สมศักดิ์บอกว่ายังทำไม่เสร็จ และได้ต่อรองกับครูสมศรีว่าของส่งที่หลัง ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้ทำเลย ครูสมศรีไม่พอใจที่สมศักดิ์ไม่ส่งงานตามกำหนด แต่ก็ให้โอกาสโดยเลื่อนเวลาให้สมศักดิ์เอางานมาส่งอย่างช้าหลังเลิกเรียน ไม่อย่างนั้นจะไม่คะแนนให้ หลังจากทีครูสมศรีออกไปจากห้องแล้ว สมศักดิ์จึงไปถามสมชายว่าครูให้ทำอะไรและทำอย่างไร สมชายจึงบอกให้สมศักดิ์ไปถามเพื่อนคนอื่น ๆ บ้าง เมื่อสมศักดิ์ไปถามเพื่อน ๆ ต่างก็เฉยๆ บางคนก็เดินหนีไปไม่ตอบ ไม่มีใครบอกเลยว่าครูให้ทำอะไรและทำอย่างไร หลังเลิกเรียนทุกคนต่างก็แยกย้ายกันกลับบ้าน คงเหลือแต่สมศักดิ์เท่านั้นที่นั่งครุ่นคิดอยู่คนเดียว ในที่สุดสมศักดิ์ก็ไปสารภาพกับครูสมศรีว่า เขาไม่ได้ฟังเมื่อตอนที่ครูสมศรีอธิบายและสั่งงาน ไปถามเพื่อน ๆ ก็ไม่มีใครบอก ครูสมศรีจึงชี้ให้เห็นผลเสียของการไม่ตั้งใจ

ฟังครูอธิบายและต้องถูกตัดคะแนนภาคปฏิบัติในครั้งนี้ ให้สมศักดิ์แก้ตัวใหม่ในการสอบครั้งต่อไป ตั้งแต่เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นต้นมา สมศักดิ์ตั้งใจฟังครูอธิบายเป็นอย่างดี และทำงานส่งทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง จนได้รับคำชมจากครู

ให้นักเรียนแสดงบทบาทเป็นสมศักดิ์ สมชาย ครูสมศรี และคนอื่น ๆ

บทบาทของสมศักดิ์

ฉันชื่อสมศักดิ์ กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 ฉันเป็นคนเรียนไม่เก่ง ในเวลาเรียนขณะที่ครูอธิบายฉันจะนั่งเหม่อลอยมองออกไปนอกห้องเรียน เมื่อมีใครเดินผ่านห้องฉันก็จะหันหน้าไปมองโดยไม่ฟังครูสอน บางครั้งฉันก็หยิบหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน หรือไม่กี่วันเพื่อนข้าง ๆ คอย ฉันส่งงานล่าช้าเป็นประจำ เพราะฉันไม่ได้ฟังขณะที่ครูอธิบายหรือสั่งงาน แต่ฉันมักจะถามสมชายซึ่งเป็นหัวหน้าห้องและนั่งอยู่ใกล้ฉัน สำหรับวันนี้ก็เหมือนทุกครั้ง พอครูเร่งให้ฉันส่งงาน ฉันตอบว่ายังทำไม่เสร็จจะขอส่งทีหลัง ความจริงแล้วฉันยังไม่ได้ทำเลย ฉันจึงรีบไปถามสมชาย แต่สมชายไม่ยอมบอกฉัน ฉันไปตามเพื่อนคนอื่น ๆ ก็ไม่มีใครบอกฉัน ว่าครูสั่งให้ทำอะไร ฉันไม่ทราบจะทำอย่างไร ในที่สุดหลังเลิกเรียน ฉันไปสารภาพกับครูว่าฉันไม่ได้ฟังตอนที่ครูอธิบายและสั่งงาน ส่วนเพื่อน ๆ ก็ไม่ยอมบอกฉัน ครูจึงตัดคะแนนสอบภาคปฏิบัติของฉันและให้ฉันแก้ตัวใหม่ในการสอบครั้งต่อไป ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ฉันได้รับบทเรียนและพยายามปรับปรุงตนเอง โดยตั้งใจฟังครูอธิบายและขยันทำงาน ส่งงานทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

บทบาทของสมชาย

ฉันชื่อสมชาย เป็นหัวหน้าห้อง ป.6/5 และเป็นเพื่อนของสมศักดิ์ ฉันรู้สึกเบื่อและรำคาญที่สมศักดิ์ไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายและสั่งให้ทำงานส่ง มักจะมาถามให้ฉันช่วยอธิบายทุกครั้ง ฉันก็ยอมอธิบายเพราะสงสารที่สมศักดิ์เรียนไม่เก่ง บางครั้งก็ต้องเตือนให้สมศักดิ์ทำงานส่งครู แต่วันนี้ฉันทนรำคาญไม่ไหว จึงแจ้งไปเรียนปรึกษาครูสมศรี เมื่อครูสมศรีเฝ้าสอนและสั่งให้ทำงาน ฉันจะตั้งใจทำและนำไปส่งในชั่วโมง เมื่อสมศักดิ์มาถามฉันว่าครูให้ทำอะไร และทำอย่างไร ฉันก็บอกให้สมศักดิ์ไปถามเพื่อน ๆ คนอื่นบ้าง ตามที่ครูสมศรีแนะนำ

บทบาทของเพื่อน ๆ 2-3 คน

พวกเราคือเพื่อน ๆ ร่วมห้องของสมศักดิ์และสมชาย เมื่อครูสมศรีอธิบายและสั่งให้พวกเราทำงาน พวกเราจะตั้งใจฟัง ตั้งใจทำงาน และส่งงานทันเวลาที่ครูกำหนด เมื่อสมศักดิ์มาถามพวกเราว่าครูให้ทำอะไรและทำอย่างไร พวกเราไม่ยอมบอกสมศักดิ์ เพราะครูสมศรีได้สั่งไว้ล่วงหน้าแล้วไม่ให้บอกสมศักดิ์ เพื่อให้สมศักดิ์ได้รับบทเรียนและปรับปรุงตนเอง

บทบาทของครูสมศรี

ฉันชื่อสมศรี เป็นครูของสมศักดิ์และสมชาย เมื่อตอนเช้าสมชายมาปรึกษาฉันเกี่ยวกับเรื่องของสมศักดิ์ ฉันแนะนำให้สมชายและเพื่อนในห้องร่วมมือกันไม่บอกสมศักดิ์ว่าครูสั่งให้ทำอะไรและทำอย่างไร เพื่อให้เขาได้บทเรียนและปรับปรุงตนเอง เมื่อนฉันเข้าสอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ฉันได้อธิบายวิธีการทำกล่องสลับลาย เมื่อแสดงวิธีทำให้นักเรียนดูแล้วบอกให้นักเรียนลงมือทำ ส่งท้ายชั่วโมง เพราะจะเก็บเป็นคะแนนภาคปฏิบัติ เมื่อหมดเวลาฉันให้ทุกคนนำผลงานมาส่ง แต่ไม่มีของสมศักดิ์ ฉันจึงเร่งให้สมศักดิ์นำงานมาส่ง ฉันไม่ให้ที่สมศักดิ์บอกว่าจะส่งทีหลัง เพราะสมศักดิ์ไม่เคยส่งงานตามกำหนดเลย ฉันให้โอกาสสมศักดิ์อีกครั้งโดยเลื่อนเวลาให้สมศักดิ์นำมาส่งอย่างช้าหลังเลิกเรียนวันนี้ มิฉะนั้นจะไม่มีคะแนนภาคปฏิบัติ หลังเลิกเรียนสมศักดิ์มาสารภาพกับฉันเรื่องไม่มีงานส่ง เพราะไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย ฉันชี้แจงให้สมศักดิ์เห็นผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย และให้สมศักดิ์แก้ตัวใหม่ในการสอบครั้งต่อไป ต่อมาฉันสังเกตเห็นสมศักดิ์ตั้งใจฟังในขณะที่ฉันอธิบาย และส่งงานตามกำหนดเวลาทุกครั้ง ฉันจึงกล่าวชมเชยสมศักดิ์

ครั้งที่ 3

เรื่อง ตั้งใจฟังครูอธิบาย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยขณะเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย ได้แก่ ไม่พูด คอย เล่น ในขณะที่ครูสอน ไม่นำเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำ ไม่นำหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน มองครูขณะที่ครูสอน ไม่นั่งเหม่อลอยทำท่าครุ่นคิดเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับบทเรียน ไม่สนใจมองออกไปนอกห้องเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การอภิปรายกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูอธิบาย นักเรียนควรจะมีพฤติกรรมอย่างไรบ้างจึงจะเป็นผู้ฟังที่ดี (ตั้งใจฟังครูอธิบาย, ไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อน, มองครูขณะที่ครูสอน ฯลฯ)

2. ขั้นทำกิจกรรม

2.1 ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์ เรื่อง "ตั้งใจฟังหน่อย" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของนักเรียนที่ตั้งใจฟังครูอธิบายและไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอน พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนพิจารณาและคิดตามไปด้วย

2.2 เมื่อนักเรียนดูวีดิทัศน์จบแล้ว ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงผลดีและผลเสียจากการกระทำของตัวละครในเรื่อง และส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟัง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. ใครเป็นเด็กดีของครูในเรื่องนี้ เพราะอะไร
- ข. การกระทำของใครไม่เหมาะสมและมีผลเสียอย่างไร
- ค. นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไร และจะมีผลเป็นอย่างไร

3. ขั้นสรุป

3.1 ตัวแทนกลุ่มรายงานสรุปเกี่ยวกับลักษณะการเป็นผู้ฟังที่ดี ประโยชน์ที่ได้รับจากการตั้งใจฟังครูอธิบาย และผลเสียจากการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมว่าการตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอนจะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ครูพูด ซึ่งจะทำให้สามารถปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายได้อย่างถูกต้อง และผลงานที่ออกมาจะประสบความสำเร็จ

อุปกรณ์ วิดีทัศน์ เรื่อง ตั้งใจฟังหน่อย

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนในการดูวิดีโอเรื่อง ตั้งใจฟังหน่อย
2. ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีและประโยชน์ของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย

คำบรรยายวิทัศน์ เรื่อง ตั้งใจฟังหน่อย

ฉากที่ 1 ในชั่วโมงสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ห้อง ป.6/2 ครูบุญปลูกกำลังสอน
การทดลอง เรื่องแรงดันอากาศ

ครูบุญปลูก : นักเรียนคะ วันนี้เราจะเรียนเรื่องแรงดันอากาศต่อจากคราวที่แล้ว เราได้
ทราบแล้วว่าอากาศมีแรงดัน แต่เราจะเชื่อได้หรือไม่นั้น เราต้องพิสูจน์ให้เห็น
จริงว่าอากาศมีแรงดัน ขอให้นักเรียนทุกคนตั้งใจฟังครูอธิบายและตั้งใจดูครูสาธิต
การทดลองให้ดี เพราะหลังจากครูทดลองเสร็จแล้ว ครูจะให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
ออกมาทำการทดลองให้เพื่อนดู นักเรียนทุกคนพร้อมหรือยังคะ

นักเรียน : (ตอบพร้อมกัน) พร้อมแล้วครับ, ค่ะ

ครู : ดีมากค่ะ เรามาดูพร้อมกัน ครูมีอุปกรณ์คือขวดกาแฟปากกว้าง เศษกระดาษ
หนังสือ ลูกโป่ง และไม้ขีด ครูจะเอาไม้ขีดจุดเศษกระดาษให้ติดไฟ แล้วใส่
ไปในขวด พอไฟดับแสดงว่าในขวดไม่มีอากาศแล้ว เพราะได้รับความร้อน ครู
ก็จะรีบเอาลูกโป่งปิดบนปากขวดแล้วเอาหนังสือรัดให้แน่น นักเรียนลองทายซิว่า
จะเกิดอะไรขึ้นกับการทดลอง

กฤษณะ : ขวดแตกครับ

บุศรา : ลูกโป่งแตกค่ะ

ครู : ทำไม นักเรียนจึงคิดว่าขวดหรือลูกโป่งจะแตกละคะ

นักเรียน : (ตอบพร้อมกัน) เพราะอากาศมีแรงดัน ครับ, ค่ะ

ฉากที่ 2 ครูสาธิตการทดลองเรื่องแรงดันอากาศให้นักเรียนทุกคนตั้งใจดู

ครู : เราจะมาดูพร้อม ๆ กันนะคะว่าจะเป็นอย่างไรที่นักเรียนคิดและตอบมาหรือไม่
นี้ขวดนะคะ ครูจะจุดไฟที่เศษกระดาษ ไฟลุกแล้ว ทุกคนดูให้ดีนะคะ ครูใส่
ลงไปในขวด มีควันออกมามากมาย แล้วร้อนด้วย ขณะนี้อากาศในขวดถูก
ความร้อนจะลอยตัวออกขวด ไฟดับแล้วนะคะนักเรียน มีแต่ควันสีขาวลอย

ขึ้นมา ครูเอาลูกโป่งปิดทับแล้ว เอ้า ! ไฟรัศเอาหนึ่งยางรัดปากขวดให้ครู ด้วยค่ะ นักเรียนทุกคนนั่งลงนะค่ะ ดีมาก เอาละค่ะทุกคนดูที่ครูถือในมือนี้

นักเรียน : โอ้โฮ ! ลูกโป่งบวมลงไปในช่วง ขอบจับหน่อย ครับ, ค่ะ

ครู : ได้ซิค่ะ ใครอยากจับเข้าแถวมาให้เรียบร้อย ตอนนี้อยู่หรือยังคะว่าอากาศมี แรงดัน

นักเรียน : (ตอบพร้อมกัน) เชื่อแล้ว ครับ, ค่ะ

ครู : แล้วใครสรุปให้เพื่อน ๆ ฟัง กานต์ชนก (ยกมือขึ้น)

กานต์ชนก : อากาศต้องการที่อยู่ใหม่คะ แล้วก็มีแรงดันด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อในช่วง ไม่มีอากาศ อากาศภายนอกก็จะพยายามดันเข้าไปในช่วง แต่ติดสิ่งกีดขวาง คือลูกโป่ง อากาศภายนอกจึงดันลูกโป่งให้บวมลงไปในช่วงค่ะ

ครู : ดีมากค่ะ (ทุกคนปรบมือให้) ครูถามต่อไปว่า คนอื่นละคะ ใครจะตอบได้อีก ณัฐฉิ ยกมือขึ้น

ณัฐฉิ : อากาศมีแรงดันครับ ข้างในขวดถูกความร้อนอากาศจึงลอยตัวออกมาภายนอกขวด เมื่อเอาลูกโป่งปิดทับที่ปากขวด อากาศภายนอกจึงดันลูกโป่งให้บวมลงไป

ครู : ดีมากค่ะ ครูคิดว่าทุกคนคงจะเข้าใจการทดลองนี้ เพราะสามารถสรุป การทดลองได้เอง

จากที่ 3 ขณะที่เพื่อน ๆ ช่วยกันสรุปผลการทดลอง กลุ่มของธีระไม่ได้สนใจฟัง บางคน เล่นกัน และนำเอางานอื่นขึ้นมาทำ ครูสั่งให้นักเรียนนั่งที่ให้เรียบร้อย แล้วให้ แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาทำการทดลองให้เพื่อนดู กานต์ชนก และดาว เป็น ตัวแทนของกลุ่มที่ 1 ได้ทำการทดลองจนเป็นผลสำเร็จ

ครู : เก่งมากค่ะ นักเรียนปรบมือให้กับกลุ่มที่ 1 ด้วยค่ะ ต่อไปลองกลุ่มที่ 2 ฉิระ ธีระกับพิชิตก็แล้วกันเห็นจุดอะไรกันอยู่ สงสัยจะบันทึกผลการทดลอง หรือนั่งทำ งานอื่น (พิชิตกับธีระตกใจ รีบเดินออกมาหน้าชั้น) เริ่มทำการทดลองที่ครูสั่ง

- นิชิต : เอาขวดมา เวลาเราทดลอง เธอเอาหนังสือวางรัดลูกโป่งที่ปากขวดให้เราด้วยนะ
- ธีระ : ได้เลย (พยักหน้ารับ)
- นิชิต : ผมจุดไฟที่เศษกระดาษแล้วใส่ลงในขวด ไฟลุกแล้วครับ เออ ! ธีระเร็ว ๆ
ทำไงนะเนี่ย ไฟลุกแล้ว
- ธีระ : เออ ! ไฟลุกดีแล้ว เอาตอนนั้นแหละ
- นิชิต : ใช่...ใช่...อากาศถูกความร้อนแล้ว เอาลูกโป่งปิดเลยนะ
- ธีระ : เอ้า ! นี่หนังสือ "ปิง" เสียงวิ๊ดว้ายดังลั่นห้อง เพราะลูกโป่งแตกเสียงดัง
มาก นิชิตกับธีระลงไปหมอบอยู่กับพื้น (นักเรียนทุกคนแตกตื่น ตกใจ)
- ครู : ทุกคนเงยหน้าและนั่งที่ให้เรียบร้อย นิชิตกับธีระมานั่ง อธิบายชี้ว่าเกิดอะไรขึ้น
- นิชิต : อากาศมีแรงดันครับ ดันลูกโป่งซะแตกไปเลย
- ครู : จริงไหมคะนักเรียน วันวิสาข์ ว่าไงคะ
- วันวิสาข์ : ลูกโป่งแตกเพราะถูกไฟลนคะคุณครู
- ครู : ทำไม่รู้ละคะ
- วันวิสาข์ : ก็เขายังไม่ทันเอาหนังสือวางรัดเลยคะ แล้วลูกโป่งเวลาถูกความร้อนมันก็แตก
เวลาคุณครูทดลองและกลุ่มของกานต์ชนกทดลองลูกโป่งไม่เห็นแตกเลยคะ
- อรัญ : ผมว่าอากาศไม่ดันแรงขนาดนั้นหรอกครับคุณครู
- ครู : ใช่แล้วนักเรียน ลูกโป่งแตกเพราะคนทดลองทำไม่ถูกวิธี นักเรียนรู้ไหมคะ
ทำไมเขาจึงเอาลูกโป่งปิดทั้ง ๆ ที่ไฟยังไม่ดับ ซึ่งครูก็ได้เตือนไว้ก่อนแล้ว
- กานต์ชนก : เพราะเขาไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายคะ
- ลัดดา : (ยกมือขึ้น) หนูเห็นเขาทำงานอื่นอยู่คะ
- ณัฐนิชา : นิชิตเอาแต่ชน แหย่เพื่อน ๆ ค่ะ เมื่อไหร่ยังไม่บรรทัดมาตีหนูเลยคะ
- ครู : (สีหน้าไม่พอใจ) แล้วหนูว่า "เห็นมั๊ยคะว่าการที่ไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายมีผลเสีย
อย่างไร"
- กานต์ชนก : (ยกมือขึ้นตอบ) ทำให้การทดลองไม่ประสบผลสำเร็จคะ

ครู : ใช่ค่ะ นักเรียนทุกคนฟังให้ดีนะคะ การที่เราไม่รู้จักรกัลเทศะ หรือไม่ตั้งใจ ฟังให้ดี บางครั้งอาจจะทำให้เกิดอันตรายได้ นี่เป็นการทดลองเล็ก ๆ อุบัติเหตุ ก็แค่ลูกโป่งหรือขวดแตกเท่านั้น แต่ถ้าไม่ทำงานที่ใหญ่โตและสำคัญกว่านี้อุบัติเหตุ หรืออันตรายที่เกิดขึ้นอาจทำให้ถึงพิการหรือเสียชีวิตได้ เพราะฉะนั้นต้องตั้งใจฟัง และระมัดระวังในการทำการทดลองให้ดี

ครั้งที่ 4

เรื่อง ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสียของการไม่ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้กรณีตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย นักเรียนเคยซักถามครูหรือไม่ เพราะเหตุใด และเมื่อครูถามนักเรียนเคยตอบคำถามครูหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นทำกิจกรรม

- 2.1 ครูแจกกรณีตัวอย่างเรื่อง "ถามตอบบอกให้รู้" ให้นักเรียนทุกคน
- 2.2 ครูบอกให้นักเรียนทุกคนอ่านเรื่องที่ครูแจกให้เข้าใจ
- 2.3 ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนปรึกษากันในการตอบปัญหาท้ายกรณีตัวอย่าง แล้วร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. นักเรียนควรซักถามครู เมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่ เพราะอะไร
- ข. นักเรียนควรตอบคำถามของครูหรือไม่ เพราะอะไร
- ค. นักเรียนจะเลือกปฏิบัติเหมือนใครในเรื่อง เพราะอะไร
- ง. ถ้านักเรียนเป็นบุญมีจะตัดสินใจอย่างไร เพราะอะไร

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกรณีตัวอย่าง

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน และผลเสียของการไม่ซักถามและไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนซึ่งสรุปได้ดังนี้

3.2.1. นักเรียนควรจะซักถามครู เมื่อมีข้อสงสัย เพราะจะทำให้เข้าใจเรื่องที่ครูอธิบาย และทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำได้ มีผลงานส่งครูเหมือนกับเพื่อนคนอื่น ๆ

3.2.2 ถ้านักเรียนไม่ซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยและไม่ตอบคำถามของครู ก็ทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำไม่ได้ และไม่มีผลงานส่งครู จะถูกครูตำหนิ และถ้าหากปฏิบัติเช่นนี้ต่อไปเมื่อถึงเวลาสอบก็จะทำไม่ได้ ผลการเรียนรู้ก็จะไม่ดี

อุปกรณ์ กรณีตัวอย่างเรื่อง ถามตอบบอกให้รู้

การประเมินผล

1. ให้นักเรียนสรุปผลดีของการซักถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
2. ให้นักเรียนสรุปผลเสียของการไม่ซักถามและไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
3. ให้นักเรียนยกตัวอย่างการซักถามและการตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนที่ทำให้เกิดประโยชน์ เพื่อนำไปใช้ต่อไป

เนื้อเรื่องกรณีตัวอย่าง เรื่อง ถามตอบบอกให้รู้

ในช่วงเวลาว่างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูจิตา เข้าสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 โดยสอนบทปฏิบัติการทดลองที่ 6 พลังงานและสารเคมี เรื่องการทำแอมพลูระผสม เมื่อครูจิตาอธิบายวิธีทำ พร้อมทั้งสาธิตให้นักเรียนดูแล้ว ก็เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ นักเรียนที่มีข้อสงสัยต่างก็ยกมือขึ้นซักถาม บุญมาและบุญส่ง ได้ยกมือขึ้นซักถามในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ คนละ 1 คำถาม ส่วนอุดม มีข้อสงสัยจะถาม 3 ข้อ แต่พอตีคำถามของบุญมาและบุญส่งก็ตรงกับสิ่งที่เขาอยากถามพอดี 2 ข้อ เขาจึงยกมือขึ้นถามอีก 1 คำถาม ในขณะที่แต่ละคนถามคำถามให้ครูช่วยอธิบายนั้น บุญมาก็มีข้อสงสัยที่อยากจะถามครูหลายข้อเหมือนกัน แต่ก็ยังไม่ยอมซักถามเพราะกลัวเพื่อนจะว่าโง่ เมื่อครูจิตาตอบคำถามของนักเรียนที่สงสัยเสร็จแล้วก็ถามนักเรียนอีกครั้งว่า "ใครมีอะไรสงสัยอีก" ทุกคนต่างก็เงิบ ครูจิตาต้องการจะตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจที่ครูอธิบายวิธีทำหรือไม่ จึงถามนักเรียนว่า "ใครจะตอบครูได้บ้างว่า ข้อควรระวังในการทำแอมพลูระผสมมีอะไรบ้าง" บุญมาซึ่งตั้งใจฟังครูอธิบายได้ยกมือขึ้นตอบคำถามของครูว่า "ข้อควรระวังคือก่อนใส่สาร ต้องชั่งสารให้ถูกต้องครับ" ครูชมว่า "ถูกต้องดีมากค่ะ" แล้วให้เพื่อนปรบมือให้ ครูถามต่อไปว่า "ข้อควรระวังในการทำแอมพลูระผสม นอกจากจะชั่งสารให้ถูกต้องก่อนใส่สารลงไปในช่วงแก้วมีอะไรบ้าง" บุญมานิ่งก้มหน้า ไม่กล้าสบตาครู เพราะกลัวจะต้องเป็นคำตอบ นักเรียนทุกคนเงิบ ครูจึงตอบว่า "ต้องระวังอย่าให้น้ำเดือด เพราะจะทำให้เกิดฟองและล้นออกนอกขวดแก้ว ควรตั้งน้ำให้สูงประมาณ 80 องศาเซลเซียสก็พอ" ครูถามอีกว่า "มีใครสงสัยอะไรอีก" ทุกคนต่างก็เงิบ ครูจึงสั่งให้ทุกคนลงมือทำงาน แล้วให้นำผลงานมาส่งท้ายชั่วโมง เมื่อจวนจะหมดเวลา ครูจิตาให้นักเรียนนำผลงานมาส่ง ปรากฏว่ามีบุญมีคนเดียวที่ไม่ได้ส่งงาน โดยให้เหตุผลว่าทำไม่ได้ ครูจิตาจึงตำหนิบุญมีว่า "เมื่อมีอะไรสงสัย ไม่เข้าใจ ทำไมไม่ถามครู แล้วครูจิตาก็กล่าวชมเชยนักเรียนที่ซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยและตอบคำถามเวลาที่ครูถาม จะทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น สามารถทำงานได้และมีผลงานส่งครู ให้บุญมีเอาเป็นตัวอย่าง บุญมีจึงขี้ใจางว่าทำไมถามครูเพราะกลัวถูกเพื่อนหัวเราะเยาะและว่าโง่ ทำให้ไม่เข้าใจจึงตอบคำถามของครูไม่ได้ ซึ่งเพื่อน ๆ ช่วยกันตอบว่า ไม่มีใครหัวเราะเยาะ เพราะไม่มีใครรู้มาก่อนเช่นเดียวกัน ครูชมเชยว่าเพื่อน ๆ ของบุญมีคิดและตอบถูกต้องแล้ว

ครั้งที่ 5

เรื่อง ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสียของการไม่ถามและไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การอภิปรายกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูสอน ถ้านักเรียนไม่ตอบคำถามเวลาที่ครูถาม หรือไม่ซักถามเวลาที่นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ชั้นทำกิจกรรม

2.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้แข่งขันกันทำกิจกรรม "จับคู่ถามสัมพันธ์ตอบ" โดยครูแจกแถบประโยคคำถามให้นักเรียนกลุ่มละ 4 ข้อ ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อคำถาม แล้วให้ไปหาคำตอบที่ตรงกับคำถามของตนเอง ซึ่งครูจะคัดแถบประโยคคำตอบทั้งหมดกระจายอยู่บนกระดานดำ ผู้ใดพบคำตอบของตนเองแล้ว ให้กลับมานั่งประจำที่กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมารายงาน โดยอ่านแถบประโยคคำถามและคำตอบของแต่ละข้อว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดจากการอภิปรายถึงความสัมพันธ์ของแถบประโยคคำถามและคำตอบที่ตรงกัน

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน และผลเสียของการไม่ซักถามและไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนซึ่งสรุปได้ดังนี้

3.2.1. การซักถามครูเวลาที่นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน เป็นสิ่งที่ดีและควรกระทำเพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

3.2.2 การตอบคำถามครูเกี่ยวกับบทเรียนเป็นสิ่งที่ดีและควรกระทำ เพราะจะทำให้ครูรู้ว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องครูจะได้ช่วยอธิบายให้เข้าใจ

- อุปกรณ์
1. แถบประโยคคำถาม 8 ข้อ
 2. แถบประโยคคำตอบ 8 ข้อ

การประเมินผล

1. นักเรียนหาแถบประโยคคำตอบได้ถูกต้อง ตรงกับแถบประโยคคำถามของตนเอง
2. จากการสรุปผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปผลเสียของการไม่ถามและไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

กิจกรรม "จับคู่ถามสัมภาษณ์ตอบ"

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 1 นักเรียนควรจะซักถามครูเมื่อใด

แถบประโยคคำตอบ

เมื่อมีข้อสงสัย หรือไม่เข้าใจในเรื่องที่ครูพูด

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 2 เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องที่ครูอธิบาย นักเรียนควรทำอะไร

แถบประโยคคำตอบ

ควรซักถามผู้รู้ ได้แก่ ครู หรือเพื่อนที่เรียนเก่งกว่า

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 3 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงต้องซักถามครูเกี่ยวกับบทเรียน

แถบประโยคคำตอบ

เพราะการซักถามจะทำให้นักเรียนทราบในสิ่งที่นักเรียนไม่ทราบหรือไม่เข้าใจ

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 4 นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อมีข้อสงสัยในสิ่งที่ครูอธิบาย

แถบประโยคคำตอบ

ยกมือขึ้นเมื่อครูอนุญาตแล้วจึงซักถามหรืออาจจะเดินไปหาครูแล้วจึงซักถามก็ได้

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 5 สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติเกี่ยวกับการซักถามคืออะไร

แถบประโยคคำตอบ

ไม่ถามคำถามที่เป็นการก่อกวน เพราะจะเป็นการรบกวนเพื่อนๆ ที่ตั้งใจฟัง

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 6 การที่นักเรียนบางคนไม่กล้าซักถามครู เพราะอายเพื่อน กลัวเพื่อนจะว่า
โง่งนั้น เป็นความคิดที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด

แถบประโยคคำตอบ

เป็นความคิดที่ไม่ถูกต้องอย่างมาก เพราะการซักถามครูเป็นสิ่งที่ดี นอกจาก
จะทำให้นักเรียนได้รับคำตอบในสิ่งที่นักเรียนสงสัยแล้ว ครูยังคิดว่านักเรียน
ตั้งใจฟังในขณะที่ครูสอนและชมชอบที่นักเรียนมีความตั้งใจและเอาใจใส่การเรียนรู้

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 7 นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้ครูทราบว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ครูอธิบายได้
อย่างถูกต้อง

แถบประโยคคำตอบ

ตอบคำถามของครูตามความเข้าใจจริงของตนเอง โดยไม่ต้องกลัวว่าจะตอบผิด
หรืออายที่เพื่อนล้อหากตอบผิด

แถบประโยคคำถาม

ข้อ 8 หลังจากทีนักเรียนตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนแล้ว ถ้าคำตอบนั้นผิด
นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร

แถบประโยคคำตอบ

ขอให้ครูช่วยอธิบายคำตอบที่ถูกต้อง จะทำให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 6

เรื่อง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนโดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสียของการแสดงความคิดเห็นและผลเสียของการไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งแบ่งเป็น 4 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นเตรียม

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการทดลองให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนว่า ในขณะที่ครูสอน ถ้านักเรียนไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่เพราะเหตุใด

2. ชั้นดำเนินการกิจกรรม

2.1 ครูเล่าเรื่องสถานการณ์จำลอง เรื่อง "คิดออกบอกด้วย"

2.2 ครูให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท ครูแจกเอกสารสถานการณ์จำลอง และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง เรื่อง "คิดออกบอกด้วย" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลา 10 นาที สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดูในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 เมื่อนักเรียนแสดงบทบาทสถานการณ์จำลอง เรื่อง "คิดออกบอกด้วย"

เสร็จแล้ว ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรมโดยเน้นที่กระบวนการและบรรยากาศของการแสดง แล้วให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายและส่งตัวแทนมารายงานให้เพื่อนฟังในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. ถ้านักเรียนเป็นสุชาติ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างสุชาติหรือไม่ เพราะอะไร
- ข. การกระทำของใคร ถูกต้อง เหมาะสม อย่างไร
- ค. การกระทำของสุชาติเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ง. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนสุชาติทั้งหมดจะเกิดผลอย่างไร

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลอง เรื่อง คิตออกบอด้วย

4.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนเป็นการกระทำที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เพราะทำให้รู้ว่าเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงไร ทำให้เกิดการระดมสมองช่วยกันคิด
พิจารณา

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง คิตออกบอด้วย
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โดะ แก้ว ไม้ แฉก ดอกไม้

การประเมินผล

1. สิ่งเกิดจากการสรุปผลดีของการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
2. สิ่งเกิดจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการแสดงความคิดเห็นของ

นักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง คัดลอกบทความด้วย

ฉากที่ 1 ในชั่วโมงสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้น ป.6/1 หลังจากที่ได้พานักเรียนไปทัศนศึกษา ตูป่าชายเลนที่บางปู จังหวัดสมุทรปราการ ครูดวงใจต้องการที่จะให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ที่นักเรียนได้รับจากการไปทัศนศึกษาครั้งนี้ จึงพูดกับนักเรียน

ครูดวงใจ : สวัสดีค่ะนักเรียน หลังจากที่เราไปทัศนศึกษาตูป่าชายเลนที่บางปูมาแล้ว นักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้างคะ ให้ทุกคนช่วยกันแสดงความคิดเห็นค่ะ

ดาว : (ยกมือขึ้นตอบ) ได้รับความรู้เกี่ยวกับป่าชายเลนว่าเป็นป่าไม้ผลัดใบที่พบบริเวณปากน้ำและชายฝั่งทะเลที่เป็นโคลน ค่ะ

ครูดวงใจ : (ยิ้มพร้อมกับพยักหน้า) ดีมาก แล้วใครคิดอะไรได้อีกคะ

รุ่ง : (ยกมือขึ้นตอบ) ผมคิดได้แล้วครับ ที่ป่าชายเลนมีปลาดิ้นหลายตัวเลยครับ ทำให้เรารู้เรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของปลาดิ้นที่ชอบอยู่ตามป่าชายเลนด้วย

ครูดวงใจ : (ยิ้ม) ใช่แล้วค่ะ ทุกคนปรบมือให้เพื่อนที่แสดงความคิดเห็นด้วยค่ะ (นักเรียนทุกคนปรบมือ) ขณะที่นักเรียนหลายคนแสดงความคิดเห็น สุชาตินั่งเหม่อมองออกไปนอกห้องเรียนโดยไม่สนใจฟังเพื่อนและครู

ครูดวงใจ : อ้าว ! สุชาติคิดอะไรอยู่คะ (สุชาตินิ่งเงยบ หลบสายตา) "สุชาติหลังจากไปทัศนศึกษามาแล้วได้รับความรู้อะไรอีกบ้าง" (เวลาผ่านไปสุชาตินิ่งเงยบ) "คิดออกไหมคะ"

สุชาติ : ผมคิดไม่ออกครับ

ครูดวงใจ : งั้นเพื่อน ๆ ช่วยกันคิดซิคะ (ทุกคนเงยบ) "ไม่เป็นไปตอนนี้ยังคิดไม่ออกเดี๋ยวฟังครูอธิบายใหม่แล้วให้คิดตามเวลาครูอธิบาย แล้วครูจะถามอีกครั้ง" (ครูเดินไปหน้าชั้นแล้วอธิบายต่อ) นักเรียนทุกคนไปทัศนศึกษาที่ป่าชายเลนจะเห็นไม้ที่ขึ้นอยู่ในป่าชนิดนี้หลายอย่าง เช่น ไม้โกงกาง ลำพู ลำแพน แสม ฯลฯ ซึ่งป่าชายเลนเป็นป่าที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจมาก (หันหน้ามาถามสุชาติซ้ำอีก) "สุชาติป่าชายเลนมีคุณค่าทางเศรษฐกิจอย่างไร"

- สุชาติ : ผมไม่ทราบครับ
- ครูตวงใจ : (สีหน้าไม่พอใจ) แล้วไม่โกงกาง ไม่แสมละ ใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง
- สุชาติ : ไม่ทราบครับ (นั่งก้มหน้า)
- ครูตวงใจ : (โกรธสีหน้าไม่พอใจ) "ครูให้นักเรียนทุกคนไปทำรายงานการไปทัศนศึกษา ป่าชายเลน และเขียนถึงความรู้ที่ได้จากการไปทัศนศึกษาในครั้งนี้ แล้วนำมาส่งครูพรุ่งนี้" (เพื่อน ๆ หันไปมองสุชาติอย่างไม่พอใจ)

ฉากที่ 2 หมดชั่วโมง ขณะคอยครูสอนวิชาภาษาไทย

- ดาว : นี้อัดดาทุกคนเขาแสดงความคิดเห็นกันว่าไปทัศนศึกษาแล้วได้รับความรู้อะไรกันบ้าง สุชาตินี่แย่งยังไม่ยอมแสดงความคิดเห็นอะไรเลย และยังไม่สนใจเรียนอีก
- อัดดา : จริงด้วยดาว รุ่งนะ ! เขาเรียนหนังสือไม่เก่ง เขายังสนใจและแสดงความคิดเห็นตอบครูเลย
- ดาว : ใช่ เห็นมัย ! ครูโกรธเลยสั่งให้พวกเราทำรายงานส่งพรุ่งนี้ด้วยละ แย่เลย วันนี้การบ้านหลายวิชาซะด้วย
(เพื่อน ๆ ไม่พอใจสุชาติที่เป็นต้นเหตุให้ต้องทำงานเพิ่มไม่มีใครยอมพูดกับสุชาติ)
- สุชาติ : นั่งก้มหน้าดูหนังสือการ์ตูนได้โต๊ะ ไม่สนใจใคร

ครั้งที่ 7

เรื่อง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการแสดงความคิดเห็นและผลเสียของการไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้กรณีตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่าขณะที่ครูสอน นักเรียนเคยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นทำกิจกรรม

- 2.1 ครูแจกกรณีตัวอย่างเรื่อง "ช่วยคิดช่วยตอบ" ให้นักเรียนทุกคน
- 2.2 ครูบอกให้นักเรียนทุกคนอ่านเรื่องที่ครูแจกให้เข้าใจ
- 2.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย และส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟังในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. นักเรียนจะเลือกปฏิบัติตนเหมือนกับใครในเรื่อง เพราะเหตุใด
- ข. การกระทำของใคร ถูกต้อง เหมาะสม อย่างไร
- ค. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน มีผลดีอย่างไร
- ง. ถ้านักเรียนทุกคนปฏิบัติตนอย่างมั่ว และสรวลขำ จะเกิดผลเป็น

อย่างไร

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกรณีตัวอย่าง

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
ได้ดังนี้

3.2.1 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนเป็นการกระทำที่ถูกต้อง
เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เพราะเป็นการระดมสมองช่วยกันคิด วิเคราะห์
และร่วมกันพิจารณาหาสิ่งที่ถูกต้อง

3.2.2 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนของนักเรียน ทำให้ครูรู้ถึง
ความเข้าใจของนักเรียนว่าถูกต้องหรือไม่ เพื่อครูจะได้ช่วยเสริมหรือแก้ไขในส่วนที่นักเรียนไม่
เข้าใจให้เข้าใจยิ่งขึ้น

อุปกรณ์ เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง ช่วยคิดช่วยตอบ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามของนักเรียน
2. ให้นักเรียนสรุปผลดีของการแสดงความคิดเห็นและผลเสียของการไม่แสดง
ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

กรณีตัวอย่าง เรื่อง ช่วยคิดช่วยตอบ

คุณครูอรุณี เป็นครูสอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ที่มักจะพยายามให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นของตนออกมาเสมอ การสอนในเรื่องข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน คุณครู ให้นักเรียนหาข่าวมาคนละ 1 ข่าว แล้วนำมาอ่านให้เพื่อนฟัง แต่ละข่าวก็มีการให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นกันในหลายแง่มุม ตอนแรก ๆ นักเรียนก็ยกมือแสดงความคิดเห็นกันประปราย ครูก็ชมว่าดีและพยายามเสริมความคิดเห็นให้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง เมื่อเวลาผ่านไปก็มีนักเรียน ช่วยกันแสดงความคิดเห็นมากขึ้น การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนาน คุณครูพยายาม เรียกนักเรียนที่ไม่ยกมือแสดงความคิดเห็น ให้ลุกขึ้นตอบ จิตราตอบอ้อ ๆ อึ้ง ๆ แต่ก็ตอบได้ ดีพอสมควร วิชัยตอบกระต่อนกระแท่น เพราะพูดไม่ชัด เขาได้พยายามลำดับความคิดจนตอบ ได้เป็นผลสำเร็จ ครูชมว่านักเรียนทั้งสองมีความพยายามดีมาก ดีกว่าคนที่ไม่พยายามเลย แม้จะเป็นคนพูดเก่ง เช่น สรรค์ชัย และมนู ซึ่งกำลังเขียนอะไร่งวออยู่ ครูจึงบอกให้นักเรียนดู แล้วเรียกสรรค์ชัยขึ้นมาถามถึงความคิดเห็นที่มีต่อข่าวโรงแรมกล่มที่โคราช สรรค์ชัยยืนนิ่งตอบ ไม่ได้ ครูจึงเรียกมนูให้ช่วยแสดงความคิดเห็น แต่มนูก็ตอบไม่ได้เช่นกัน วิชัยยกมือขึ้นช่วย แสดงความคิดเห็น แต่เนื่องจากวิชัยพูดไม่ชัดจึงเป็นที่ขบขันของเพื่อน ๆ แม้กระทั่งสรรค์ชัยและ มนูก็หัวเราะจนตัวงอ แต่วิชัยก็พยายามพูดจนจบ ซึ่งสรุปแล้ววิชัยตอบได้ดีตรงเป้าหมายและ แสดงความคิดเห็นอิสระ ครูจึงให้นักเรียนทุกคนปรบมือให้วิชัย

จากนั้นครูจึงชี้ให้นักเรียนเห็นว่า แม่ว่านักเรียนจะเป็นคนเรียนเก่ง พูดเก่ง แต่หาก นักเรียนขาดความตั้งใจเรียน ขาดทักษะในการคิด การแสดงความคิดเห็น ก็จะทำให้นักเรียน พูดไม่ออก เช่น สรรค์ชัย และมนู เป็นตัวอย่าง ส่วนวิชัย ถึงแม้จะพูดไม่ชัด แต่เขาก็มี ความพยายาม ตั้งใจเรียน ตั้งใจฟังครูและเพื่อนแสดงความคิดเห็น เขามีความพยายามที่จะ แสดงออกในด้านเสนอความคิด ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ครูรู้ถึงความเข้าใจของเขา เข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ อย่างไร ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เพื่อครูจะได้ช่วยเสริมในสิ่งที่เขาหายไป หรือในส่วนที่ไม่ถูกต้อง สำหรับมนูกับสรรค์ชัย ครูได้บอกต่อไปว่า หากไม่ตั้งใจเรียนและไม่ ร่วมแสดงความคิดเห็นก็จะพบกับความล้มเหลวในการเรียน และที่แย่ไปกว่านั้นก็คืออาจจะเรียน ลู่วิชัยไม่ได้ ทั้งที่มนูและสรรค์ชัยเคยหัวเราะเยาะเสียอีก ครูกล่าวตักเตือนการหัวเราะเยาะของ มนูและสรรค์ชัยว่าแสดงความคิดเห็นไม่ได้แล้วยังไปหัวเราะเพื่อนที่ช่วยตอบอีก

ครั้งที่ 8

เรื่อง ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ซื่อในการเรียน โดยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนและผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การทำงานเป็นกลุ่มซึ่งมีวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสุณณาภิรักษ์พานักเรียนว่าในการทำงานกลุ่มแต่ละครั้ง นักเรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อนอย่างไรบ้าง

2. ขั้นทำกิจกรรม

2.1 ครูฉายสไลด์เรื่อง "ร่วมแรงร่วมใจให้นักเรียนดู

2.2 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย และส่งตัวแทนกลุ่มมารายงานให้เพื่อนฟัง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. การกระทำของกลุ่มตัวบุคคล เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ข. ถ้านักเรียนเป็นกลุ่มตัวบุคคล นักเรียนจะอย่างไร เพราะอะไร
- ค. การที่กลุ่มของตัวบุคคล อัดอั้น และกีดกัน ทำงานไม่เสร็จเพราะอะไร
- ง. ถ้านักเรียนทุกคนเป็นอย่างกลุ่มของตัวบุคคลจะเป็นอย่างไร

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มรายงานสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการดูสไลด์เรื่อง "ร่วมแรงร่วมใจ"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน กลุ่มว่า การให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม ต้องอาศัยความพร้อมเพรียงโดยทุกคนต้องเอาใจใส่ต้องงาน ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และช่วยกันแก้ปัญหา นอกจากนี้ถ้างานสำเร็จหรือผิดพลาดไป ก็ต้องพร้อมที่จะรับผิดชอบร่วมกัน มิใช่โทษคนใดคนหนึ่ง และร่วมกันปรับปรุงแก้ไขงานของกลุ่ม

อุปกรณ์ สไลด์ เรื่อง ร่วมแรงร่วมใจ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และตอบคำถามของนักเรียน
2. ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนและผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

คำบรรยายสไลด์ เรื่อง ร่วมแรงร่วมใจ

- ภาพที่ 1 ในชั่วโมงบ่ายวันหนึ่งวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูบุญส่งได้แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน เพื่อให้นักเรียนทำ บทปฏิบัติการทดลองเรื่อง กฎการสะท้อนแสง ณัฐพงศ์มีเพื่อนร่วมงานคือ อັตต์ และกิตติ
- ภาพที่ 2 ขณะที่ครูกำลังอธิบายวิธีทำอยู่นั้น กิตติเคาะโต๊ะเล่น แล้วดึงคอเสื้อณัฐพงศ์เข้ามาหา ให้ไม้บรรทัดดีเบา ๆ อັตต์เห็นเข้าก็หัวเราะแล้วเข้ามาถอดคอกิตติไว้ ณัฐพงศ์หันมามองเพื่อน เขารู้สึกหงุดหงิดและไม่เข้าใจที่ครูอธิบายนัก
- ภาพที่ 3 ครูบุญส่งมองเห็นกลุ่มของณัฐพงศ์กำลังเล่น จึงว่ากล่าวตักเตือน เมื่อครูให้ทุกกลุ่มลงมือทำงาน กิตติหยิบดินสอสีไประบายการ์ตูนเล่น อັตต์เดินไปคุยกับเพื่อนกลุ่มอื่นจนเสียเวลาไปมาก ณัฐพงศ์รู้ว่าเขาทำงานกลุ่มไม่ทันเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ จึงบอกให้เพื่อนทั้งสองช่วยทำงานกลุ่มบ้าง
- ภาพที่ 4 กลุ่มของณัฐพงศ์ถูกครูตำหนิว่าไม่ร่วมมือกันทำงานและไม่ตั้งใจทำงาน ครูจะตัดคะแนนการทำงานกลุ่ม ณัฐพงศ์รู้สึกไม่สบายใจและรู้สึกโกรธเพื่อนที่ไม่ช่วยกันทำงาน และได้บอกครูว่าทำงานไม่เสร็จเป็นเพราะอັตต์และกิตติที่ชอบคุยเล่น ไม่สนใจที่จะทำงานปล่อยให้ตนทำงานแต่เพียงคนเดียว
- ภาพที่ 5 ครูบอกให้กลุ่มของณัฐพงศ์ดูการทำงานกลุ่มของสุดา ผกา และคักดา ที่ร่วมมือกันทำงาน แสดงความคิดเห็น แบ่งงานกันทำ ช่วยเหลือกันอย่างตั้งใจ งานสำเร็จอย่างรวดเร็วและสวยงามเรียบร้อย จนได้รับคำชมจากครูว่า ร่วมมือกันทำงานดี มีความตั้งใจ และรู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

ครั้งที่ 9

เรื่อง ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ซึ้งในการเรียน โดยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนและลดผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน

1. ขั้นเตรียม

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการทดลองให้นักเรียนทราบ และสนทนาซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูให้นักเรียนมาเป็นกลุ่ม ถ้านักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่มได้แก่ ไม่ช่วยเพื่อนทำงาน ไม่ช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงาน ปฏิเสธเมื่อเพื่อนมอบหมายงาน ฯลฯ การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นตอนกิจกรรม

2.1 ครูเล่าเรื่อง สถานการณ์จำลอง เรื่อง "ร่วมงานประสานใจ"

2.2 ครูให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท ครูแจกเอกสารสถานการณ์จำลองและบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษา และซักซ้อมก่อนการแสดง ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง เรื่อง "ร่วมงานประสานใจ" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลา 10 นาที สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดูเป็นผู้สังเกตการณ์

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 เมื่อนักเรียนแสดงบทบาทสถานการณ์จำลอง เรื่อง "ร่วมงานประสานใจ"

เสร็จแล้วครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทบทวน และวิเคราะห์
ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นที่กระบวนการและบรรยากาศของการแสดง
แล้วให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายและส่งตัวแทนมารายงานให้เพื่อนฟังในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. ถ้านักเรียนเป็นวินัย นักเรียนจะปฏิบัติอย่างวินัยหรือไม่ เพราะอะไร
- ข. การกระทำของวิเชียรกับวินัยเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ค. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับวินัย จะเป็นอย่างไร
- ง. การที่กลุ่มของนางลักษณะทำงานไม่เสร็จ เพราะอะไร และมีผลเป็น

อย่างไร

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลอง เรื่อง

"ร่วมงานประสานใจ"

4.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
ว่าการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม ต้องอาศัยความพร้อมเพรียง โดยทุกคนต้อง
เอาใจใส่ต้องงาน ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และช่วยกันแก้ปัญหา นอกจากนี้ถ้างานสำเร็จหรืองาน
ผิดพลาดไป ก็ต้องพร้อมที่จะรับผิดชอบร่วมกัน มิใช่โทษคนใดคนหนึ่ง และร่วมกันปรับปรุงแก้ไข
งานของกลุ่ม

- อุปกรณ์
1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง ร่วมงานประสานใจ
 2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โติ๊ะ แก้ว อี้ แจกันดอกไม้
รูปภาพสิ่งเสียดัด สมุดภาพ สีเมจิก สีไม้

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและตอบคำถามของนักเรียน
2. ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนและผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง ร่วมงานประสานใจ

- ฉากที่ 1 ในช่วงโมเมนต์ท้ายก่อนเลิกเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้น ป.6/2
- ครูอุตม : ครูอุตมให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงานเกี่ยวกับสิ่งเสียดสีชนิดต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว
- ครูอุตม : วันนี้ครูจะให้นักเรียนร่วมมือกันทำรายงานกลุ่มเกี่ยวกับสิ่งเสียดสี ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดเลือกสิ่งเสียดสีกลุ่มละ 1 ชนิด พร้อมทั้งวาดภาพประกอบ โดยให้นักเรียนปรึกษากันเองว่าจะทำรายงานสิ่งเสียดสีชนิดใด ใครจะเป็นคนค้นคว้าหาเอกสาร ใครจะเป็นคนเขียน วาดภาพ ระบายสี หรือตกแต่งรายงานกลุ่มให้สวยงามดูน่าสนใจ นักเรียนแบ่งหน้าที่ แบ่งงานกันทำเอง เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มและตกลงจะเลือกเขียนสิ่งเสียดสีชนิดใดได้แล้ว ให้ส่งตัวแทนออกมาจับอุปกรณ์และมาบอกครูว่าจะทำรายงานสิ่งเสียดสีเรื่องอะไร จะได้ไม่ซ้ำกันในแต่ละกลุ่ม ใครมีอะไรสงสัยจะถามครูบ้าง
- ปรกรณ์ : (ยกมือขึ้นถาม) แล้วเขียนคำขวัญต่อต้านสิ่งเสียดสีด้วยไหมครับ
- ครูอุตม : (ยิ้มและพยักหน้ารับ) ดีมากครับ (แล้วบอกให้นักเรียนแบ่งกลุ่มลงมือทำงาน)
- ฉากที่ 2 หลังจากที่ครูสั่งให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มแล้ว นักเรียนได้แบ่งหน้าที่กันทำงาน และขณะที่นักเรียนทำงาน ครูอุตมก็จะเดินสำรวจดูการทำงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม พร้อมทั้งให้คำแนะนำ
- ครูอุตม : (ยิ้มและพูดชม) กลุ่มของปรกรณ์กับกลุ่มของดวงพร ตั้งใจร่วมมือกันทำงานดีมาก (มองต่อไปยังกลุ่มต่อไป) อ้าว ! กลุ่มของลักษณทำไมไม่ช่วยกันทำงาน แล้วเมื่อไหร่จะเสร็จซะที
- นางลักษณ : คุณครูคะ วิเชียรกับวินัยเอาแต่เล่นกัน ไม่ช่วยกันคิด ไม่ช่วยกันทำเลยคะ
- ครูอุตม : (หันไปที่วิเชียรกับวินัย) ถ้าเธอไม่ร่วมมือกับเพื่อนทำรายงาน เธอก็จะไม่ได้คะแนนและกลับบ้านช้ากว่ากลุ่มอื่น (ก้มดูนาฬิกาที่ข้อมือ) นักเรียนเหลือเวลาอีก 5 นาที กลุ่มไหนทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำรายงานมาส่งครูแล้วกลับบ้านได้ (กลุ่มของปรกรณ์และดวงพรทำเสร็จแล้วนำรายงานมาส่งครู)

- ฉากที่ 3 ในตอนท้ายชั่วโมง กลุ่มที่ทำงานเสร็จแล้วก็เตรียมส่งงาน ส่วนกลุ่มที่ยังไม่เสร็จต่างก็ช่วยกันทำ ยกเว้นกลุ่มของนางลักษณ์
- วิเชียร : (หันไปมองกลุ่มอื่นที่ส่งรายงาน) แล้วพูดขอโทษนางลักษณ์และเพื่อนในกลุ่ม "ขอโทษที่ทำให้กลุ่มของเรากลับบ้านช้า ให้ช่วยอะไรบ้างล่ะ"
- นางลักษณ์ : (ยิ้มให้วิเชียร) ไม่เป็นไรหรอก พวกเราช่วยกันทำงานเดี๋ยวก็เสร็จ เธอเอาภาพไประบายสี และเขียนคำขวัญ
- วิเชียร : ตกลง เราจะรีบทำให้เสร็จเร็ว ๆ (แล้วหันไปทางวินัย) วินัย ! (เรียกเสียงดัง) มัวอ่านการ์ตูนอยู่ได้ มาช่วยกันเร็ว เดี่ยวอดได้คะแนน แถมยังกลับบ้านช้าอีกด้วยนะ
- วินัย : พวกเธอทำไปเถอะ ขอให้ฉันอ่านการ์ตูนให้จบก่อนนะ กำลังมันเลย
- วิเชียร : ถ้าเธอไม่ร่วมมืองานของกลุ่มเราจะเสร็จได้อย่างไรกันล่ะ
- นางลักษณ์ : (ยกมือขึ้น) กลุ่มหนูะยังทำไม่เสร็จ
- ครูอุตม : ทำต่อไปจนกว่าจะเสร็จแล้วเอารายงานมาส่งครูภายในวันนี้จึงจะกลับบ้านได้
- วินัย : (เห็นเพื่อน ๆ ช่วยกันทำงาน ก็นึกละอายใจที่ตนเองเอาเปรียบเพื่อน เพราะแอบอ่านการ์ตูนอยู่ได้โຕະ) นั่งคิดในใจว่า นี่ถ้าเราช่วยเพื่อนทำงาน งานของกลุ่มเราคงเสร็จแล้ว นี่เลยกลับบ้านช้าเลย ถูกแม่ดุแน่ ๆ เลยวันนี้

ครั้งที่ 10

เรื่อง มีความรับผิดชอบต่องาน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้สึกว่าการมีความรับผิดชอบต่องาน การตั้งใจทำงาน ที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด เป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการทำงานที่ครูมอบหมายและผลเสียของการไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่า เมื่อครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำ นักเรียนได้ตั้งใจทำงานนั้น จนงานสำเร็จทันเวลา หรือก่อนเวลาที่กำหนดหรือไม่ ผลเป็นอย่างไร

2. ขั้นแสดง

2.1 ครูหาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติเรื่อง "ความสำเร็จของคานต์"

2.2 ครูแจกเอกสารบทบาทสมมติของแต่ละคนให้ผู้แสดงอ่าน เตรียมตัวแสดง พร้อมทั้งจัดสถานที่

2.3 เมื่อผู้แสดงพร้อมแล้วเริ่มแสดงบทบาทสมมติ ตามบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู ในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์ กำหนดให้ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

3. ขั้นอภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนแสดงบทบาทสมมติเสร็จแล้ว ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2-กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย และส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟัง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. กานต์และแก้ว เป็นคนอย่างไร
- ข. กานต์และแก้ว มีนิสัยแตกต่างกันอย่างไร
- ค. เมื่อครูมอบหมายให้นักเรียนทำงาน นักเรียนจะทำงานอย่างกานต์หรือแก้ว เพราะเหตุใด

4. ขั้นแสดงเพิ่มเติม

ครูให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม ซึ่งเป็นบทที่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย

5. ขั้นสรุป

- 5.1 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากบทบาทสมมติ
- 5.2 ครูสรุปให้เห็นถึงความสำคัญของการมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงาน ที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนดว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ และควรกระทำ เพราะจะได้ไม่ปล่อยเวลาให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ และงานนั้นก็จะสำเร็จผล
- 5.3 ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีของการมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด
- 5.4 ให้นักเรียนสรุปถึงผลเสียของการไม่มีความรับผิดชอบต่องาน ไม่ตั้งใจทำงาน ที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่องสั้น การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง ความสำเร็จของกานต์
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและตอบคำถามของนักเรียน
2. ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีของการมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด
3. ให้นักเรียนสรุปถึงผลเสียของการไม่มีความรับผิดชอบต่องาน ไม่ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด

เนื้อเรื่องบทนาทสมมติเรื่อง ความสำเร็จของกานต์

ในชั้น ป.6/6 ชั่วโมงเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูสมชาย กำลังสอนเรื่องสิ่งแวดล้อมหน่วยย่อยที่ 3 เรื่องดิน และได้อธิบายถึงลักษณะของดินประเภทต่าง ๆ นักเรียนทุกคนให้ความสนใจดี ครูสมชายเห็นว่านักเรียนเข้าใจเรื่องดินที่ได้อธิบายไปแล้ว จึงสั่งให้นักเรียนทุกคนทำแบบปฏิบัติการศึกษาสิ่งแวดล้อม โดยให้ไปสำรวจลักษณะต่าง ๆ ของดิน และทำการทดลอง บันทึกผลการทดลองตามแบบปฏิบัติการนั้น และให้ส่งครูภายในชั่วโมงนี้

ด.ช.กานต์ มีความสนใจในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในขณะที่ครูสอนก็ตั้งใจฟัง และทำงานตามที่ครูมอบหมาย เสร็จเป็นคนแรกของห้อง แล้วนำไปส่งครู ครูให้การยกย่องชมเชย ว่า ด.ช.กานต์ เป็นนักเรียนตัวอย่างที่ดีของห้อง ตั้งใจทำงาน ทำงานเรียบร้อย แล้วยังเสร็จเป็นคนแรกอีกด้วย ให้เพื่อน ๆ ทุกคนปรบมือให้ กานต์ยิ้มอย่างภาคภูมิใจ และกล่าวขอบคุณครูสมชาย

ขณะนั้น ใกล้ที่จะหมดชั่วโมงและไปพักรับประทานอาหารกลางวัน นักเรียนคนอื่น ๆ ทอยมาส่งเกือบหมด เหลือแต่ ด.ช.แก้ว ที่ยังทำงานไม่เสร็จ ครูสมชายถามว่า "ใครยังไม่ส่งงานครูบ้าง หมดชั่วโมงแล้ว" ด.ช.แก้ว ยกมือขึ้น สีหน้าแสดงความตกใจ เพื่อน ๆ ฟ้องครูว่า แก้วไม่ตั้งใจทำงาน เขียนไปเล่นไป บางทีก็มองออกไปนอกห้อง เลยทำงานไม่เสร็จทันเวลา ที่ครูกำหนด แก้วจึงถูกครูสมชายดุและดักเตือน แล้วสั่งให้ไปทำงานต่อที่ห้องพักครูจนกว่าจะเสร็จ จึงจะไปพักรับประทานอาหารกลางวันกับเพื่อน ๆ ได้ เพื่อน ๆ ในชั้นทุกคนก็ได้ไปพักกลางวัน ส่วนแก้วไปห้องพักครู

ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็น กานต์ แก้ว และครูสมชาย

บทบาทของกานต์ :

ฉันเป็น "กานต์" นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 ฉันตั้งใจเรียนและชอบเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เมื่อครูอธิบายเรื่องสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับดิน ฉันสนใจมาก และเมื่อครูมอบหมายให้ทำแบบปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม ฉันตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้ และทำงานเสร็จก่อนหมดชั่วโมงตามที่ครูกำหนดไว้ ฉันได้รับคำชมจากครู เพื่อน ๆ ในห้อง

ปรบมือให้ฉัน ฉันได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนตัวอย่างที่ดีของห้อง ฉันรู้สึกภูมิใจและดีใจมากที่สุด

บทบาทของแก้ว :

ฉันชื่อ "แก้ว" เป็นเพื่อนนักเรียนชั้นเดียวกันกับกานต์ ฉันชอบเล่น ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน ฉันไม่ตั้งใจทำงาน ขณะที่ครูสั่งให้ทำงานปฏิบัติกวดศึกษา สิ่งแวดล้อม เรื่องดิน เมื่อหมดชั่วโมงเรียน ฉันทำงานยังไม่เสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด ฉันถูกครูว่ากล่าวตักเตือนและไม่ให้ไปพัก ต้องไปทำงานต่อที่ห้องพักครู ฉันเสียใจมากและตั้งใจว่าต่อไปจะตั้งใจทำงานที่ครูสั่งและทำให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด

บทบาทของครูสมชาย :

ฉันเป็น "ครูสมชาย" ผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉันสอนเรื่องสิ่งแวดล้อม และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเรื่องดิน เมื่ออธิบายเสร็จแล้ว ฉันมอบหมายให้นักเรียนทำแบบปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม ให้ทุกคนทำเสร็จภายในชั่วโมง ด.ช.กานต์ ทำเสร็จเป็นคนแรก และทำงานเรียบร้อย ด้วยความตั้งใจดี ฉันจึงยกย่องชมเชยให้เป็นนักเรียนตัวอย่างของห้อง และให้เพื่อนปรบมือให้ ส่วน ด.ช.แก้ว ไม่ตั้งใจทำงาน และเสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด ฉันได้ว่ากล่าวตักเตือน และให้ไปทำต่อให้เสร็จที่ห้องพักครู เสร็จแล้วจึงไปรับประทานอาหารกลางวันได้

ครั้งที่ 11

เรื่อง มีความรับผิดชอบต่องาน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนโดยมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้สึกว่าการมีความรับผิดชอบต่องาน การตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด เป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการทำงานที่ครูมอบหมายและผลเสียของการไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้การทำงานกลุ่ม ซึ่งมีวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูให้นักเรียนทำ ถ้านักเรียนไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย หรือทำแต่ทำอย่างไม่ตั้งใจและไม่เสร็จในเวลาที่ครูกำหนดให้ การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นทำกิจกรรม

2.1 ครูฉายวีดิทัศน์เรื่อง "เปลี่ยนใจได้ดี" ให้นักเรียนดู

2.2 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย และส่งตัวแทนกลุ่มมารายงานให้เพื่อนฟัง ในหัวข้อต่อไปนี้

ก. ถ้านักเรียนเป็นเพชร นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรหรือไม่

เพราะอะไร

ข. เพชรและพลอยเป็นคนอย่างไร มีนิสัยแตกต่างกันอย่างไร

ค. เมื่อครูมอบหมายให้นักเรียนทำงาน นักเรียนจะทำงานอย่างไร

เพราะอะไร

ง. เเชชรปฏิบัติตนใหม่โดยปรับปรุงตนเองอย่างไร เพราะอะไร และมีผลอย่างไร

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มรายงานสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการดูวิดีโอเรื่อง "เปลี่ยนใจได้ดี"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการมีความรับผิดชอบต่องานโดยทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จและส่งงานทันเวลาที่ครูกำหนดให้ว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์และควรกระทำซึ่งมีผลทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน

อุปกรณ์ วิดีทัศน์เรื่อง เปลี่ยนใจได้ดี

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และตอบคำถามของนักเรียน
2. ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีของการมีความรับผิดชอบต่องานและผลเสียของการไม่มีความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย

คำบรรยายชีวิตที่คนเรารู้สึก เปลี่ยนใจได้ดี

- ฉากที่ 1 ภายในห้องเรียนชั้น ป.6/3 ครูพรจันทร์กำลังทำการสอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่องกินดื่มมีสุข แล้วสั่งให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับอาหารหลัก 5 หมู่ เด็กนักเรียนทุกคนตั้งใจฟัง (ยกเว้นเพชรซึ่งกำลังหันไปพูดกับพลอย)
- เพชร : นี่พลอย เราขอยืมวิชาคณิตศาสตร์หน่อยสิ เรายังไม่ได้ทำเลย ชั่วโมงต่อไปเสียด้วยสิ ครูนารียิ่งดุมากด้วย ชั่วโมงที่แล้ว เรายังโดนทำโทษ ยังเจ็บไม่หายเลย คราวที่แล้วลอกไม่เสร็จข้อหนึ่งยังโดนเลย
- พลอย : ได้จะ เดี่ยวหยิบให้ละ (ก้มลงหยิบสมุดคณิตศาสตร์ให้เพชร แล้วทำรายงานต่อ)
- เพชร : (สะกิดพลอย) นี่พลอย ไล้ข้อนี้มันเขียนว่าอะไรนะ จินอ่านไม่ออก เธอตุ้ย (พลอยก้มดูและหยิบปากกาเขียนเติมให้ชัดเจน)
- ครูพรจันทร์ : นั่นเธอสองคนกำลังทำอะไรอยู่ เอาสมุดนั้นออกมาด้วย วิชาคณิตศาสตร์นี่ แล้วนี่เธอกำลังเรียนวิชาอะไรเธอเห็นไหม และครูสั่งให้ทำอะไร แล้วนี่พลอยครูเห็นเธอเป็นเด็กตั้งใจเรียน ขยันทำงาน ทำไมเธอมีแว่แต่สนใจวิชาอื่น แล้วงานที่ครูสั่งไว้ให้ทำเริ่มทำแล้วหรือยัง ไม่มีความรับผิดชอบต่องานซะเลย ครูรู้สึกผิดหวังมาก (เพชรกับพลอยนั่งก้มหน้า)
- ฉากที่ 2 หอดั่วโมงวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กำลังจะเริ่มเรียนวิชาต่อไปในห้องเดิม
- เพชร : พลอย เราขอโทษนะ ที่ทำให้เธอถูกครูดุ เราจะไม่อายหรือกลัวเพราะถูกครูดุถูกทำโทษประจำอยู่แล้ว
- พลอย : (ทำท่าจะร้องไห้ แต่ไม่พูดกับเพชร)
- : หนึ่งอาทิตย์ผ่านไป เพชรต้องเดินไปไหนมาไหนในโรงเรียนคนเดียว เพราะพลอยเพื่อนสนิทไปเดินกับนิล ไม่มีใครที่จะเดินกับเพชร ซึ่งทุกคนหาว่าเพชรเป็นคนเกียจคร้าน ไม่มีความรับผิดชอบต่องาน ไม่ตั้งใจทำงานที่ครูสั่ง และทำงานไม่เสร็จไม่ทันเวลาที่ครูกำหนด

- ฉากที่ 3 ขณะพักกลางวัน หลังจากที่ทุกคนรับประทานอาหารเสร็จแล้ว
- เพชร : นี่ทับทิม เราไปด้วยคนนะ
- ทับทิม : ไม่เอาหรอก เราอายุคนอื่น เธอถูกครูทำโทษบ่อย ๆ เราคบเธอเดี่ยวเราก็กฎทำโทษด้วย ดูอย่างพลอยซิ เขายังไม่เดินกับเธอเลย
- เพชร : นั่งอยู่คนเดียว นึกในใจว่า เราจะต้องทำให้เพื่อน ๆ เห็นว่าเราเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่องาน ทำงานที่ครูสั่งให้เสร็จทันเวลาทุกครั้ง คอยดูแลเราจะส่งงานก่อนเพื่อน ๆ ทุกคนและจะทำให้ดีทีเดียว
- ฉากที่ 4 หนึ่งอาทิตย์ผ่านไปในช่วงโมงสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพชรตั้งใจเรียนมาก จนครูพรจันทร์สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น เพราะปกติเพชรจะไม่ค่อยอยู่นิ่ง ไม่ตั้งใจเรียน มักจะขีดเขียนอะไรบนโต๊ะเมื่อถูกครูว่าก็จะเงยหน้าเสียทีแล้วกลับไปขีดเขียนต่อ จนครูเบื่อไม่อยากจะดูว่า มาวันนี้ตั้งใจฟังและไม่มีงานอื่นอยู่บนโต๊ะ
- ครูพรจันทร์ : เพชร ลองบอกครูซิว่าอาหารที่มีเกลือแร่ต่าง ๆ เป็นประโยชน์ต่อร่างกายอย่างไร
- เพชร : (ยืนขึ้นตอบ) ช่วยในการเสริมสร้างความต้านทานโรค เช่น ธาตุแคลเซียม เป็นธาตุที่ได้จากผักใบเขียว ปลาตัวเล็ก ไข่แดง ถั่ว นม ฯลฯ แคลเซียมช่วยสร้างกระดูกและฟันให้แข็งแรง
- ครูพรจันทร์ : อ้อ ! ถูกต้อง เก่งมากค่ะ ทุกคนปรบมือให้เพชร
- เพชร : (ยิ้มด้วยความภูมิใจ)
- พลอย : (หันไปยิ้มให้เพชร) เธอเก่งนี้ รู้ได้ไงนะ
- เพชร : เราตั้งใจเรียน พยายามทำงานให้เสร็จทันเวลาที่ครูกำหนด เดี่ยวนี้เราทำงานที่ครูสั่งเสร็จทุกวิชาเลย ไม่ต้องขอขมเธอหรือคนอื่นมาทำในช่วงโมงเรียนวิชาอื่น ๆ แล้วละ และที่เราตอบคำถามครูได้เพราะเราทำรายงานเรื่องอาหารหลัก 5 หมู่แล้วยังจำได้ มันก็ไม่ยากเท่าไรเลยนะ ถ้าเราตั้งใจทำงาน ตั้งใจเรียนให้เข้าใจ ก็ทำได้
- พลอย : เพชร ตอนกลางวันเราไปทานข้าวกันนะ
- เพชร : ตกลงจะ (ยิ้มให้กัน)
- ตั้งแต่นั้นมาเพชรกับพลอยก็ไปไหนมาไหนด้วยกันอย่างมีความสุข

ครั้งที่ 12
เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนสรุปเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยเน้นถึงคุณค่าและประโยชน์ เพื่อให้นักเรียนนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้นักเรียนอภิปรายสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่านักเรียนควรมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ครูให้นักเรียนดูบทกลอนจากแผ่นโปสเตอร์ ให้ทุกคนอ่านบทกลอนพร้อมกัน แล้วร่วมกันอภิปรายถึงความหมายในบทกลอน "ขยันเรียน"
3. ให้นักเรียนฟังเทปเพลง "หนูเอย" ฝึกอ่านและร้องเพลงหนูเอยจากแผ่นโปสเตอร์ ร่วมกันอภิปรายถึงความหมายในบทเพลง
4. ครูให้นักเรียนบอกความหมาย ความสำคัญของความขยันหมั่นเพียร และลักษณะพฤติกรรมที่แสดงความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้แต่ละคนร่วมกันอภิปรายและส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟังถึงสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมครั้งนี้
6. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยเน้นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
7. ครูสรุปเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึงและสนทนาซักถาม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

8. ครูกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลองโดยใช้ชุดการแนะแนว

อุปกรณ์ แผ่นโปรงใส บทกลอน "ขยันเรียน" บทเพลง "หนูเอย" เทปเพลง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสรุปเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียนโดยเน้นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับเพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

บทกลอน "ชยันเรียน"

หมั่นพากเพียรเรียนหาวิชาไว้
 เบื้องหน้าไปจะประเสริฐเลิศนักหนา
 มัวเกียจคร้านนานไปไร้วิชา
 ย่อมจะพาดกทุกข์ไม่สุขเลย

เพลง "หนูเอ๋ย" คำร้อง แก้ว อัจฉริยะกุล
 ทำนอง เวส สุนทรจามร

หนูเอ๋ย หนูจงฟัง พี่จะสอนพี่จะสั่ง หนูจงฟังเอาไว้ให้ดี หนูเอ๋ยสมัยนี้ เป็นสมัย
 ที่เอาดีกันด้วยปัญญา หนูอย่าชุกชาน จงอดและจงทน หนูจงบำเพ็ญวิชา ในภวภาคหน้าจะได้
 พึ่งวิชาปัญญาจะเฟื่องฟู

หนูเอ๋ย หนูจงเพียร หนูจงเล่า หนูจงเรียน หนูจงเพียรหาความรู้ หนูเอ๋ยจงคิดดู
 หากมีใครลบหลู่แล้วหนูจะโทษใคร หนูเร่งเร้าพลัน จงบากและจงบัน หนูจงหมั่นอย่าท้อใจ หนูเอ๋ย
 จะบอกให้ปลุกปัญญาเอาไว้เรียนไปให้เชี่ยวชาญ

หนูเอ๋ยอย่าเกเร หนูอย่าเที่ยวหนูอย่าเตร่ อย่าเสเพลประพฤติพาล หนูเอ๋ยอย่า
 เกียจคร้าน หมั่นเล่าเรียนเขียนอ่าน คบพาลจะเสียคน หนูก่อกรรมดี เป็นศักดิ์และเป็นศรี
 ทั้งเป็นเพื่อนมกมัล หนูจะไม่อับจน แต่จงเลือกคบคนแล้วตนจะรุ่งเรือง

หนูเอ๋ยจงฟังว่า ทั้งสติและปัญญานั้นจะพาให้กระเดื่อง หนูเอ๋ยทำดีบ้านเมืองจะเจริญ
 ฟังเฟื่องก็เนื่องด้วยเด็กไทย แม้ชาติต่างแดนมาหมิ่นหรือมาแคลน หนูไม่แค่น้างหรือไร บ้าน
 เมืองเจริญได้อยู่ที่เด็กของไทยมิใช่ใครอื่นเลย

ที่มา : การศาสนา, กรม คู่มือครูจริยศึกษา เล่ม 1 โรงพิมพ์การศาสนา 2522.

โปรแกรมการสลับแบบปกติ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ เรื่องความซนหมั่นเพียรในการเรียน
สำหรับกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม และระหว่างนักเรียนกับครู 3. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบวัตถุประสงค์และลักษณะการสอนแบบปกติ เรื่องความซนหมั่นเพียรในการเรียน	1. ครูสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนโดยแนะนำตนเอง แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ 1.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกม "ผลไม้หลายรส" โดยชี้แจงว่ามีผลไม้หลายชนิดที่คนทั่วไปรู้จักดี และนิยมรับประทาน ถ้าบอกชื่อพันธุ์ของผลไม้แต่ละชนิด ก็จะรู้ทันทีว่าเป็นผลไม้ชนิดใด 1.2 ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น โดยนักเรียนจะต้องจับคู่กันให้ได้ตามที่กำหนด ทั้งนี้จะเฉลยเมื่อนักเรียนจับคู่ได้ครบแล้วว่าตรงกับที่กำหนดไว้ดังนี้หรือไม่ 1.2.1 เชื้อวเสวย-น้ำดอกไม้ 1.2.2 ชะนี-หมอนทอง 1.2.3 ทองดี-ชาน้ำผึ้ง 1.2.4 แกดดำ-โกโก้ เมื่อนักเรียนพบคู่แล้วให้ผลัดกันซักถามเรื่องของเพื่อน คนละ 2 นาที โดยพยายามทำความรู้จักกันให้มากที่สุด

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2-3	ตั้งใจฟังครูอธิบาย	1. เพื่อให้นักเรียนมีความ ขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยขณะเรียนตั้งใจฟังครู อธิบาย ได้แก่ ไม่พูดคุยหรือ เล่น ไม่ทำเอางานของวิชา อื่นขึ้นมาทำ มองครูขณะที่ ครูสอน ไม่เงิ่งเหม่อทำตาม ลอยหรือสนใจมองออกไปนอก ห้องเรียน	1.3 ให้นักเรียนแต่ละคนเล่าราย ละเอียดเกี่ยวกับคู่ของตนให้สมาชิกใน กลุ่มฟัง 1.4 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิด ที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศ 2. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์และลักษณะการสอนแบบปกติ เรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และ บอกกำหนดการสอน 3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ข้อสงสัย และนัดหมาย สถานที่ วัน เวลา ที่จะพบกันเพื่อร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป ตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 ผู้วิจัยดำเนินการสอน เหมือนกันทุกครั้งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> 1.1 ครูสนทนาซักถามกับนักเรียนถึง ความสำคัญของเรื่องที่จะสอนตาม จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในแต่ละขั้นตอน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
4-5	ถามและตอบ คำถามของครู เกี่ยวกับ บทเรียน	2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ผลดีของการตั้งใจฟังครู อธิบายและผลเสียของการ ไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย 1. เพื่อให้นักเรียนมีความ ขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยถามและตอบคำถามของ ครูเกี่ยวกับบทเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึง ผลดีของการถามและตอบ คำถามของครูเกี่ยวกับ บทเรียนว่าเป็นสิ่งที่ดี มี ประโยชน์และควรทำ 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึง ผลเสียของการไม่ถามและ ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับ บทเรียน	2. <u>ชั้นสอน</u> 2.1 ครูบรรยายตามจุดมุ่งหมายใน แต่ละเรื่อง 2.2 ครูให้โอกาสให้นักเรียนซักถามและ แสดงความคิดเห็น 3. <u>ชั้นสรุป</u> ครูให้นักเรียนสรุปและครูสรุป เพิ่มเติม การประเมินผล ครูประเมินผลจากการสังเกต การตอบคำถามของนักเรียน
6-7	แสดงความ- คิดเห็นเกี่ยว กับบทเรียน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยัน หมั่นเพียรในการเรียนโดย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทเรียน	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
8-9	ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม	2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการแสดงความคิดเห็นและผลเสียของการไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน 1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่มและผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม	
10-11	มีความรับผิดชอบต่องาน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยมีความรับผิดชอบต่องาน	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
		ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้สึกว่าการมีความรับผิดชอบต้องงาน การตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด เป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ และควรกระทำ 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการทำงานที่ครูมอบหมายและผลเสียของการไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย	
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนอภิปรายสรุปประโยชน์ที่ได้จากการทดลอง 2. เพื่อให้นักเรียนสรุปเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยเน้นถึง คุณค่าและประโยชน์เพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	1.ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้อภิปรายผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมในโปรแกรมครั้งนี้ แล้วให้ส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟัง 2.ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียนโดยเน้นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับเพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิต

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			ประจำวัน และครูสรุปเพิ่มเติม 3.ครูกล่าวขอให้นักเรียนและกล่าว ปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 50 นาที

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 1

เรื่อง ประมุขนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน
2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มและระหว่างนักเรียนกับครู
3. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบวัตถุประสงค์และลักษณะการสอนแบบปกติเรื่องความซน

หมั่นเพียรในการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ครูสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนโดยแนะนำตนเอง แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรม

ดังต่อไปนี้

1.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกม "ผลไม้หลายรส" โดยชี้แจงว่ามีผลไม้หลายชนิดที่คนทั่วไปรู้จักดี และนิยมรับประทาน ถ้าบอกชื่อพันธุ์ของผลไม้แต่ละชนิดก็จะรู้ทันทีว่าเป็นผลไม้ชนิดใด

1.2 ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 แผ่นโดยนักเรียนจะต้องจับคู่กันให้ได้ตามที่กำหนด ทั้งนี้จะเฉลยเมื่อนักเรียนจับคู่ได้ครบแล้วว่าตรงกับที่กำหนดไว้หรือไม่

ก. เชื้อวเสวย - น้ำดอกไม้

ข. ชะนี - หมอนทอง

ค. ทองดี - ขาวน้ำผึ้ง

ง. แผลดำ - โกโก้

เมื่อนักเรียนพบคู่แล้วให้ผลัดกันซักถามเรื่องชื่อของคนละ 2 นาที โดยพยายามทำความรู้จักกันให้มากที่สุด

1.3 ให้นักเรียนแต่ละคนเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับคู่ของตนให้สมาชิกในกลุ่มฟัง

1.4 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมประมุขนิเทศ

2. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ลักษณะการสอนแบบปกติ เรื่อง ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และบอกกำหนดการสอน

3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยและนัดหมายสถานที่ วัน เวลาที่จะพบ เพื่อร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

อุปกรณ์ บัตรคำ

การประเมินผล

สังเกตจากการซักถาม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 2

เรื่อง ตั้งใจฟังครูอธิบาย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยขณะเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย ได้แก่ ไม่พูดคุย เล่น ในขณะที่ครูสอน ไม่นำเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำ ไม่นำหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่านมองครูขณะที่ครูสอน ไม่นั่งเหม่อลอย ทำท่าครุ่นคิดโดยไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ไม่สนใจมองไปนอกห้องเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาชักถามนักเรียนถึงประสบการณ์ในการเรียน และกล่าวว่าวิธีที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน จะต้องยึดหลักหัวใจนักปราชญ์คือ การฟัง การคิด การถาม การเขียน (สุ จี ปุ ลิ)

2. ขั้นสอน

2.1 ครูพูดถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอน

2.2 ครูเล่าเรื่องสั้น เรื่อง "บทเรียนสอนใจ" (เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 2)

2.3 ครูซักถามนักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. สมศักดิ์ได้รับบทเรียนสอนใจและปรับปรุงตัวใหม่เพราะเหตุใด
- ข. ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์ นักเรียนจะทำอย่างสมศักดิ์หรือไม่ เพราะเหตุใด

เหตุใด

ค. จากเรื่องนี้ การไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอนมีผลเสีย
อย่างไร

2.4 ให้นักเรียนแต่ละคนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายขณะที่ครูสอนที่ทำให้เกิดผลเสียหายนต์ตนเองทีละคนจนครบ

2.5 ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังเรื่องสั้น

3.2 ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีและประโยชน์ของการตั้งใจฟังครูอธิบาย และยกตัวอย่างการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์

3.3 ครูสรุปเพิ่มเติม

3.4 ครูประเมินผลจากการสังเกตการตอบคำถามนักเรียน

อุปกรณ์ เรื่องนี้ "บทเรียนสอนใจ"

การประเมินผล

1. ให้นักเรียนสรุปผลดีของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย
2. ให้นักเรียนสรุปประโยชน์ของการตั้งใจฟัง และยกตัวอย่างการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์

ครั้งที่ 3
เรื่อง ตั้งใจฟังครูอธิบาย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย
2. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่าการตั้งใจฟังครูอธิบายเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์และน่ากระทำ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูอธิบาย นักเรียนควรจะปฏิบัติอย่างไรบ้าง จึงจะเป็นผู้ฟังที่ดี
2. ขั้นสอน
 - 2.1 ครูพูดถึงผลดีของการตั้งใจฟังครูอธิบายและผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่ครูสอน
 - 2.2 ครูเล่าเรื่องสั้น "ตั้งใจฟังหน่อย" ให้นักเรียนฟัง (เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 3) พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนคิดตามไปด้วย และดูวิดิทัศน์เรื่อง "ตั้งใจฟังหน่อย"
 - 2.3 ครูซักถามนักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้
 - ก. ใครเป็นเด็กดีของครูในเรื่องนี้ เพราะอะไร
 - ข. การกระทำของใครไม่เหมาะสมและมีผลเสียอย่างไร
 - ค. นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไร และจะมีผลเป็นอย่างไร
 - 2.4 ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังเรื่องสั้นและดูวิดีโอ

3.2 ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีและประโยชน์ของการตั้งใจฟังครูอธิบาย และ

ยกตัวอย่างการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์

3.3 ครูสรุปเพิ่มเติม

3.4 ครูประเมินผลจากการสังเกตการตอบคำถามของนักเรียน

อุปกรณ์ เอกสารเรื่องสั้นเรื่อง "ตั้งใจฟังหน่อย" และวิดีโอเรื่อง "ตั้งใจฟังหน่อย"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 4

เรื่อง ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับการเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสียของการไม่ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการซักถามครู เมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนเคยซักถามครูหรือไม่ เพราะเหตุใด และเมื่อครูถาม นักเรียนเคยตอบคำถามครูหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นสอน

2.1 ครูพูดถึงผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์และควรกระทำ

2.2 ครูเล่ากรณีตัวอย่างเรื่อง "ถามตอบบอกให้รู้" ให้นักเรียนฟัง (เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 4) พร้อมทั้งบอกให้นักเรียนคิดตามไปด้วย

2.3 ครูซักถามนักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. นักเรียนควรซักถามครู เมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่ เพราะอะไร
- ข. นักเรียนควรตอบคำถามของครูหรือไม่ เพราะอะไร
- ค. นักเรียนจะเลือกปฏิบัติเหมือนใครในเรื่อง เพราะอะไร
- ง. ถ้านักเรียนเป็นครูจะตัดสินใจอย่างไร เพราะอะไร

2.4 ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังกรณีตัวอย่าง

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมว่านักเรียนควรจะซักถามครู เมื่อมีข้อสงสัยเพราะจะทำให้เข้าใจเรื่องที่ครูอธิบาย และทำงานที่ครูมอบหมายให้ได้ มีผลงานส่งครูและควรจะตอบคำถามของครู เพราะจะทำให้ครูรู้ว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนถูกต้องหรือไม่ ครูจะช่วยอธิบายให้เข้าใจ

3.3 ครูประเมินผลจากการสังเกต การตอบคำถาม และการเข้าร่วมกิจกรรม
ของนักเรียน

อุปกรณ์ กรณีตัวอย่าง เรื่อง "ถามตอบบอกให้รู้"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 5

เรื่อง ถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสียของการไม่ถามและไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

๗

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูสอน ถ้านักเรียนไม่ตอบคำถามเวลาที่ครูถามหรือไม่ซักถามเวลาที่นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นสอน

2.1 ครูอธิบายถึงผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าการซักถามครูเวลาที่นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์และควรกระทำ เพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น ส่วนการที่นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียนก็เป็นผลดี เพราะจะทำให้ครูรู้ว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องครูจะได้ช่วยอธิบายให้เข้าใจยิ่งขึ้น

2.2 ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคคำถาม แล้วให้ช่วยกันคิดหาคำตอบและอภิปรายถึงคำตอบในแต่ละข้อ

2.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนสรุปถึงผลดีของการถามและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ ควรกระทำ และสรุปถึงผลเสียของการไม่ตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียน

3.2 ครูประเมินผลจากการสังเกต การตอบคำถามและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

อุปกรณ์ แถบประโยคคำถาม 8 ข้อ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 6

เรื่อง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ซึ้งในการเรียน โดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการแสดงความคิดเห็นและผลเสียของการไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูสอน ถ้านักเรียนไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่องสั้น เรื่อง "คิดออกนอกด้วย" (เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 6)

2.2 ครูให้นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. ถ้านักเรียนเป็นสุชาติ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างสุชาติหรือไม่ เพราะอะไร
- ข. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับสุชาติจะเป็นอย่างไร
- ค. การกระทำของสุชาติ เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ง. การกระทำของใคร ถูกต้อง เหมาะสม อย่างไร

2.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังเรื่องสั้น เรื่อง "คิดออกนอกด้วย"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมถึงความสำคัญของการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
 ว่าเป็นการกระทำที่ดี ถูกต้อง เหมาะสม และเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เพราะทำให้
 รู้ว่าเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงไร ทำให้เกิดการระดมสมอง ช่วยกันคิดพิจารณา

อุปกรณ์ เรื่องสั้น เรื่อง "คิดออกนอกด้วย"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย ตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 7

เรื่อง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการแสดงความคิดเห็น และผลเสียของการไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากลุ่มนักเรียนว่าในขณะที่เรียน การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนกับการไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน การกระทำอย่างไหนจะถูกต้อง เหมาะสม และเป็นผลดีอย่างไร

2. ขั้นสอน

2.1 ครูอ่านกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ช่วยคิดช่วยตอบ" ให้นักเรียนทุกคนฟัง (เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 7)

2.2 ให้นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. นักเรียนจะเลือกปฏิบัติตนเหมือนกับใครในเรื่อง เพราะเหตุใด
- ข. การกระทำของใคร ถูกต้อง เหมาะสม อย่างไร
- ค. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน มีผลดีอย่างไร
- ง. ถ้านักเรียนทุกคนปฏิบัติตนอย่างมกและสร้างสรรค์ชัย จะเกิดผลเป็น

อย่างไร

2.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ช่วยกันคิดช่วยตอบ"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมว่าการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนจะทำให้ครูรู้ว่าความเข้าใจของนักเรียนว่าถูกต้องหรือไม่ เพื่อครูจะได้ช่วยเสริมหรือแก้ไขส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจให้เข้าใจ

อุปกรณ์ กรณีตัวอย่าง เรื่อง "ช่วยคิดช่วยตอบ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย การแสดงความคิดเห็น และการตอบคำถามของ

นักเรียน

2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 8

เรื่อง ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ในการเรียน โดยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนและผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนว่า ในการทำงานกลุ่มแต่ละครั้งนักเรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อนอย่างไรบ้าง และมีผลเป็นอย่างไร

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่องสั้น เรื่อง "ร่วมแรงร่วมใจ" ให้นักเรียนฟัง (เนื้อเรื่อง เช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 8) และให้นักเรียนดูสไลด์เรื่อง "ร่วมแรงร่วมใจ"

2.2 ครูให้นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. การกระทำของกลุ่มนักรบผู้ดี เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ข. ถ้านักเรียนเป็นนักรบผู้ดี นักเรียนจะอย่างไร เพราะอะไร
- ค. การที่กลุ่มของนักรบผู้ดี อัดอั้น และกีดกัน ทำงานไม่เสร็จ เพราะอะไร
- ง. ถ้านักเรียนทุกคนเป็นอย่างกลุ่มนักรบผู้ดี จะเป็นอย่างไร

2.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังและดูสไลด์เรื่องนั้น
"ร่วมแรงร่วมใจ"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมว่าการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม เป็นสิ่ง
ที่ดี มีประโยชน์ และควรกระทำ เพราะงานจะสำเร็จได้มันต้องอาศัยความร่วมมือ
โดยทุกคนต้องเอาใจใส่ทำงาน ช่วยกันคิด ช่วยกันทำและช่วยกันแก้ปัญหา

อุปกรณ์ สไลด์เรื่องสั้น เรื่อง ร่วมแรงร่วมใจ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 9

เรื่อง ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน โดยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อน และผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่า ในขณะที่ครูให้นักเรียนทำเป็นกลุ่ม ถ้านักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม ได้แก่ ไม่ช่วยเพื่อนทำงาน ไม่ช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงาน ปฏิเสธเมื่อเพื่อนมอบหมายงาน ฯลฯ การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่องสถานการณ์จำลอง เรื่อง "ร่วมงานประสานใจ" ให้นักเรียนฟัง (เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ ๑)

2.2 เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ

ต่อไปนี้

ก. ถ้านักเรียนเป็นวินัย นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรหรือไม่ เพราะ

อะไร

ข. การกระทำของวินัยกับวินัยเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ค. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับวินัย จะเป็นอย่างไร
- ง. การที่กลุ่มของนางลักษณ์ทำงานไม่เสร็จเพราะอะไร และมีผลเป็น

อย่างไร

2.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังสถานการณ์จำลอง เรื่อง "ร่วมงานประสานใจ"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลดีของการให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำ งานกลุ่ม และผลเสียของการไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม

อุปกรณ์ เรื่องสถานการณ์จำลอง เรื่อง "ร่วมงานประสานใจ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการซักถามและสรุป

ครั้งที่ 10

เรื่อง มีความรับผิดชอบต่องาน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้สึกว่าการมีความรับผิดชอบต่องาน การตั้งใจทำงาน ที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด เป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการทำงานที่ครูมอบหมาย และผลเสียของการไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่า เมื่อครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำ นักเรียนได้ตั้งใจทำงานนั้นจนงานเสร็จทันเวลาที่กำหนดหรือไม่ ผลเป็นอย่างไร

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่องสั้น เรื่อง "ความสำเร็จของกานต์" ให้นักเรียนฟัง (เนื้อเรื่องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 10)

2.2 เมื่อครูเล่าจบให้นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. กานต์และแก้ว เป็นคนอย่างไร
- ข. กานต์และแก้ว มีนิสัยแตกต่างกันอย่างไร
- ค. เมื่อครูมอบหมายให้นักเรียนทำงาน นักเรียนจะทำงานอย่างกานต์หรือแก้ว เพราะเหตุใด

2.3 ครูอธิบายให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการมีความรับผิดชอบ
ต่องานและตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด โดยยกตัวอย่าง
จากเนื้อเรื่องมาอธิบายประกอบ

2.4 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังเรื่องสั้น เรื่อง
"ความสำเร็จของกานต์"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมว่าการตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อน
เวลาที่กำหนดเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์และควรกระทำ เพราะจะได้ไม่ปล่อยเวลาให้เสียไปโดย
เปล่าประโยชน์และงานนั้นก็จะสำเร็จผล

อุปกรณ์ เรื่องสั้น เรื่อง ความสำเร็จของกานต์

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการซักถามและสรุป

ครั้งที่ 11

เรื่อง มีความรับผิดชอบต่องาน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียน โดยมีความรับผิดชอบต่องาน ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้สึกว่าการมีความรับผิดชอบต่องาน การตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด เป็นสิ่งที่มีประโยชน์และควรกระทำ
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงผลดีของการทำงานที่ครูมอบหมายและผลเสียของการไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่าในขณะที่ครูให้งานนักเรียนทำ ถ้านักเรียนไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย หรือทำอย่างไม่ตั้งใจ และทำไม่เสร็จในเวลาที่ครูกำหนด การกระทำของนักเรียนเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่องสั้น เรื่อง "เปลี่ยนใจได้ดี" ให้นักเรียนฟัง (เนื้อเรื่อง เช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 11)

2.2 เมื่อครูเล่าจบแล้ว ให้นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

ก. ถ้านักเรียนเป็นเพชร นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรเพชรหรือไม่ เพราะอะไร

ข. เพชรและพลอยเป็นคนอย่างไร มีนิสัยแตกต่างกันอย่างไร

ค. เมื่อครูมอบหมายให้นักเรียนทำงาน นักเรียนจะทำงานอย่างไร เพราะอะไร

ง. การปฏิบัติตนใหม่โดยปรับปรุงตนเองอย่างไร เพราะอะไร และมีผลอย่างไร

2.3 ครูอธิบายให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการมีความรับผิดชอบต่องานและตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จทันเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด โดยยกตัวอย่างจากเนื้อเรื่องมาอธิบายประกอบ

2.4 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการฟังเรื่องสั้น เรื่อง "เปลี่ยนใจได้ดี"

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมถึงความสำคัญของการมีความรับผิดชอบต่องาน โดยทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จและส่งงานทันเวลาที่ครูกำหนดให้ว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ และควรกระทำ ซึ่งมีผลทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนและการทำงาน

อุปกรณ์ เรื่องสั้น เรื่อง "เปลี่ยนใจได้ดี"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และการตอบคำถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการซักถามและสรุป

ครั้งที่ 12

เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนสรุปเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยเน้นถึงคุณค่าและประโยชน์ เพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้นักเรียนอภิปรายสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง

วิธีดำเนินการ

1. ครูสนทนาและซักถามนักเรียนว่า นักเรียนควรมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ครูเขียนบทกลอน "ขยันเรียน" ลงในกระดาน แล้วดัดไว้ที่กระดานให้นักเรียนทุกคนอ่านพร้อมกัน แล้วร่วมกันอภิปรายถึงความหมายในบทกลอนนั้น
3. ครูให้นักเรียนฟังเทปเพลง "หนูเอย" (เนื้อร้องเช่นเดียวกับการใช้ชุดการแนะแนว ครั้งที่ 12) ให้นักเรียนฝึกอ่านและร้องเพลงจนคล่อง แล้วร่วมกันอภิปรายถึงความหมายในบทเพลง
4. ครูให้นักเรียนบอกความหมาย ความสำคัญของความขยันหมั่นเพียรและลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายและส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนฟังถึงสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมครั้งนี้
6. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุป เรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน หลังจากได้รับการสอนแบบปกติโดยเน้นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับเพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

7. ครูสรุปเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึงและสนทนาซักถาม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

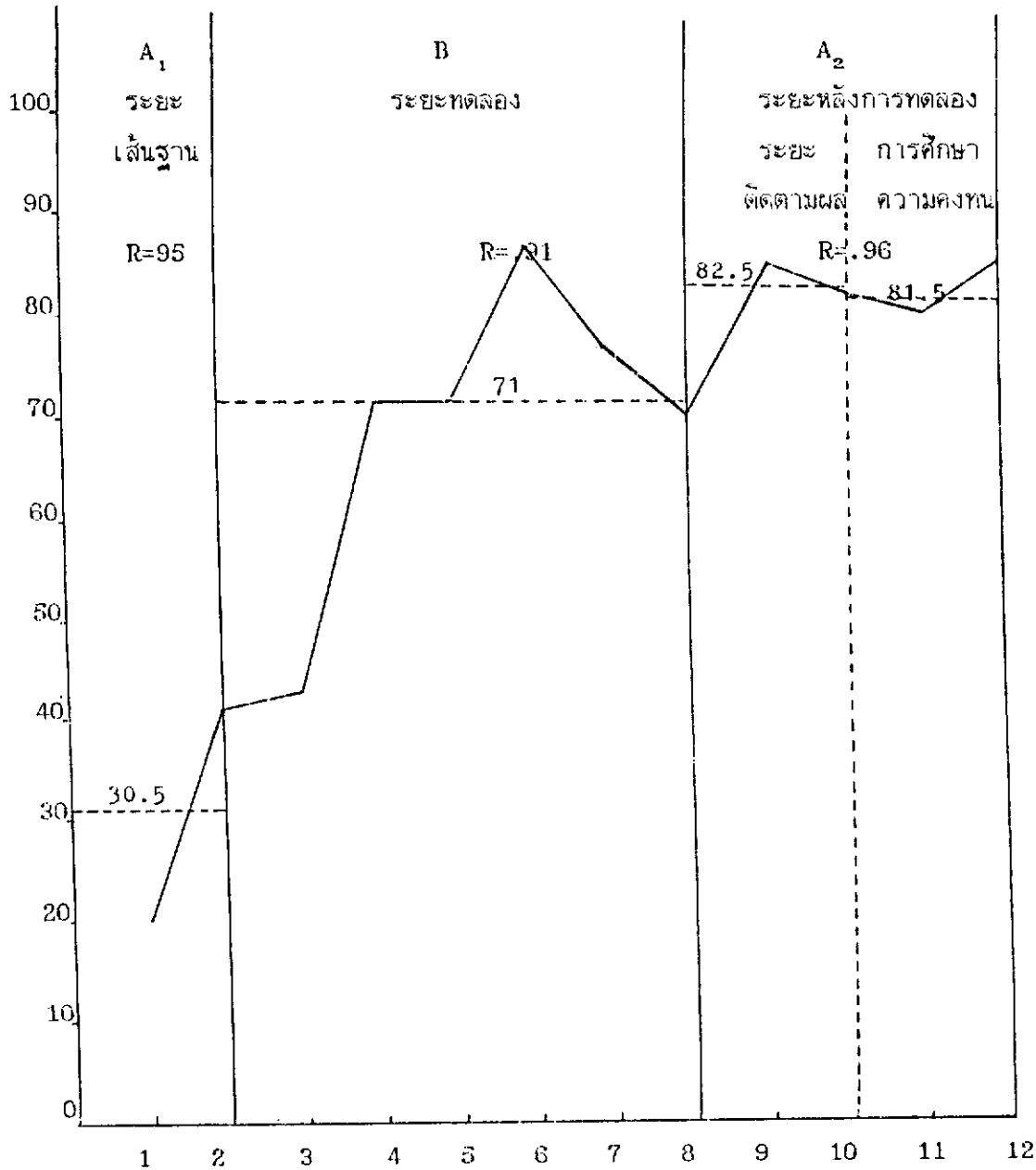
8. ครูกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง โดยการสอนแบบปกติ

อุปกรณ์ แผนภูมิ บทกลอน "ขยันเรียน", บทเพลง "หนูเอ๋ย", เทปเพลง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการสรุปเรื่อง ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยเน้นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

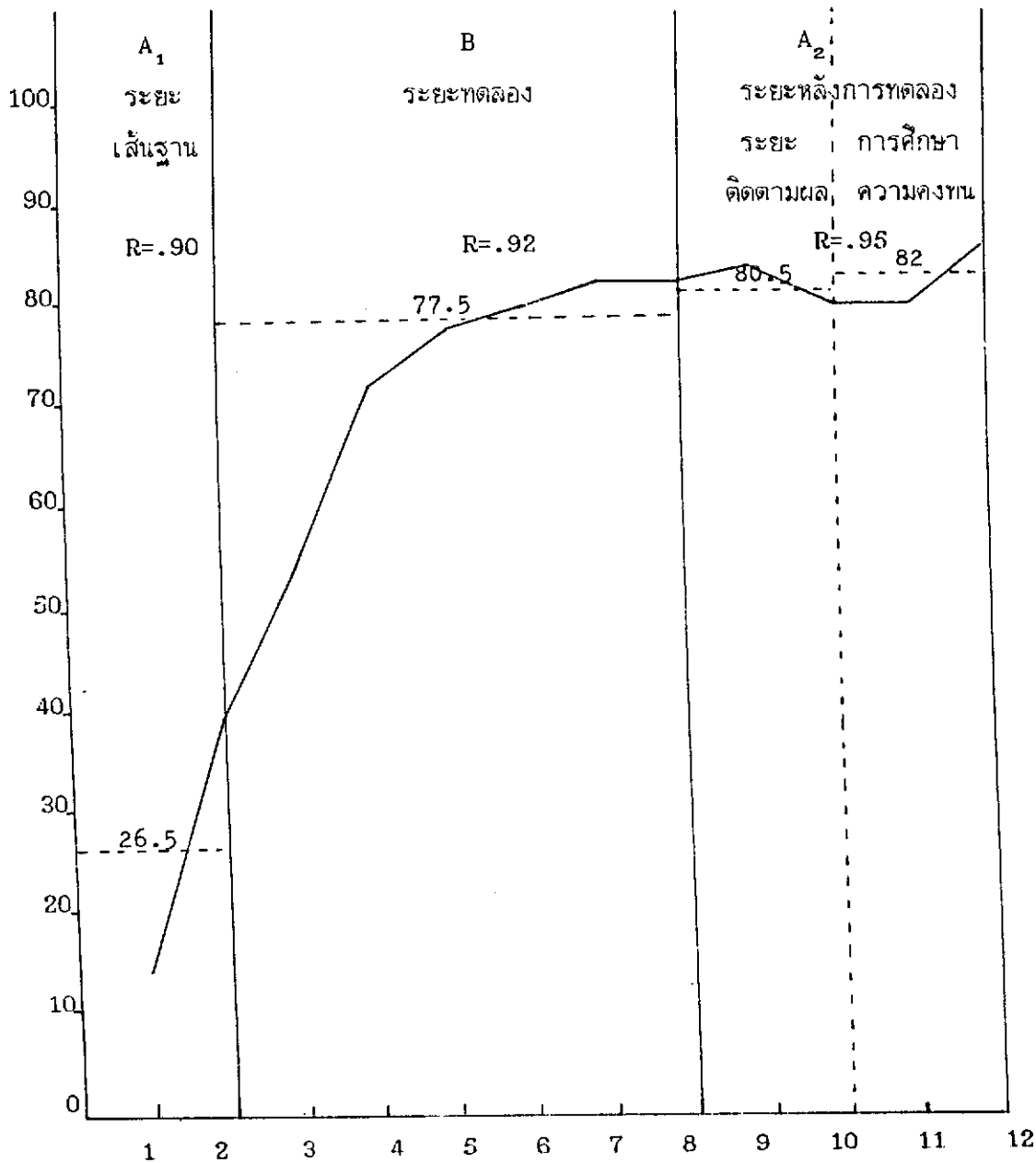
สัปดาห์

ภาพประกอบ 3 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 1

ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของตัววิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

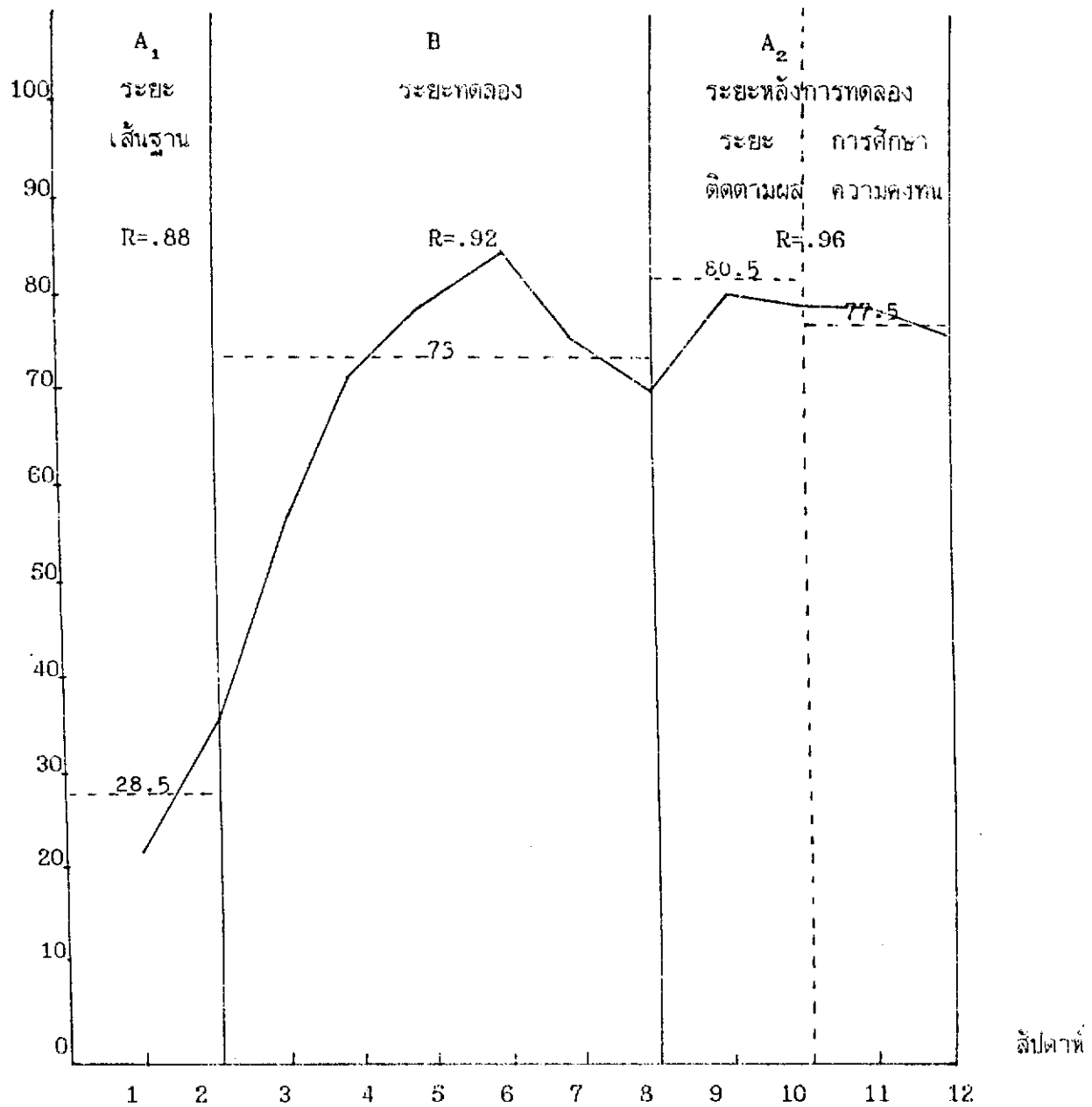
ลำดับที่

ภาพประกอบ 4 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 2

ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

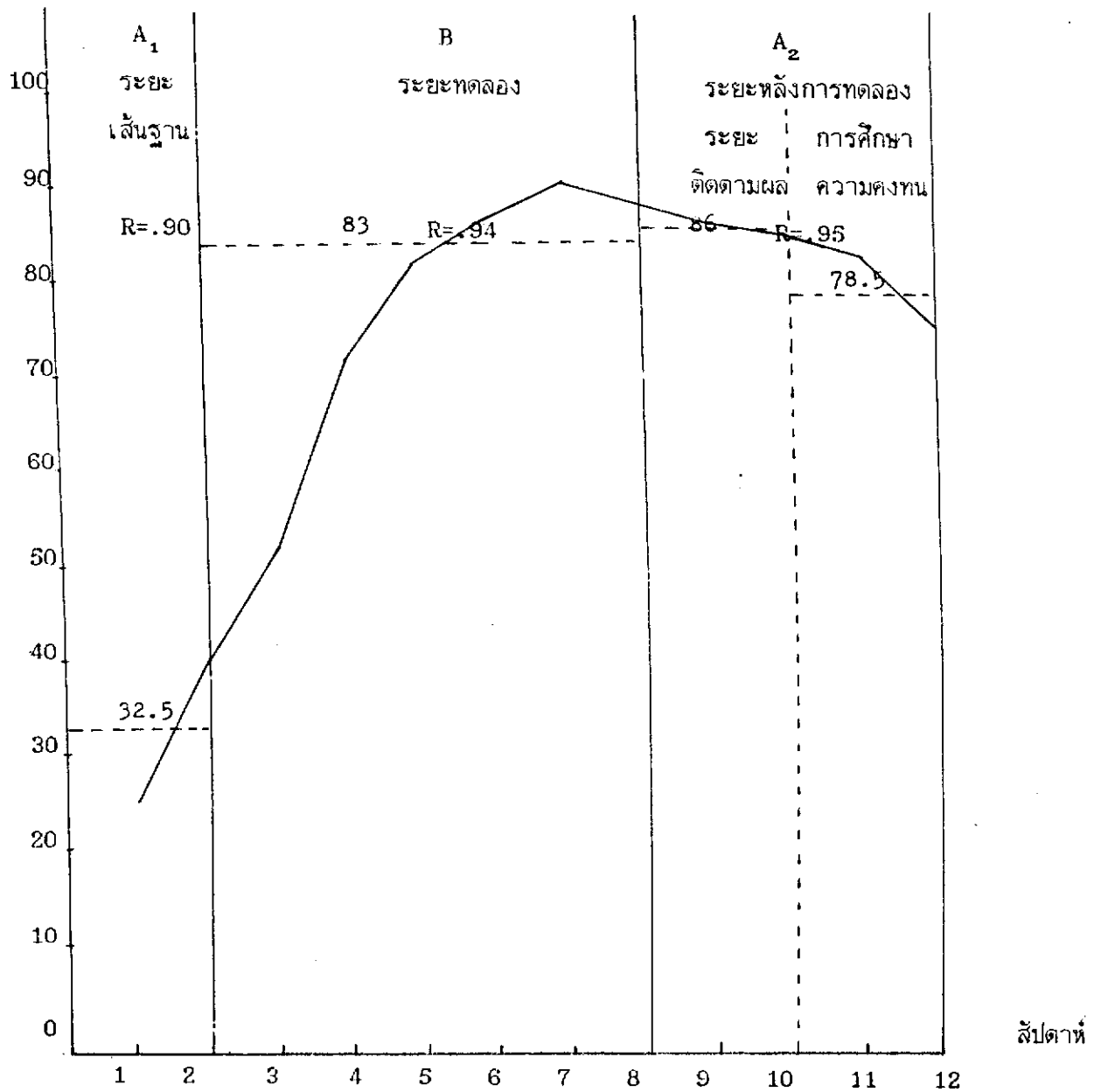
ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

ภาพประกอบ 5 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 3

ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

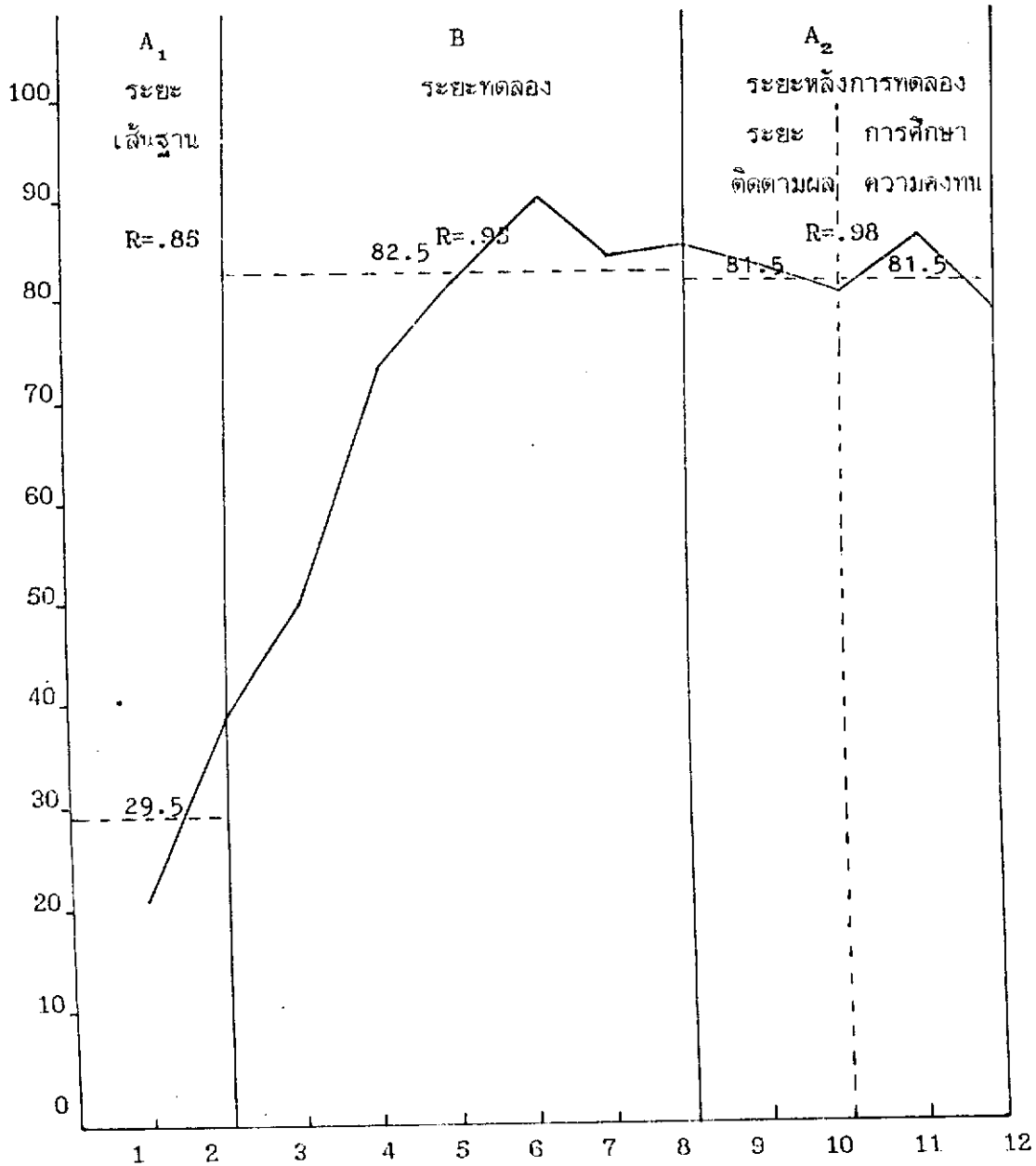
- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 6 ความถี่ของความชันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 4
ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความชันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความชันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

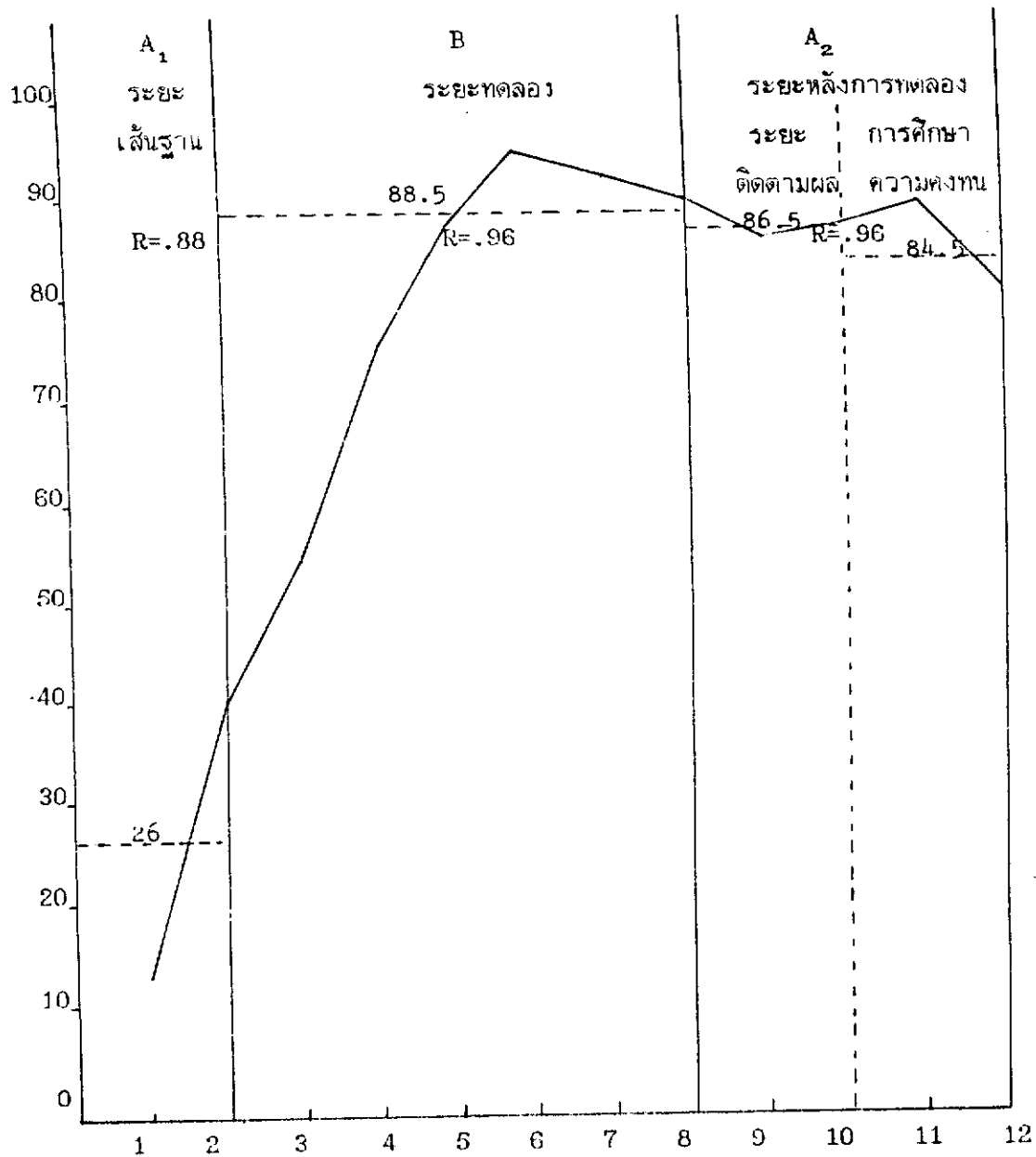
ลับตาห์

ภาพประกอบ 7 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 5

ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของข้อมูลของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความย้อนหันเหในการเรียน

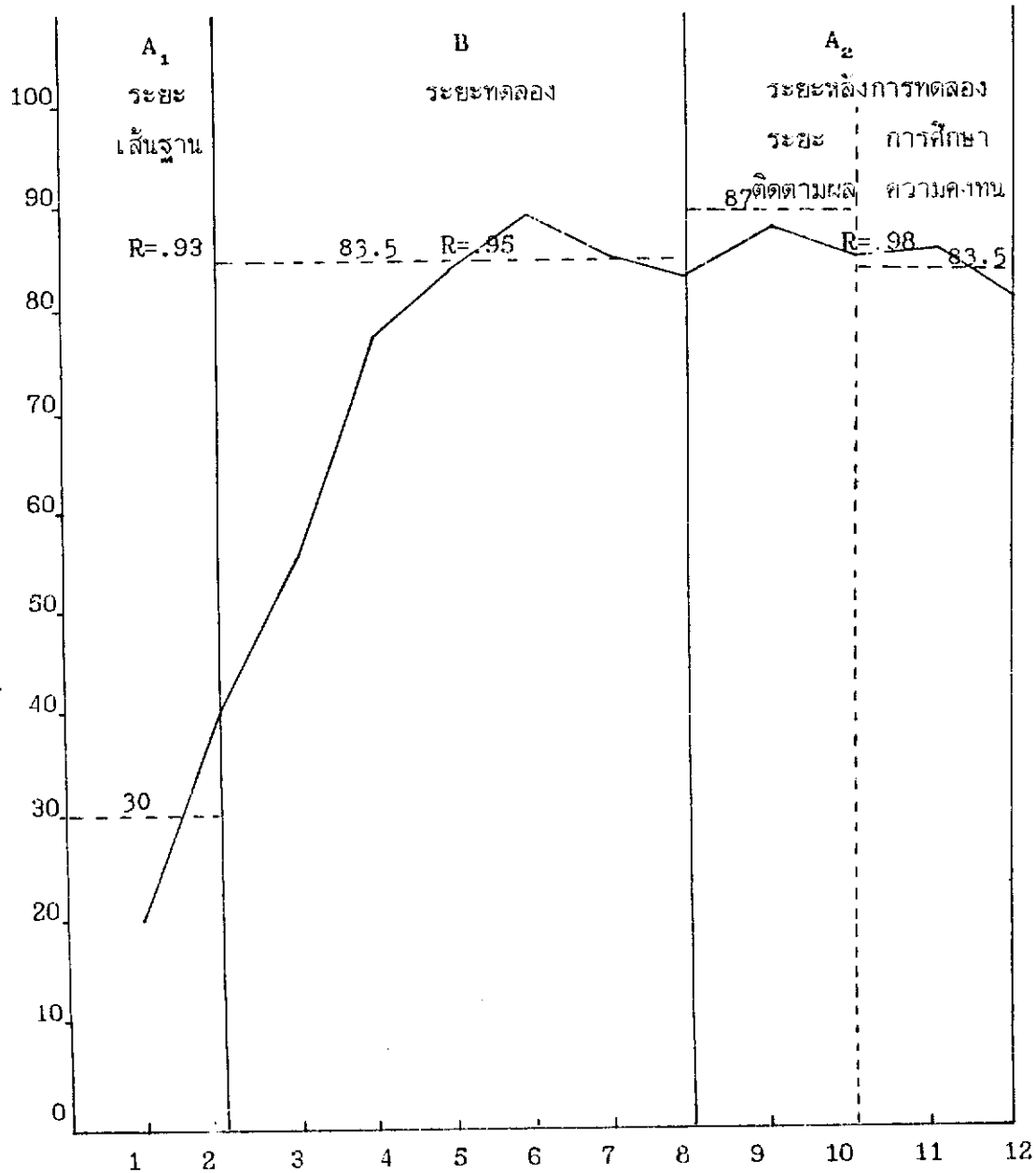
สัปดาห์

ภาพประกอบ 8 ความถี่ของความย้อนหันเหในการเรียนของนักเรียนคนที่ 6

ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความย้อนหันเหในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความย้อนหันเหในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความชันหน้าเพียรในการเรียน

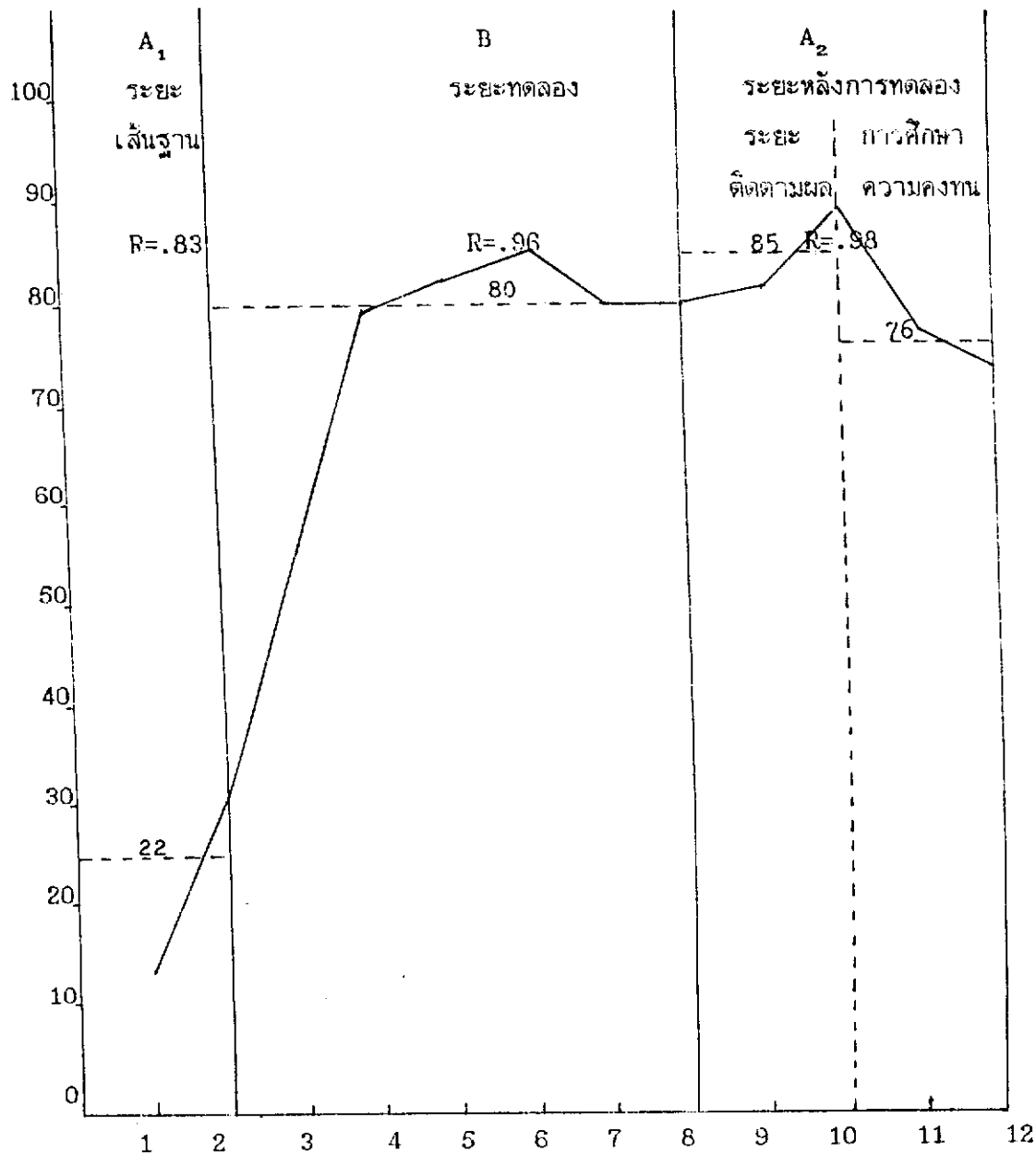
ลัปดาห์

ภาพประกอบ 9 ความถี่ของความชันหน้าเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 7

ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความชันหน้าเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความชันหน้าเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

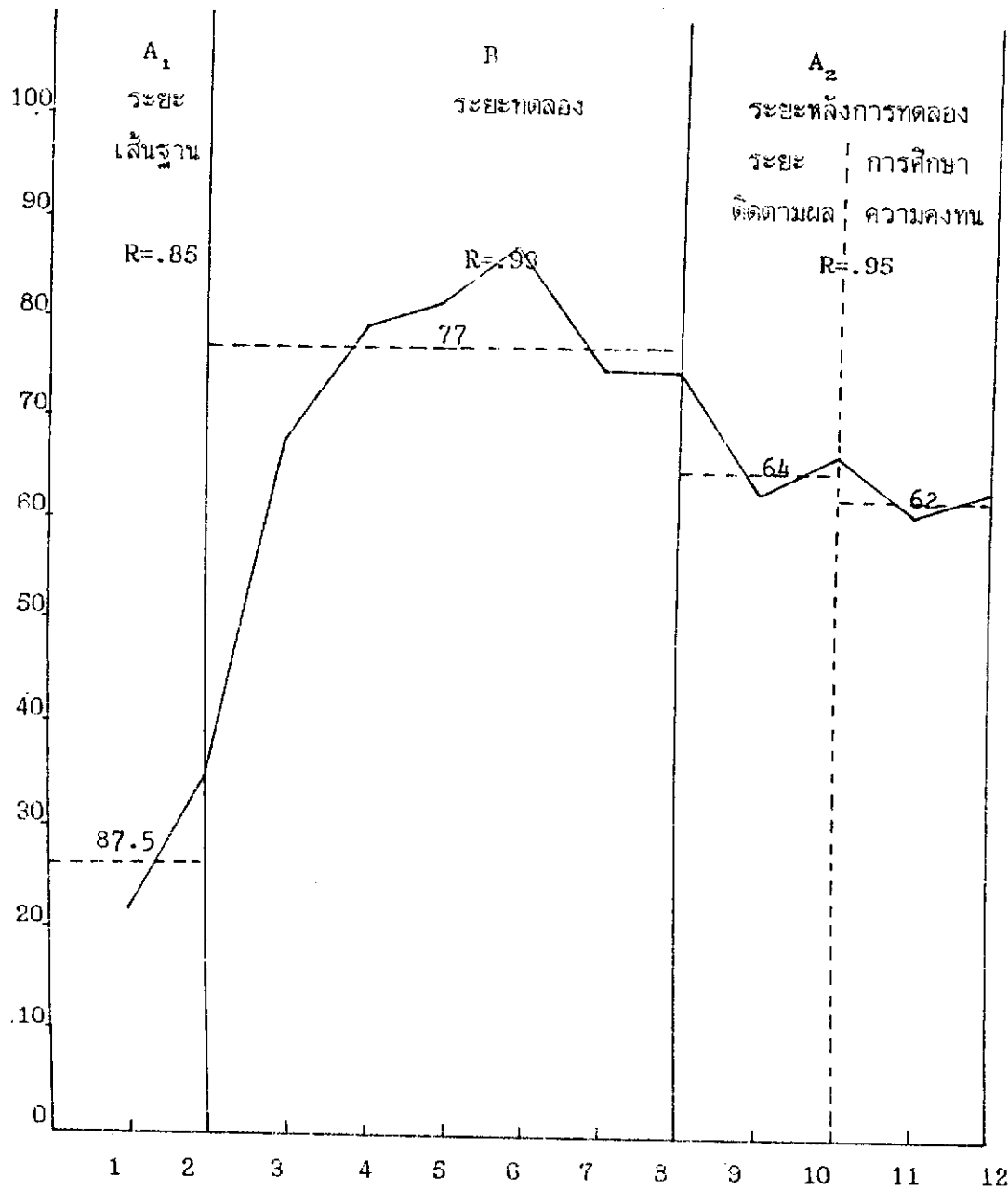
สัปดาห์

ภาพประกอบ 10 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 8

ในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

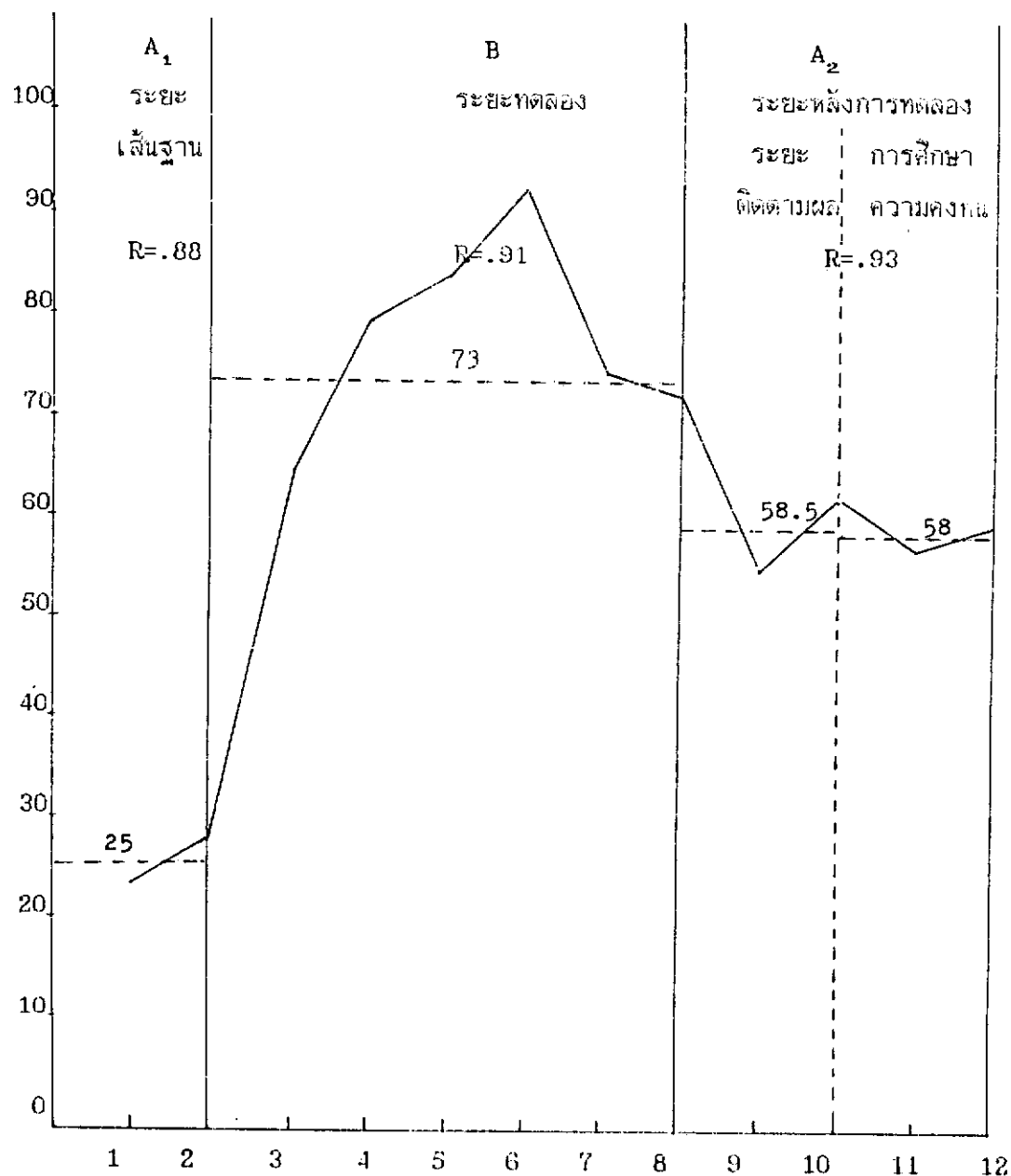
สัปดาห์

ภาพประกอบ 11 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 1

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

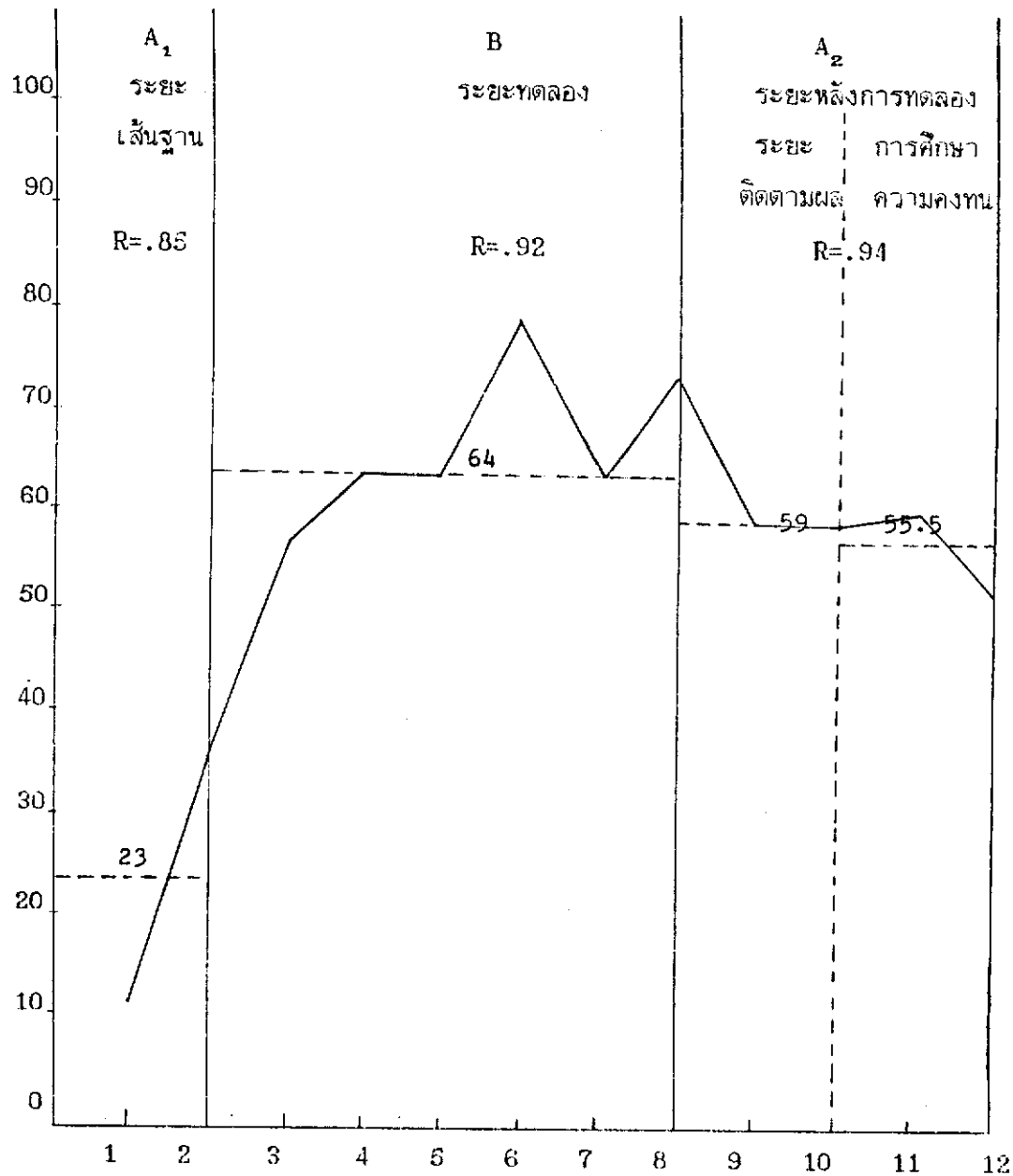
สัปดาห์

ภาพประกอบ 12 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 2

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

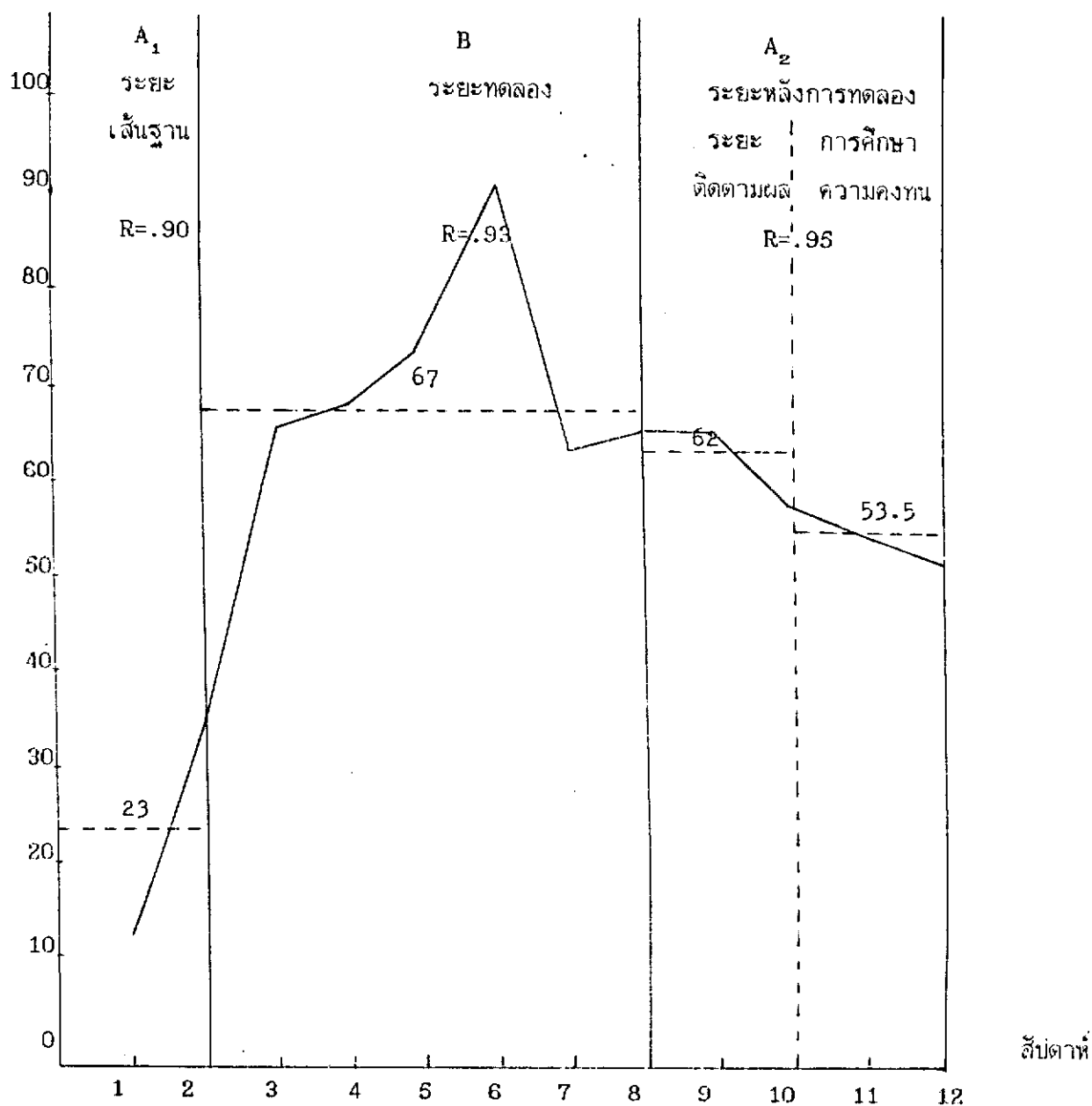
สิบดาว

ภาพประกอบ 13 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 3

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความชันหมั่นเพียรในการเรียน

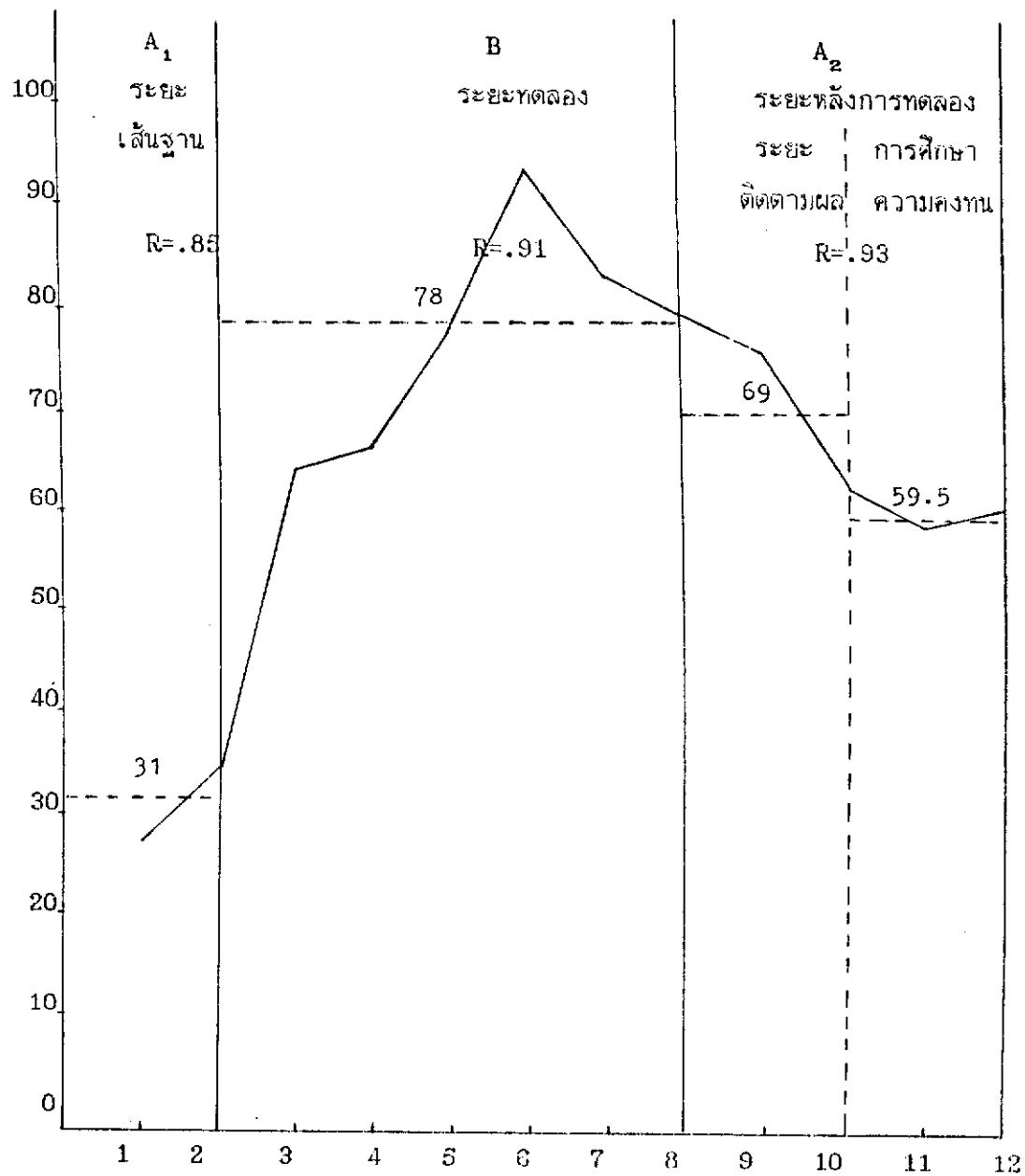

ภาพประกอบ 14 ความถี่ของความชันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 4

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความชันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความชันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

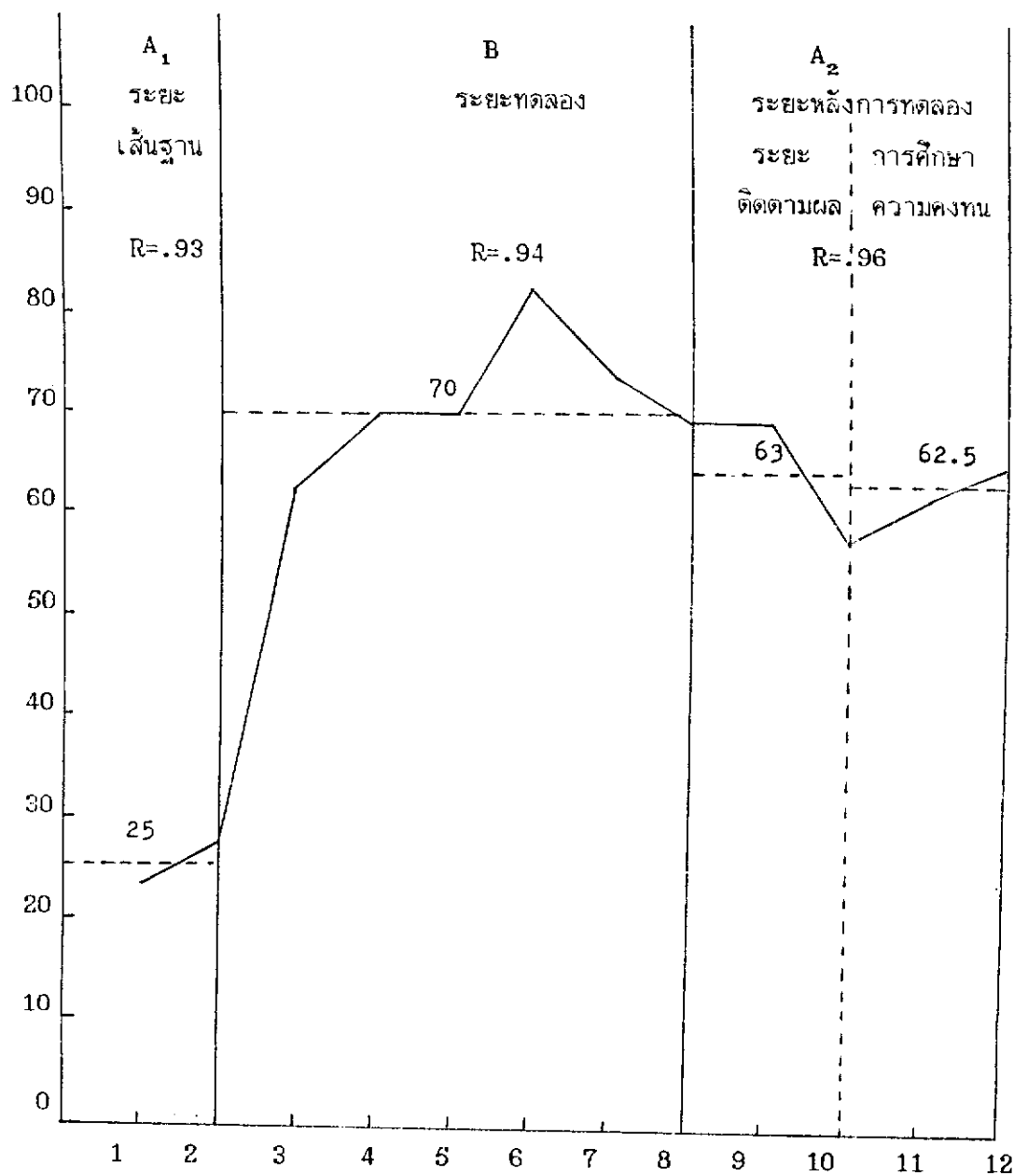
สัปดาห์

ภาพประกอบ 15 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 5

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

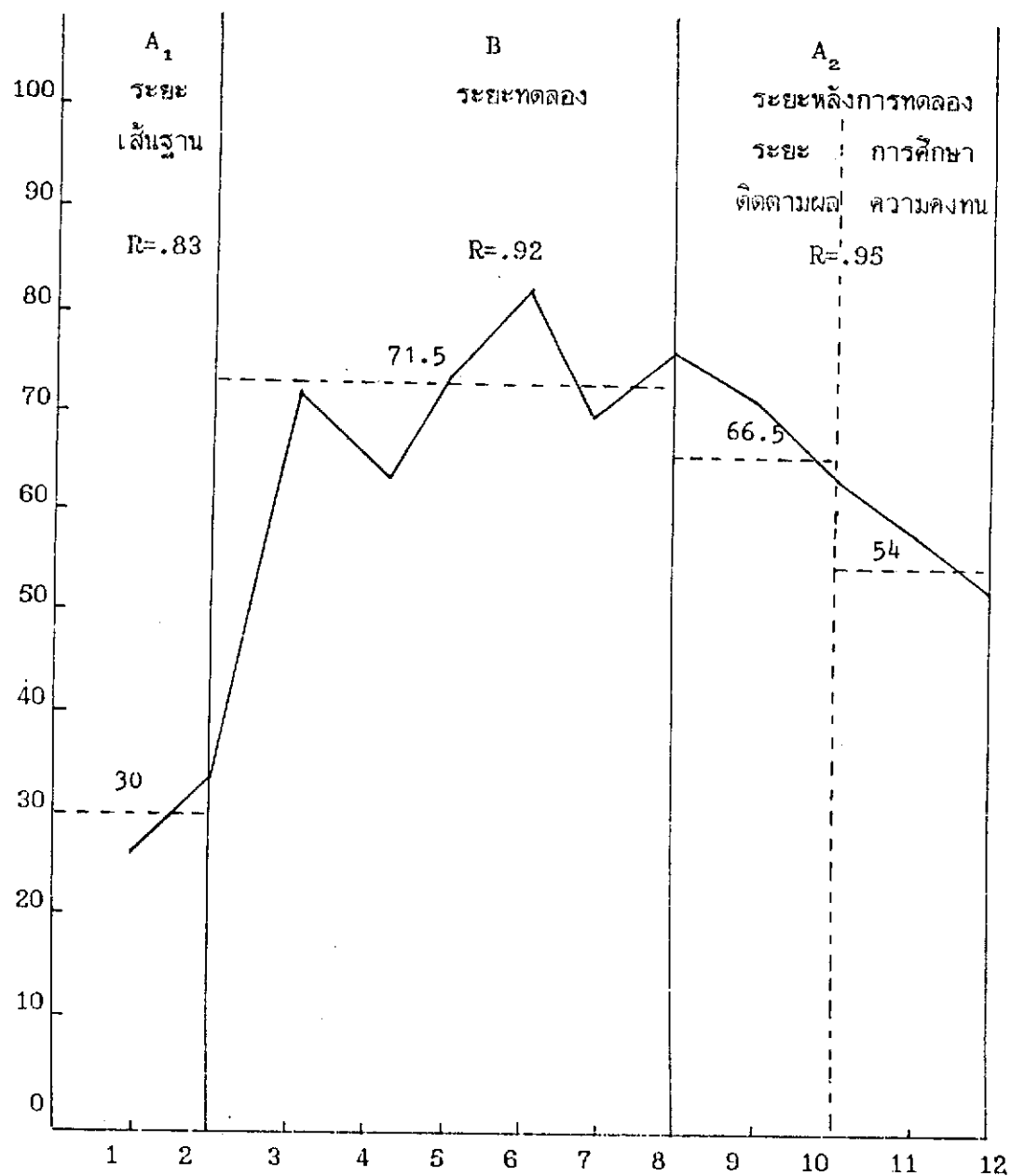
สัปดาห์

ภาพประกอบ 16 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 6

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของตัววิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความชันพื้นที่เพียรในการเรียน

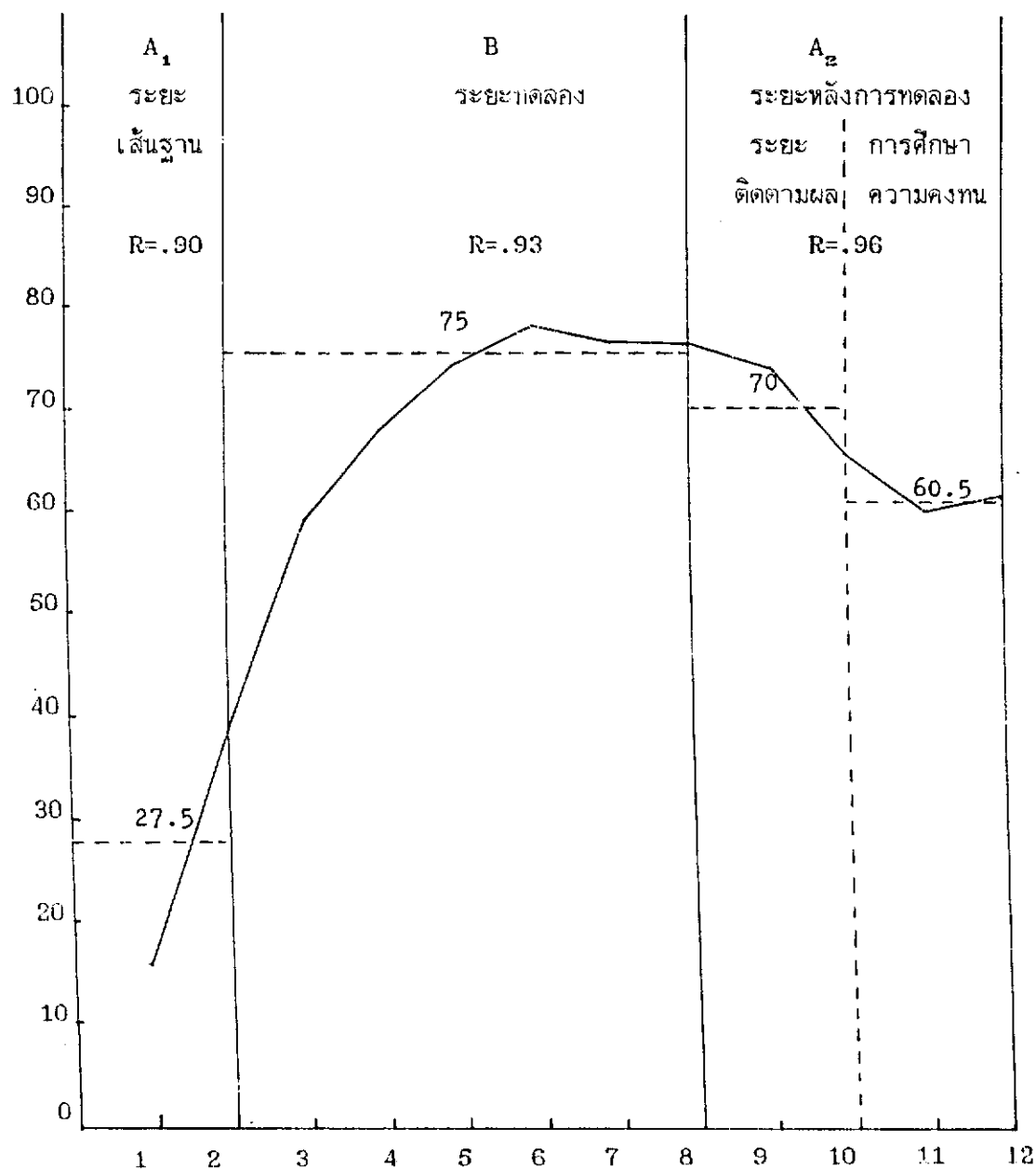
สัปดาห์

ภาพประกอบ 17 ความถี่ของความชันพื้นที่เพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 7

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความชันพื้นที่เพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความชันพื้นที่เพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของตัววิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

สัปดาห์

ภาพประกอบ 18 ความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนคนที่ 8

ในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- ค่ามัธยฐานของความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ตาราง 6 แสดงความถี่ของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคลในกลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ

ระยะที่	สัปดาห์ที่	นักเรียนคนที่							
		1	2	3	4	5	6	7	8
A ₁	1	20	14	21	25	21	12	20	13
	2	41	39	36	40	38	40	40	31
	มัธยฐาน	30.5	26.5	28.5	32.5	29.5	26	30	22
B	3	42	54	56	52	50	54	54	56
	4	71	72	71	72	73	75	77	79
	5	71	77	77	81	81	87	82	81
	6	86	78	84	85	90	94	87	84
	7	77	81	75	90	84	92	86	80
	8	70	81	70	88	85	90	85	80
	มัธยฐาน	71	77.5	73	83	82.5	88.5	83.5	80
A ₂	9	83	82	81	87	83	86	89	81
	10	82	79	80	85	80	87	85	89
	มัธยฐาน	82.5	80.5	80.5	86	81.5	86.5	87	85
A ₂	11	80	79	80	82	85	88	86	78
	12	83	85	75	75	78	81	81	74
	มัธยฐาน	81.5	82	77.5	78.5	81.5	84.5	83.5	76

ตาราง 7 แสดงความถี่ของความยั่งยืนเพื่อใช้ในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมเป็น
รายบุคคลในกลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ

ระยะที่	ลำดับที่	นักเรียนคนที่							
		1	2	3	4	5	6	7	8
A ₁	1	21	23	11	12	28	23	27	16
	2	34	27	35	34	34	27	33	39
	มัธยฐาน	27.5	25	23	23	31	25	30	27.5
B	3	68	64	57	66	64	62	71	59
	4	79	58	64	66	66	70	62	68
	5	81	82	64	74	77	70	72	73
	6	87	92	79	91	94	82	82	78
	7	75	74	63	64	83	73	69	77
	8	75	72	73	66	79	69	76	77
	มัธยฐาน	77	73	64	67	78	70	71.5	75
A ₂	9	62	55	59	66	76	69	71	74
	10	66	62	59	58	62	57	62	66
	มัธยฐาน	64	58.5	59	62	69	63	66.5	70
A ₂	11	60	57	60	55	59	61	57	60
	12	64	59	51	52	60	64	51	61
	มัธยฐาน	62	58	55.5	53.5	59.5	62.5	54	60.5

ตาราง 8 แสดงคะแนนความซ้ําหมักเหี่ยวในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง	อันดับ	กลุ่มควบคุม	อันดับ
1	61	14	55	8.5
2	53	7	50	4.5
3	57	10	46	2.5
4	65	16	46	2.5
5	59	11	62	15
6	52	6	50	4.5
7	60	12.5	60	12.5
8	44	1	55	8.5

$$U = 22.5$$

$$R_E = 77.5$$

$$R_C = 58.5$$

ตาราง 9 แสดงคะแนนความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลัง
การใช้ชุดการแนะแนว

คนที่	ความขยันหมั่นเพียร ในการเรียน		ผลต่างของ ความขยันหมั่นเพียร ในการเรียน	อันดับ	R^-	R^+
	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง				
1	165	61	104	2		+2
2	161	53	108	5		+5
3	161	57	104	2		+2
4	172	65	107	4		+4
5	163	59	104	2		+2
6	173	52	121	7		+7
7	174	60	114	6		+6
8	170	44	126	8		+8
รวม						+36

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$T = 0^{**}$

จากตาราง 9 Critical Values ของ T ใน The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test (นิกา ศรีไพโรจน์. 2528 : ภาคผนวก) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ค่าที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ($n=8$) แสดงว่า ภายหลังจากใช้ชุดการแนะแนวความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 สูงขึ้นอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1

ตาราง 10 แสดงคะแนนความซนั้หน้เพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

คนที่	ความซนั้หน้เพียรในการเรียน		ผลต่างของ ความซนั้หน้เพียรในการเรียน	อันดับ	R^-	R^+
	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง				
1	128	55	73	5		+5
2	117	50	67	8		+8
3	118	46	72	7		+7
4	124	46	78	2		+2
5	138	62	76	3		+3
6	126	50	76	3		+3
7	133	60	73	5		+5
8	140	55	85	1		+1
รวม						+36

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$T = 0^{**}$

จากตาราง 10 Critical Values ของ T ใน The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Rank Test (นินา ศรีไพโรจน์. 2528 : ภาคผนวก) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ค่าที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ($n=8$) แสดงว่า ภายหลังการสอนแบบปกติ ความซนั้หน้เพียรในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

ตาราง 11 แสดงคะแนนผลต่างของความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง	อันดับ	กลุ่มควบคุม	อันดับ
1	104	10	73	3.5
2	108	13	67	1
3	104	10	72	2
4	107	12	78	7
5	107	12	78	7
6	121	15	76	5.5
7	114	14	73	3.5
8	126	16	85	8

$$U = 0$$

$$R_E = 100$$

$$R_C = 36$$

จากตาราง 11. ความน่าจะเป็นของ The Mann - Whitney U Test (นิกาสรีไพโรจน์. 2528 : ภาคผนวก) ค่า $U = 0$ เมื่อ $n_1 = 8$, $n_2 = 8$ ค่า U ที่เปิดจากตาราง มีค่า 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3

ตาราง 12 แสดงคะแนนความคงทนของความซ้นหันเพียรในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง	อันดับ	กลุ่มควบคุม	อันดับ
1	3	13.5	4	15
2	6	16	2	12
3	-5	6.5	-9	1
4	-7	3	-3	9
5	-7	3	1	10.5
6	-7	3	3	13.5
7	-5	6.5	-6	5
8	-4	8	1	10.5

$$U = 23.5$$

$$R_E = 59.5$$

$$R_C = 76.5$$

จากตาราง 12 คะแนนความคงทนคำนวณจากคะแนนความซ้นหันเพียรในการเรียนของนักเรียนในสัปดาห์ที่ 11 และ 12 ความน่าจะเป็นของ The Mann-Whitney U Test (นิภา ศรีโนโรจน์. 2528 : ภาคผนวก) ค่า $U = 23.5$ เมื่อ $n_1=8$, $n_2=8$ ค่า U ที่เปิดจากตารางมีค่า 0.191 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าความคงทนของความซ้นหันเพียรในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางยุพดี ชื่อสกุล ปิตตะคุ

เกิดวันที่ 3 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2502

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 55/46 ถนนสุขาภิบาล 3 แขวงสะพานสูง เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ ถนนบางนา-ตราด ก.ม.4

แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523 ป.กศ.สูง (วิชาเอกสังคมศึกษา)

วิทยาลัยครูจันทบุรี

พ.ศ. 2525 กศ.บ. (วิชาเอกสังคมศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

พ.ศ. 2536 กศ.บ. (จิตวิทยาการแนะแนว)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์
สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ยุพดี ปิณฑะคุ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาธมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม ๒๕๓๗

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความซน
 หนัาเพียรในการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์
 สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความซนหนัาเพียรใน
 การเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่ม
 ควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการใช้ชุดการแนะแนว ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการ
 สอนแบบปกติ แผนแบบการทดลองของการวิจัยนี้เป็นแบบสลับกลับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การ
 ทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) และ
 การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann-Whitney U Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความซนหนัาเพียรในการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความซนหนัาเพียรในการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว มีความซนหนัาเพียรในการเรียนสูงกว่า
 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF A GUIDANCE SET ON DILIGENCE IN LEARNING OF
PRATHOM SUKSA VI STUDENTS OF SRI-IAM ANUSORN SCHOOL
UNDER BANGKOK METROPOLIS ADMINISTRATION

AN ABSTRACT

BY

YUPADEE PIDTAKU

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 1994

The purpose of this experimental research was to study the effect of a guidance set on diligence in learning of Prathom Saksa VI students of Sri-iam Anusorn school under Bangkok Metropolis Administration in the academic year 1993. The Subjects were 16 students whose diligence in learning in The Area of life experience was low. Then the subjects were divided into the experimental group and the control group, each group was consisted of eight students. The experimental group was treated by the guidance set while the control group was taught with the conventional instruction. The ABA Reversal Design was used. The data were analyzed by the Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test and the Mann-Whitney U Test.

The results were as follows :

1. The students' diligence in learning was statistically higher at .01 level of significance after the guidance set was treated.
2. The students' diligence in learning was statistically higher at .01 level of significance after the conventional instruction was taught.
3. The diligence in learning of the students of the experimental group was significantly higher than that of the control group at .01 level.